

סֵדֵר

קִינּוֹת

לְתִשְׁעַה בְּמָצַח

בְּאוֹתֵינוּת גְּדוּלוֹת
מְאִירוֹת עֵינַיִם

יקרא מגילת איכה עם הציבור בבכיה ולא יברך על קריאתה. והעיקר להכניס בלבו צער ואנינות על כל הנזכר במגילה, היינו על גודל הצער שהיה אז לישראל עם קדוש במיתות משונות, וביחוד על גודל חילול שמו הגדול שהיה אז בין האויבים, וביחוד בין אותם החיילות אשר צבאו על פתח בית המקדש שנכנסו אז להיכל ובית קדשי הקדשים, וקול נתנו בבית ה' ביום מועד, וקרקרו שם בכל מיני שחוק והיתול, ואמרו איה אלוהיהם. דברים אלו ישים האדם אל לבו בעת קריאת איכה ויבכה במר נפשו מאוד.

אחרי אמירת הקינות אומרים אשרי, ואין אומרים למנצח. אומרים ובה לציון ומדלגים ואני זאת בריתי, וממשיכים ואתה קדוש. אומרים קדיש בלי תתקבל, ואומרים עלינו לשבח.

נוהגים בכל מקום ללכת לבית הקברות בתשעה באב, ולא ילכו בכנופיא גדולה, כי אין זה אלא טיול, וגם מביא לידי שיחת חולין. והאריז"ל מזהיר שלא לילך לבית הקברות רק לצורך הלויית המת ב"מ. ובכדי לצאת כל הדעות ראוי שילך קרוב לבית הקברות בכדי שיוכל לראות משם קברי מתים. ובזה יוצא כל הדעות. אסור לטייל כל היום. אסור מלאכה קבלו עליהם בכל מקום עד חצות, כל מלאכה שיש בה שיהיו קצת.

כתב בכנה"ג מי ששותה טבא"ק בתשעה באב מנדין אותו. והגאון ר' יעב"ץ מורה היתר כשאנו מכויין לתענוג רק מכויין לעזר עשיית צרכים, כידוע מטבעו ופעולתו הטובה בזה. אבל יעשה בצניעות ולא בגלוי. הלימוד יהיה דוקא בדברים המותרים. אחר חצות יושבים על הספסל. ויזהר מהיסח הדעת מאבילות כל היום. והתחבולה לזה שיזהר מלדבר עם שום אדם כל המעת לעת.

מנחה מתעטפים בציצית ומניחים תפילין, ונוהגים להשלים מה שחסרו לומר בשחר כגון תהלים ומזמורים. ואומרים פרשת הקרבנות, אשרי, חצי קדיש, ומוציאין ספר תורה וקורין ויחל, וגולל ס"ת, ומפטיר השלישי "דרשו" ומברך כבשחר. מכניסין ס"ת ואומר הש"ץ חצי קדיש, תפילה בלחש, ואומרים נחם בבונה ירושלים, עננו בשומע תפילה. אם לא אמר לא זה ולא זה אינו חוזר. ואם נזכר בש"ת כולל אותו בש"ת, ועננו תחילה ובו מסיים ועננו כי אתה שומע תפילה וכו', וחותר בש"ת. אחר יהיו לרצון אומר רבון של תענית. מחזיר הש"ץ התפילה ואומר עננו ברכה בפני עצמה, ונחם בבונה. ודין שכחתו כדין היחיד. אחר התפילה קדיש שלם עם תתקבל, עלינו ק". ועדיין כל דיני תשעה באב נוהגים עד הלילה.

מוצאי תשעה באב אם חל באחד בשבת אזי יבדיל על הכוס במוצאי תשעה באב ואינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים, שעל הנר כבר בירך מאתמול. יאם שכח לברך בליל תשעה באב, אינו מברך בהבדלה. והנשים שאינן יודעות להתפלל ולא הבדילו בתפילה, צריך כל איש להזהרן שביום התענית לא יעשו אש לבשל לצורך הלילה עד שיאמרו המבדיל בין קודש לחול. על פי כתבי האריז"ל יש לקדש הלבנה במוצאי תשעה באב.

נהגו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין ולא להסתפר ולא לכבס ולא לרחוץ רחיצה גמורה במרחץ עד אחר חצות של יום עשירי. ואם חל תשעה באב בשבת ונדחה ליום א', כל אלו אסורים ליל ב' וביום ב' מותר. וכשחל עשירי בערב שבת מותר לכבס ולהסתפר ולרחוץ מיד.

©

Copyright 2001

הוצאת הפאר
(718) 435-3305
כל הזכויות שמורות

Printed in the USA by MORIAH OFFSET CORP. (718) 693-3800

א א איכה | יִשְׁבֶּה בְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הֵיטָה כְּאַלְמָנָה
רַבְתִּי בַגּוֹם שְׂרָתִי בַמְדִינֹת הֵיטָה לָמָס: ב בְּכֹ תִכְבֶּה
כַּלִּילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲוֵה אֵינֶלְה מְנַחֵם מִכָּל־אֲהֻבָּה
כַּל־רַעִיָּה בְגָדוּ כֹה הָיוּ לָהּ לְאֵיבִים: ג גִּלְתָּה יְהוּדָה מֵעַנִּי
וּמְרַב עֲבָדָה הִיא יֹשְׁבֵה בַגּוֹם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כַּל־רֹדְפֶיהָ
הַשְׂוִיגָה בֵּין הַמְצָרִים: ד דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבִלּוֹת מִכָּל־יָמֵי
מוֹעֵד כַּל־שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין כַּהֲנִיָּה נְאֻחִים כְּתוֹלְתֶיהָ נֹגֹת
וְהִיא מֵרִלְה: ה הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ אֲוִיָּה שָׁלוֹ כִּי־יִהְיֶה
הוֹנָה עַל רַב־פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הִלְכּוּ שָׁבִי לְפָנֵי־צָר: ו וַיֵּצֵא
מִכַּתְּצִיּוֹן (מִן בַּת־צִיּוֹן כְּתִיב) כַּל־הִדְרָה הָיוּ שְׂרִיָּה בְּאֵילִים
לְאִמְצָאוֹ מִרְעָה וַיִּלְכּוּ בְלֹא־כֶחַ לְפָנֵי רוּדְף: ז זִכְרָה
יְרוּשָׁלַם יָמֵי עֲנִיָּה וּמְרוֹדֶיהָ כֹּל מַחְמַדֶּיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי
קֶדֶם בְּנִפְלַ עַמָּה בְּיַד־צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רָאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ
עַל מִשְׁבַּתָּהּ: ח חָטְא חָטְאָה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לְנִדְהָ הֵיטָה
כַּל־מִכְבְּדֶיהָ הוֹלִלּוּהָ כִּי־רָאוּ עֲרוֹתָהּ נִסִּיתָיָה נְאֻחָה וַתָּשָׁב
אֲחֹזֵר: ט טָמְאָתָה בְּשׁוֹלֶיהָ לֹא זִכְרָה אֲחֵרֶיהָ וַתִּרְדַּ כַּל־אֵים
אֵין מְנַחֵם לָהּ רָאָה יי אֶת־עַנְיִי כִּי הִגְדִיל אוֹיֵב: י יָדוּ
פָּרַשׁ צָר עַל כַּל־מַחְמַדֶּיהָ כִּי־רָאָתָה גוֹם בָּאוּ מִקְדָּשָׁה
אֲשֶׁר צִוִּיתָה לְאֵיבָאוּ בַקְהֵל לָד: יא כַּל־עַמָּה נְאֻחִים
מִבְּקָשִׁים לָחֵם נָתַנוּ מַחְמַדֶּיהֶם (יִתִּיר ו כְּתִיב) בְּאֲכָל לְהָשִׁיב
נֶפֶשׁ רָאָה יי וְהִפִּיטָה כִּי הֵיטָה זוֹלָלָה: יב לֹא (ל' זַעֲרָא כְּתִיב)
אֲלֵיכֶם כַּל־עֲבָרֵי דָרְךְ הַכִּיטוּ וְרָאוּ אִם־יֵישׁ מִכָּאוֹב כְּמִכָּאוֹבֵי
אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹנָה יי בַּיּוֹם תִּרְוֹן אִפּוֹ: יג מִמְרוֹם

שָׁלַח־אֵשׁ בְּעֶצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה פֶּרֶשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנֵי אַחֲזֹר
 נִתְּנֵנִי שְׂמֹמֶה כָּל־הַיּוֹם דָּוָה: י נִשְׁקָד עַל פְּשָׁעֵי בֵּירוֹ וַיִּשְׁתַּרְגְּזוּ
 עָלָיו עַל־צוֹאָרָי הַבְּשִׁיר כַּחַי נִתְּנֵנִי יי בִּידֵי לֹא־אוֹכֵל קוֹם:
 טו סָלַח כָּל־אֲבִירָי | יי בְּקֶרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר כַּחוּרֵי
 גַּת דָּרָךְ יי לְכַתּוּלֹת בַּת־יְהוּדָה: טז עַל־אַלֶּה | אֲנִי בּוֹכִיָּה
 עֵינַי | עֵינַי יִרְדֶּה מַיִם בִּי־רַחֵק מִמֶּנִּי מִנַּחֵם מְשִׁיב נַפְשִׁי הוּוּ
 בְּנֵי שׂוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב: יז פֶּרֶשֶׁה צִיּוֹן בִּידֵיהָ אֵין מִנַּחֵם
 לָהּ צוּה יי לִיעֲקֹב סְבִיבוֹ צִוּוּ הוֹתָה יְרוּשָׁלַם לְנֶדָה בֵּינֵיהֶם:
 יח צְדִיק הוּא יי כִּי פִיהוּ מָרִיתִי שְׂמֵעוּ־נָא כָּל־הָעַמִּים (כָּל־עַמִּים
 כתיב) וְרָאוּ מִכְּאֲבֵי בַת־לֵלְתִי וּבַחוּרֵי הָלָכּוּ בְּשֹׁבֵי: יט קָרָאתִי
 לְמַאֲהָבֵי הַמָּה רַמּוֹנֵי כַּהֲנֵי וּזְקֵנֵי בָּעִיר גּוֹעוּ בִּי־בִקְשׁוֹ אֲבָל
 לָמוּ וַיִּשְׁיבוּ אֶת־נַפְשָׁם: כ רָאָה יי בִּי־צָר־לִי מַעַי חֲמַרְמָרוּ
 נִהַפְּךְ לִבִּי בְּקֶרְבִּי כִּי מָרוּ מְרוֹתַי מִחוּץ שְׂבָלָה־חֶרֶב בְּבֵית
 בַּמּוֹת: כא שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱחָה אֲנִי אֵין מִנַּחֵם לִי כָּל־אֲבֵי
 שָׁמְעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ הַבָּאת יוֹם־קָרָאתָ וַיְהִי
 כַּמֵּנִי: כב תִּבֹא כָּל־רַעְתָּם לְפָנֶיךָ וְעוֹלָד לָמוּ כַּאֲשֶׁר עוֹלָדְתָּ
 לִי עַל כָּל־פְּשָׁעֵי בִי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוָה:

ב א איכה יעיב באפו | יי את־בת־ציון השליך משמים
 ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם־רגליו ביום אפּו:
 ב בלע יי ולא (לא כתיב) חמל את כל־נאות יעקב הדם
 בעברתו מבצרי בת־יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה
 ושריה: ג גרע בחרי־אף כל קרן ישראל השיב אחור
 ימינו מפני אויב ויבער ביעקב באש להכה אכלה סביב:
 ד דרך קשתו באויב נצב ימינו בצר ויחרג כל מחמדי־עון

בְּאֵהָל בַּת־צִיּוֹן שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חַמָּתוֹ: ^ה הִיָּה יי | כְּאֵיב בְּלַע
יִשְׂרָאֵל בְּלַע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצֻרָיו וַיָּרֶב בְּבַת־יְהוּדָה
תְּאֵנִיה וְאֵנִיה: ^ו וַיִּחַמֶּם בֶּגֶן שָׂבו שַׁחַת מִעֲדוֹ שָׁבַח יי |
בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבַּת וַיִּנָּאץ בּוֹעֵם־אָפוֹ מִלֶּךְ וְכֹהֵן: ^ז זָנַח יי |
מִזְבְּחוֹ נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגְרֹר בִּיר־אֵיב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ
קוֹל נָתַנוּ בְּבֵית־יי בְּיוֹם מוֹעֵד: ^ח חָשַׁב יי | לְהַשְׁחִית חוֹמַת
בַּת־צִיּוֹן נָטָה קוֹ לֹא־הָשִׁיב יְדוֹ מִבְּלַע וַיֹּאבֶל־חַל וְחוֹמָה
יָחֲדוּ אִמְלָלוּ: ^ט טָבְעוּ (ט' זעירא כתיב) כָּאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וְשֹׁבֵר
בְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה וְשָׂרִיָּה בְּגוֹם אֵין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ
חֲזוֹן מִי: ^י יִשְׁבוּ לָאָרֶץ יְדֻמוּ וְקִנְיַן בַּת־צִיּוֹן הֶעֱלָו עֶפֶר
עַל־רֹאשָׁם חָגְרוּ שִׁקְיָם הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם:
^{יא} כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי חֲמַרְמְרוּ מֵעַי נִשְׁפָּךְ לָאָרֶץ כְּבִרֵי
עַל־שֹׁבֵר בַּת־עַמִּי בַּעֲטָף עוֹלָל וַיִּזְנַק בְּרַחְבוֹת קְרִיָּה:
^{יב} לֹא־מָתָם וְאָמְרוּ אֵיךְ דָּגַן וַיִּין בְּהַת־עַטְפָם כְּחֹלֶל בְּרַחְבוֹת
עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אִמָּתָם: ^{יג} מִה־אֵעִידֶךָ (אֲעִידֶךָ
כתיב) מָה אֲדַמְּהֶלֶךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּהֶלֶךְ וְאֶנְחַמְּךָ
בְּתוֹלַת בַּת־צִיּוֹן כִּי־גִדּוֹל בֵּינָם שִׁבְרֶךָ מִי יִרְפֵּא־לֶךָ: ^{יד} נְבִיאֶיךָ
חָזוּ לֶךָ שׁוּא וְתִפֹּל וְלֹא־יִגְלוּ עַל־עוֹנֶיךָ לְהָשִׁיב שְׁבוֹתֶךָ (שְׂבִימֶךָ
כתיב) וַיִּחְזוּ לֶךָ מִשְׁאוֹת שׁוּא וּמְדוּחָם: ^{טו} סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַפּוּסִים
כָּל־עַבְרֵי דָרֶךְ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשָׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת
הָעִיר שִׁיאָמְרוּ בְּלִילַת יָפִי מָשׁוּשׁ לְכָל־הָאָרֶץ: ^{טז} פָּצוּ עַלְיֶךָ
פִּיתָם כָּל־אֵיבֶיךָ שָׂרְקוּ וַיִּחַרְקוּ־שֵׁן אָמְרוּ בְּלַעְנוּ אֶךְ זֶה
תְּיוֹם שְׁקִינֵיהוּ מִצְּאֵנוּ רְאִינוּ: ^{יז} עָשָׂה יי אֲשֶׁר זָמַם בַּעַע
אָמַרְתוּ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי־קֶדֶם הָרַם וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ

אֹיֵב הָרִים קִרְן צָרוּךְ: יח צָעַק לָבָם אֶל־יְיָ חֹמֶת בְּתִצִּיּוֹן
הוֹרִידִי בְנַחֵל דְּמָעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־תַּתְּנִי פּוֹנֵת לְךָ
אֶל־תִּהְיֶה בְּתִעִינְךָ: יט קוֹמִי | רְנֵי בְּלִילָה (בְּלַיִל כְּתִיב) לְרֹאשׁ
אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכֵי כַּמּוֹם לְבָבְךָ נִכַח פָּנַי יְיָ שְׂאֵי אֵלָיו בְּפִיךָ
עַל־נַפְשׁ עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעֲב בְּרֹאשׁ בְּלִי־חֹצוֹת: כ רֹאֵה
יְיָ וְהִפְיֹטָה לְמִי עוֹלְלָתְךָ כֹּה אִם־תֵּאכְלֶנָּה נָשִׁים פְּרוֹם עַל־רֵי
טַפְּחִים אִם־יִהְרַג בְּמִקְנֶשׁ יְיָ כִּתְּן וְנָבִיא: כא שָׁכְנוּ לְאֶרֶץ
חֹצוֹת נֶעַר וְזָקֵן בְּתוֹלְתֵי וּבַחֲזֵרֵי נַפְלִי כְּחֶרֶב הִרְגַתְּ בְּיוֹם
אֶפְדֵּךְ טַבַּחְתְּ לֹא חֲמַלְתְּ: כב תִּקְרָא בְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי
מִסָּבִיב וְלֹא תָּנָה בְּיוֹם אֶפְרַיִם פְּלִיט וְשָׁרִיד אֲשֶׁר־טַפַּחְתִּי
וְרַבִּיתִי אֹיְבֵי כָלָם:

ג אֲנִי הַגִּבֹּר רָאֵה עֵינֵי בְּשֹׁבֵט עֵבְרָתוֹ: ב אוֹתִי נָתַן וַיִּלְךְ
חֲשָׁךְ וְלֹא־אֹר: ג אֵךְ בִּי יָשָׁב יַחַד יָדוֹ בְּלִי־חַיּוֹם: ד בָּלָה
בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שָׁבַר עֲצָמוֹתַי: ה בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וַתִּלְאַחַה:
ו בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כִּמְתִי עוֹלָם: ז גָּרַר בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֵא
הַכְּבִיד נִחַשְׁתִּי: ח גַּם בִּי אֶזְעַק וְאֲשׁוּעַ שְׂתֵם תִּפְלִתִי:
ט גָּרַר דְּרָכִי בְּגִזִּית נִתְיַכְתִּי עוֹה: י דָּב אֶרֶב הוּא לִי אֶרִי
(אֶרֶיָה כְּתִיב) בְּמַסְתָּרִים: יא דְּרָכִי סוּרַר וַיִּפְשַׁחֵנִי שָׁמַיִ שָׁמַם:
יב דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמִּטְרָא לַחֵץ: יג הִבִּיא בְּבִלְיֹתַי בְּנֵי
אֲשַׁפְּתוֹ: יד הִיִּיתִי שְׁחָק לְכָל־עַמִּי נִגְיַנְתֶּם בְּלִי־חַיּוֹם:
טו הִשְׁבִּיעֵנִי בְּמְרוֹרִים הִרְנֵנִי לַעֲנָה: טז וַיִּגְרַם בְּחֶצֶן שִׁנֵּי
הַכְּפִישָׁנִי בְּאָפֶר: יז וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נִשְׁתִּי טוֹבָה:
יח וַאֲמַר אֶבֶד נֶעְחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִי: ט יִזְכַּרְעֲנִי וּמְרוֹדֵי
לַעֲנָה וְרֹאשׁ: כ זְכוֹר תִּזְכּוֹר וַתִּשׁוּחַ (וַתִּשָּׁח כְּתִיב) עָלַי נַפְשִׁי:

כא זאת אָשׁוּב אֶל-לִבִּי עַל-בְּנֵי אוֹחֵיל: כב חֲסָדַי יְיָ כִּי
 לֹא-תִמְנָנוּ כִּי לֹא-כָלְנוּ רַחֲמָיו: כג תְּרָשִׁים לְבַקָּרוֹם רַבָּה
 אֲמוֹנַתְךָ: כד תִּלְלֵנוּ יְיָ אִמְרָה נַפְשֵׁי עַל-בְּנֵי אוֹחֵיל לֵאמֹר: כה טוֹב
 יְיָ לִקְנוֹת לְנַפְשׁ תְּדַרְשָׁנוּ: כו טוֹב וַיַּחֲלֵל וְהוּמָם לְתַשׁוּעַת יְיָ:
 כז טוֹב לְגֹבֵר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו: כח יֵשֶׁב בְּדַד וַיִּוְדַם כִּי
 נָטַל עָלָיו: כט יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוּ אוֹלָיו יֵשׁ תַּקּוּה: ל יִתֵּן
 לְמַבְהוֹ לְחַי יִשְׁבַּע בְּחַרְפָּה: לא כִּי לֹא יוֹנֵחַ לְעוֹלָם יְיָ:
 לב כִּי אִסְיִחוּנָה וְרַחֵם בְּרַב חֲסָדָיו (חֲסָדָיו כתיב): לג כִּי לֹא עֲנָה
 מַלְבּוֹ וַיִּנָּח בְּנִי-אִישׁ: לד לְדַבָּא תַחַת רַגְלָיו כִּל אֲסִירֵי
 אֶרֶץ: לה לְתַשׁוּת מִשְׁפַּט-גֹּבֵר נֶגֶד פָּנָי עֲלִיוֹן: לו לְעֵנַת (ע
 זעירא כתיב) אָדָם בְּרִיבּוֹ יְיָ לֹא רָאָה: לז מִי זֶה אָמַר וַתְּחִי
 יְיָ לֹא צִנָּה: לח מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב:
 לט מִהֲיִתְאוּנָה אָדָם חַי גֹּבֵר עַל-חַטָּאוֹ (חַטָּאוֹ כתיב): מ נַחֲפָשֶׁה
 דָּרְכֵינוּ וְנַחֲקָה וְנִשְׁוֹבָה עַד-יְיָ: מא נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל-כַּפְּיִם
 אֶל-אֵל בַּשָּׁמַיִם: מב נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמָרִינוּ אֶתְּךָ לֹא סִלַּחְתָּ:
 מג סְבוֹתָהּ כָּאֵף וַתִּרְדְּפֵנוּ תִרְגַּת לֹא חֲמַלְתָּ: מד סְבוֹתָהּ
 כָּעֵינִי לָךְ מֵעֵבֹר תִּפְלָה: מה סְחִי וּמָאוֹם תְּשִׁימֵנוּ בְּקֶרֶב
 הַעַמִּים: מו פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל-אִיבּוֹנוּ: מז פָּחַד וּפְחַת
 תִּיחַ לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר: מח פִּלְגֵי-מוֹם תִּרְדַּ עֵינֵי עַל-שֹׁבֵר
 בַּת-עַמִּי: מט עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת: נ עַד-יִשְׁקוּ
 יִזְרָא יְיָ מִשָּׁמַיִם: נא עֵינִי עוֹלָלָה לְנַפְשֵׁי מִכֵּל בְּנוֹת עִירֵי:
 נב צוֹד צְרוּנֵי כַצֹּפּוֹר אִיבֵי חֲנָם: נג צָמְתוּ כְבוֹד חַיִּי וַיְדוּ-אָבֵן
 כִּי: נד צְפוּ-מוֹם עַל-רֹאשֵׁי אִמְרָתִי נִגְרָתִי: נה קָרָאתִי שִׁמְךָ
 יְיָ מִכּוֹר תַּחֲתֵינוֹת: נו קוֹלִי שָׁמַעַתְּ אֶל-תַּעֲלָם אוֹנֵךְ לְרוּחֹתֵי

לְשׁוּעָתִי: ^{נז} קָרַבְתָּ בַיּוֹם אֶקְרָאךָ אִמְרַת אֱלֹהֵי־תִירָא: ^{נח} רַבְּתָּ
 יי רִיבֵי נַפְשִׁי גְּאַלְתָּ חַיִּי: ^{נט} רְאִיתָה יי עֲזַבְתִּי שְׁפָטָה
 מִשְׁפָּטִי: ^ס רְאִיתָה כָּל־נִקְמָתָם כָּל־מַחְשַׁבְתָּם לִי: ^{סא} שָׁמַעְתָּ
 חֲרָפְתָם יי כָּל־מַחְשַׁבְתָּם עָלָי: ^{סב} שָׁפַתִּי קָמִי וְהִגִּזוּנִם עָלָי
 כָּל־הַיּוֹם: ^{סג} שָׁבַתְתָם וְקִיַּמְתָם הַבִּיטָה אֲנִי מִנְּגִינָתָם: ^{סד} תָּשׁוּב
 לָהֶם גְּמוּלָה יי כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: ^{סה} תִּתֵּן לָהֶם מִנְּגִינַת־לֵב
 תִּאֲלַתֵּן לָהֶם: ^{סו} תִּרְדֹּף בְּאֶף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יי:

ד ^א אִיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנֵא הַבֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנּוּ
 אֲבִי־קָדָשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת: ^ב בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הִמְסֹלְאִים
 בְּפִי אִיכָה נָחֲשׁוּבוּ לְנֹבֵל־יְחָרֵשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: ^ג גַּם־תַּנִּים
 (תַּנִּין כתיב) תִּלְצֻוּ שָׂדֵה הַיַּנְיָקוּ גִּזְרִיתָן בַּת־עַמִּי לְאֲכֹר כִּי־עֲנִים
 (כִּי עֲנִים כתיב) בַּמִּדְבָּר: ^ד דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חֶבְרוֹ בַּצִּמָּא עוֹלָלִים
 שָׁאֲלוּ לָחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: ^ה הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ
 בַּחֻצוֹת הָאֲמֻנִים עָלָי תוֹלַע חֲבָקוּ אֲשַׁפְּתוֹת: ^ו וַיִּגְדֵּל עֵזֶן
 בַּת־עַמִּי מִחַטָּאת סָדָם הַתְּפוּכָה כְּמוֹ־רֶנֶע וְלֹא־חֲלָוִי בָהּ
 יָדוּם: ^ז זָבוּ גִזְרֵיהָ מִשְׁלֹג צָחוּ מִחֲלָב אָדָמוּ עֵצִם מִפְּנִינִים
 סִפִּיר גִּזְרָתָם: ^ח חָשַׁךְ מִשְׁחֹרֵה תְּאֲרָם לֹא נָכְרוּ בַּחֻצוֹת
 צַפֵּר עוֹרָם עַל־עֲצָמָם יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ: ^ט טוֹבִים הָיוּ
 חֲלָלֵי־חֶרֶב מִחֲלָלֵי רֶעִב שֶׁהֵם יוֹבֵוּ מְדַקְרִים מִתְּנוּכַת שָׂדֵי:
 י יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיוֹת בְּשָׁלוּ יִלְדִיתָן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוּ בְּשֹׁכֵר
 בַּת־עַמִּי: ^{יא} בָּלָה יי אֶת־חַמָּתוֹ שָׁפַךְ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּת־אֵשׁ
 בְּצִיּוֹן וְתֹאכֵל יִסְדִּיתָהּ: ^{יב} לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ כָּל (כפל
 כתיב) יִשְׁבֵי תֵבֵל כִּי יָבֵא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם:
 יג מִחַטָּאוֹת נְבִיאֶיהָ עֹנֵת כְּהִנְיָה הַשְּׁפָכִים בְּקִרְבָּה יָם

צדיקים: יד נָעו עוֹרִים בְּחוּצוֹת נִגְאָלוּ בְּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ
 וַיָּעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם: טו סוּרוּ טָמֵא קְרָאוּ לָמוּ סוּרוּ סוּרוּ
 אֲלֵהֶנָּעוּ כִּי נָצוּ גַם־נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא יוֹסֵפוּ לָגוּר:
 טז פָּנֵי יְיָ חִלְקֶם לֹא יוֹסִיף לְהַכִּיטֵם פָּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ
 זִקְנִים (זְקֵנִים כתיב) לֹא חָנְנוּ: יז עוֹדֵינוּ (עוֹדֵינָה כתיב) תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ
 אֲלֵעֲזָרְתָנוּ הִבֵּל בְּצַפּוֹתֵנוּ צָפִינוּ אֲלֵ־גוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ: יח צָרוּ
 צָעֲדֵנוּ מִלִּבַּת בְּרַחֲבֵתֵינוּ קָרַב קִצְנוּ מִלְּאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא
 קִצְנוּ: יט קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם עַל־הַחַרְוִים דִּלְקָנוּ
 בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: כ רֹחַ אֲפִינוּ מָשִׁיחַ יְיָ נִלְכַּד בְּשַׁחֲוֹתוֹתָם
 אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצִלּוֹ נַחִיָּה בְּגוֹיִם: כא שִׁישִׁי וְשֹׁמְחֵי בַת־אֱדוֹם
 יוֹשֶׁבֶת (יוֹשְׁבֹתֵי כתיב) בְּאֶרֶץ עוֹץ גַּם־עַלְיוֹךְ תַּעֲבֹר־בּוֹם תִּשְׁכְּרֵי
 וְתִתְעָרֵי: כב תַּם־עוֹנֶךָ בַת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פְּקֹד
 עוֹנֶךָ בַת־אֱדוֹם גִּלְיָה עַל־חַטָּאתֶיךָ:

ה א זָכַר יְיָ מַה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה (הַבִּיט כתיב) וְרָאָה אֶת־חֲרָפְתָנוּ:
 ב נִחַלְתָנוּ נִהַפְכָה לְזוֹרִים בָּתֵינוּ לְנֹכְרִים: ג יְתוּמִים הָיִינוּ
 וְאִין (אִין כתיב) אָב אֲמַתֵינוּ כְּאֲלֻמְנוֹת: ד מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתֵינוּ
 עֵצֵינוּ בַּמַּחֲוֹר יָבֵאוּ: ה עַל צוֹאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ וַיָּנֻעוּ וְלֹא (לֹא
 כתיב) הוֹנַח־לָנוּ: ו מַצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשֹׁבַע לָחֶם: ז אֲכַתֵינוּ
 חָטְאוּ וְאִינָם (אִינָם כתיב) וְאִנְחָנוּ (אִנְחָנוּ כתיב) עֲוֹנֹתֵיכֶם סָבְלָנוּ:
 ח עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פָרַק אִין מִיָּדָם: ט בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא
 לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר: י עוֹרָנוּ בַתְּנוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי
 וְלַעֲפוֹת רָעַב: יא נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתַלְתַּת בָּעָרֵי יְהוּדָה:
 יב שָׂרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ פָנֵי זְקֵנִים לֹא נִתְּדָרוּ: יג בַּחֲזוֹרִים
 מִחֹזֶן נִשְׂאוּ וַיָּנֻעְרִים בְּעֵץ בְּשָׁלוּ: יד זְקֵנִים מִשְׁעַר שֹׁכְתוּ

בְּחֹרִים מְנַיֵּנְתֶם: טו שְׁבַת מְשֹׁשׁ לִבְנוּ נִהְפָּךְ לְאֶבֶר
 מְחֹלְלֵנוּ: טז נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹיֵנָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ:
 יז עַל־זֶה הִיָּה רָוַח לִבְנוּ עַל־אֵלֶּה חָשְׁבוּ עֵינֵינוּ: יח עַל
 חֲרָצִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בוֹ: יט אַתָּה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב
 כִּסְאֶךָ לְדֹר וָדֹר: כ לָמָּה לִנְצַח תִּשְׁבַּחַנוּ תַעֲזֹבוּ לְאַרְבַּךְ
 יָמִים: כא הַשִּׁיבֵנוּ יי | אֱלֹהֵי וַנְּשׁוּבָה (וַנְּשׁוּבָ כתיב) חֲדָשׁ יָמֵינוּ
 בְּקָרָם: כב כִּי אִם־מָאֵם מְאִסְתָּנוּ קִצְפַת עָלֵינוּ עַד־מְאֹד:

הקהל חזר לאמר השיבנו ואח"כ החזן:

הַשִּׁיבֵנוּ יי | אֱלֹהֵי וַנְּשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

קינות לליל תשעה באב

א. מיוסד על פי איכה פרק ה

זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ אוֹי. הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. אוֹי
 מָה הָיָה לָנוּ: נַחֲלָתָנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים אוֹי. בְּתֵינוּ לְנִכְרִים.
 אוֹי מָה הָיָה לָנוּ: יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב אוֹי. אַמּוֹתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת
 בְּחֹדֶשׁ אָב. אַמְה"ל: מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ אוֹי. כִּי נִסּוּף הַיָּמִים
 בְּזִינוּ. אַמְה"ל: עַל צוּאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ אוֹי. כִּי שָׁנְאַת חֲנָם רַדַּפְנוּ.
 אַמְה"ל: מְצָרִים נָתַנוּ יָד אוֹי. וְאַשׁוּר צָדוּנוּ פְּצִיד. אַמְה"ל:
 אַבּוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאִינָם אוֹי. וְאַנְחָנוּ סוּבְלִים אֶת עוֹנָם. אַמְה"ל:
 עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ אוֹי. כִּי שְׁלוּחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ. אַמְה"ל:
 בְּנַפְשָׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ אוֹי. כִּי קִפְצָנוּ מֵעֲנֵי יָדֵינוּ. אַמְה"ל: עוֹרְנוּ
 כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ אוֹי. כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הַמִּירוּ. אַמְה"ל: נָשִׁים
 בְּצִיּוֹן עָנוּ אוֹי. כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ. אַמְה"ל:
 שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ אוֹי. כִּי גִזְלַת הָעֲנִי חָמְסוּ וְגִזְלוּ. אַמְה"ל:
 בְּחֹרִים טָחוּן נָשְׂאוּ אוֹי. כִּי בְּבֵית זוֹנָה נִמְצְאוּ. אַמְה"ל: זְקָנִים
 מְשַׁעַר שָׁבְתוּ אוֹי. כִּי מְשַׁפֵּט יְתוּם וְאַלְמָנָה עוֹתוּ. אַמְה"ל:
 שְׁבַת מְשֹׁשׁ לִבְנוּ אוֹי. כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רַגְלֵינוּ. אַמְה"ל: נִפְלָה
 עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי. כִּי נִשְׂרַף בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אַמְה"ל: עַל זֶה

הָיָה דָוָה לְפָנָיו אוֹי. כִּי נִבְטַל כְּבוֹד בֵּית מֵאוֹיָנֹו. אַמֶּה"ל: עַל
 הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמֶם אוֹי. כִּי הַר הַבַּיִת מְשֹׁמֶם. אַמֶּה"ל: אַתָּה יְיָ
 לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כְּסֶאֱדָךְ לְדוֹר וָדוֹר: לְמָה לְנִצַּח תִּשְׁפָּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ
 לְאַדְרָךְ יָמִים: הִשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:
 כִּי אִם מָאֵס מֵאַסְתָּנוּ קִצְפֹּתָ עָלֵינוּ עַד מָאֵד:
 הִשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ב. אם חל ליל תשעה באב במוצאי שבת אומרים קינה זו:

אֵיךְ מִפִּי בֶן וּבֵת. הַגּוֹת קִינֹת רַבֹּת. תָּמוּר שִׁירִים וְחֻדְוֹת. וַיְהִי נֹעֵם
 נִשְׁבַּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת: אוֹי כִּי נִגְזְרָה גְזֵרָה. בְּחָרֵי אֶף וְגַם עֲבָרָה. וְאָפוּ
 בְּנוֹ חֲרָה. וּבַעֲרָה חֲמָתוֹ כְּלַבֹּת. וַיְהִי נֹעֵם: אוֹי כִּי כִתִּינוּ שָׁנוּ. וּבַתּוֹלוֹתֵינוּ
 עָנוּ. וּפְגִינוּ נִשְׁתָּנוּ. וְגַם הוֹשַׁתְרוּ כְּמַחֲבֹת. וַיְהִי נֹעֵם: אוֹי כִּי שְׁדוּנוּ צָרִים.
 וְגַם הִפִּילוּ בְנוֹ פְגָרִים. בְּגֵי צִיּוֹן הִיָּקְרִים. הָיוּ נִצּוּרִים כְּכַבֹּת. וַיְהִי נֹעֵם:
 אוֹי כִּי נִפְלָה עֲטֻרַת. וְגִבְרָה כְּתֵף סוֹרֶרֶת. וְחֻדְלָה הוֹד וְתַפְאֶרֶת. צְמֻצוֹם
 שְׁכֵן חֲבֵת. וַיְהִי נֹעֵם: אוֹי כִּי נִטְלָה מְנוּרָה. וּקְטָרֶת לְבוֹנָה הִטְהוּרָה. וְנִבְזָה
 גְזִית מִיּוֹקְרָה. אֲכָלָה אֶרֶץ זָבֹת. וַיְהִי נֹעֵם נִשְׁבַּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:

ג.

בְּלִיל זֶה יִכְפִּיּוּן וַיִּלְלוּ בְנֵי. בְּלִיל זֶה חָרַב בֵּית קֹדֶשׁי וְנִשְׁרָפוּ אַרְמוֹנֵי.
 וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בִיגּוֹנֵי. וַיִּכְפוּ אֶת הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְיָ:
 בְּלִיל זֶה תִּלְלוּ מֵרַעְיָה נְחֻדְלָת. וּמִבֵּית אַבְיָה בְּחַיִּים מוּבְדָלָת. וַיִּצְאָה
 מִבֵּיתוֹ וְנִסְגַּר הַדְּלָת. וְהִלְכָה בְּשַׁבְיָה בְּכָל פֶּה נִאֲכָלָת. בַּיּוֹם שֶׁלְחָה
 בָּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְאוֹכֶלֶת. וְאֵשׁ עִם גַּחְלָת. יִצְאָה מֵאֵת יְיָ. בְּלִיל זֶה: בְּלִיל
 זֶה הִגְלַגְלָה סִבָּב הַחֹבָה. רֵאשׁוֹן וְגַם שְׁנֵי בֵיתֵי נְחֻרְבָה. וּבֵת לֹא רוּחְמָה
 בֵּת הַשׁוֹכְבָה. הוֹשַׁקְתָּה מִי רוּשׁ וְאֵת בְּטָנָה צָבָה. וְשִׁלְחָה מִבֵּיתוֹ. וְגַם
 נִשְׁתָּה טוֹבָה. גְּדוּלָה הַשְּׁנֵאָה מֵאֵת אֲשֶׁר אֶהְבֵּה. וּכְאַלְמָנוֹת חַיּוֹת כְּאִשָּׁה
 נִעְזָבָה. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְיָ. בְּלִיל זֶה: בְּלִיל זֶה קִדְרָתִי וְחִשְׁכוֹ הַמְּאוּרוֹת.
 לְחַרְבֵּן בֵּית קֹדֶשׁי וּבִטּוֹל מְשֻׁמְרוֹת. בְּלִיל זֶה סִבּוּנֵי אֶפְפוּנֵי צְרוֹת. וְגַם
 קָרָא מוֹעֵד בְּדִין חֲמֵשׁ גְּזוּרוֹת. בְּכִי חֲנָם כָּכוּ וְנִקְבַע לְדוּרוֹת. יַעַן כִּי
 הִיָּתָה סִבָּה מֵעַם יְיָ. בְּלִיל זֶה: בְּלִיל זֶה אֲרַעוּ בּוֹ חֲמֵשׁ מְאוּרְעוֹת. גְּזוּר
 עַל אֲבוֹת בְּפְרוּעַ פְּרָעוֹת. וְדָבְקוּ בּוֹ צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת. יוֹם מוֹכֵן הָיָה
 בְּפִגּוּעַ פְּגָעוֹת. וְהַעֲמִיד הָאוֹיֵב וְהָרִים קוֹל זְוָעוֹת. קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם
 אֲשֶׁר אָמַר יְיָ. בְּלִיל זֶה:

ד. חיברה רבי שלמה אבן גבירול וחתם שמו בראשי החרוזים

שומרון קול תתן מצאוני עוני. לארץ אחרת יצאוני בני. ואהליבה
תזעק נשרפו ארמוני. ותאמר ציון עזבני יי: לא לך אהליבה
חשוב עניך פעני. התמשילי חלף לשברי ולחליי. אני אהלה סורה
בגדתי בקשיי. וקם עלי פחשי וענה בי מריי. ולמקצת הימים שלמתי
נשיי. ותגלת פלאסר אכל את פריי. חמדתי פשט והציל את עדיי.
ולחלח וחרור נשא את שביי. דמי אהליבה ואל תכפי פכיי. שנותיך
ארכו ולא ארכו שני. ואהליבה: משיבה אהליבה אני כן נעקשתי ובאלוף
נעורי כאהלה בגדתי. דמי אהלה פי יגוני זכרתי. נדדת את אחת ורבות
נדדתי. הנה ביד הפשדים פעמים נלפדתי. ושביה עניה לכבל ירדתי.
ונשרף ההיכל אשר בו נכפדתי. ולשבעים שנה בכבל נפקדתי. ושכתי
לציון עוד והיכל יסדתי. גם זאת הפעם מעט לא עמדתי. עד לקחני
אדום וכמעט אבדתי. ועל כל הארצות נפצו המוני. ואהליבה: החומל
על דל חמול על דלותם וראה שממותם וארץ גלותם. אל תקצוף עד
מאד וראה שפלותם. ואל לעד תזכור עונם וסכלותם. רפא נא את
שברם ונחם אבלותם. פי אתה סברם ואתה אילותם. חדש ימינו כימי
קדמוני. כנאמך בונה ירושלים יי:

ה. ע"פ סדר א.ב.

עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:
אז בחטאינו חרב מקדש ובעונותינו נשרף היכל. בארץ חברה לה
קשרה מספד וצבא השמים נשאו קינה. עד אנה: גם בכו במרר
שבטי יעקב ואף מזלות יזלו דמעה. דגלי ישראל חפו ראשם. וכימה
ויכסיל קדרו פניהם. עד אנה: העתירו אבות ולא שמע אל. צעקו בנים
ולא ענה אב. וקול התור נשמע במרום. ורועה נאמן לא הטא און.
עד אנה: זרע קדש לבשו שקים. וצבא השמים גם הם שק הושם
פסותם. חשף השמש וירח קדר וכוכבים ומזלות אספו נגהם. עד אנה:
טלה ראשון בכה במר נפש על פי כבשיו לטבח הובלו. יללה השמיע
שור במרומים. פי על צוארנו נרדפנו פלנו. עד אנה: כוכב תאומים
נראה חלוק פי דם אחים נשפף פמים. לארץ בקש לנפול סרטן פי
נתעלפנו מפני צמא. עד אנה: מרום נבעת מקול ארזה פי שאגתנו לא
עלתה למרום. נהרגו בתולות וגם בחורים. פי על פן בתולה קדרה
פניה. עד אנה: סבב מאזנים ובקש תחנה. פי נבחר למו מות מחיים.
עקרב לבש פחד ורעדה. פי בחרב וברעב שפטנו צורנו. עד אנה: פלגי

קִינּוֹת לַלַּיִל תְּשׁוּעָה בַּאֵב

יג

מִיָּם הוֹרִידוּ דְמָעָה כְּנַחַל. כִּי אוֹת בְּקֶשֶׁת לֹא נָתַן לָנוּ. צְפוּ מַיִם עַל
רַאשֵׁינוּ וּבְדִלֵי מָלֵא חֲכֵנוּ יְבֹשׁ. עַד אָנָּה: קָרְבָנוּ קָרְבָן וְלֹא נִתְקַבַּל. וּגְדִי
פֶסֶק שְׁעִיר חַטָּאתֵינוּ. רַחֲמָנוּת בְּשָׁלוּ יִלְדִיָּהֶן וּמִזֶּל דְּגִים הָעֲלִים עֵינָיו.
עַד אָנָּה: שִׁכְחָנוּ שִׁבְת בְּלַבּוֹת שׁוֹכְבִים. שְׂדֵי שִׁפְח כָּל צְדָקוֹתֵינוּ. תִּקְנָא
לְצִיּוֹן קְנָאָה גְדוּלָּה. וְתֹאִיר לְרַבְתִּי עִם מְאוֹר נְגֻהָךְ:

תִּרְחַם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּתְכַוְנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְהַר
יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים
רַבִּים: פִּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ לִכְן כֹּה אָמַר יְיָ שִׁבְתִּי לִירוּשָׁלַיִם
בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בְּהַ נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת וְקוּ יִנְטֶה עַל יְרוּשָׁלַיִם:
וְנֹאמַר עוֹד קָרָא לְאֹמֵר. כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצָנָה
עָרֵי מְטוּב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת צִיּוֹן וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם:
וְנֹאמַר כִּי נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ וַיִּשֶׂם מְדַבְּרָה כְּעֶדֶן
וְעַרְבָתָהּ כְּגֵן יְיָ. שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בְּהַ תּוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה:
אוֹמְרִים וְאֵתָה קְדוֹשׁ גַּם כִּשְׁחַל בִּימוֹת הַחֹל, וְאֵם חַל בְּמוֹצֵ"שׁ א"א וְיֵהִי נוֹעֵם וְלֹא וַיִּתֵּן לָךְ:

בשחרית אין מברכין על טלית קטן ואין מניחין טלית ותפלין ומתפללין בקול נמוך. ואחר שמ"ע אומר הש"ץ
ח"ק ומוציאין ס"ת וקורין בה ג' גברי בפרשה כי תוליד בנים. והמפטיר קורא אסוף אסיפם ומכניסין הס"ת
להיכל. והש"ץ מתחיל שבת סורו וכל הקינות. שומרין קול תתן. עד אנה. אשרי ואין אומרים למנצח. ובא
לציון ומדליגין ואני זאת בריתי. קדיש בלא תתקבל. עלינו ק"י. ונוהגים להאריך בקינות עד חצי היום, ואז
יושבין על הספסל. ואין עושין שום מלאכה אפילו קלה עד חצות.

קריאה לתשעה באב

כִּרְתוּלֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשְׁתָם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁתַּחֲוּתָם וְעִשְׂתָּם פֶּסַל תְּמוֹנֵת כָּל וְעִשְׂתָּם הֲרַע בְּעֵינָיו: אֱלֹהֶיךָ
לְהַכְעִיסוּ: הַעֲדִיתִי כִכֶּם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בִּירְאֵב הַאֲבֹדוֹן מִהַר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לְאֶת־אֲרִיֶּךָ יָמִים עָלֶיךָ כִּי הִשְׁמַד הַשָּׁמַדוֹן: וְהִפְיִן יְיָ אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּבְשִׂאֲרֵתְכֶם מִתִּי
מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִעֲנֶה יְיָ אֶתְכֶם שָׁמָּה: וְעַבְדְּהֶם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא
יִשְׁמְעוּן וְלֹא יִאֲבְלוּ וְלֹא יִרְחוּ: וּבִקְשָׁתְּם מִשֵּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִצִּיאָתָּה כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ:
לוי בְּצַר לָךְ וּמִצָּרוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עָרֵי: אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלִי: כִּי אֶל רַחוּם
יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יִדְּפֶךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: כִּי שִׂאלֶנְא לַיָּמִים רַאשֵׁנוּם
אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִדְּהִיּוֹם אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים | אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קִצְצָה הַשָּׁמַיִם הַגְּדוּלָּה
כִּדְבַר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע כְּמִדְּהוֹ: הַשִּׁמְעָ עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־שִׁמְעַתָּ אֶתָּה וַיְחִי:
אוֹ | הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבָאוֹ לְקַחַת לוֹ נוֹי מִקֶּרֶב נוֹי כְּמִסַּת בְּאַחַת וּבְמִסְפָּתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְכֵד חֲזָקָה וּבְרוּע
נְסוּיָה וּבְמִדְּרָאִים גְּדוּלִים כָּל־ל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמַצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: אֶתָּה הִרְאִיתָ לְדַעַת כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ: יִשְׂרָאֵל מִדְּהַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעָה אֶת־קוֹלִי לִיִּסְרָךְ וְעַל־הָאָרֶץ תִּרְאֶה אֶת־אִשׁוֹ הַגְּדוּלָּה
דִּקְבְּרוּ שִׁמְעַתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וְתַחַת כִּי אֶהֱבֵ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וּיְכַתֵּר בְּזִרְעוֹ אֶתְרוּ וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפָנָיו בְּחֵלֵי הַגְּדוֹל
מִמַּצְרַיִם: לְהוֹרִישׁ נוֹיִם גְּדוּלִים וְעַמִּים מִסְפָּר מִסְפָּר לְהַבְיִאֶךָ לְהַתִּירֶךָ אֶת־אֲרָצְךָ נַחֲלָה כִּיּוֹם הַיּוֹם: וְיִדְעַתָּ
הַיּוֹם וְהַשִּׁבְתָּ אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְשִׁמְרָתִי אֶת־חֲקוֹן
וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֶנְכִי מַצְוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּח לָךְ וּלְבָנֶיךָ אֶתְרָךְ וּלְמַעַן תִּתְרָךְ יָמִים עַל־הָאָרְצָה אֲשֶׁר יְיָ
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כְּלֵהִימִים:

קִינוּת לַלַּיִל תִּשְׁעָה בָּאָב

קודם קריאת הפטרה אחר גלילה יברך המפטיר ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים. וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאָמַת. בְּרוּךְ אַתָּה יי. הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוֹ. וּבַיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. וּבְנִבְיָאֵי הָאָמַת וְצַדִּיק:

הפטרה לתשעה באב

אִכְפָּ אִסִּיפִם נְאֻמֵי אֵין עֲנָבִים בְּגִפֵּן וְאֵין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהַעֲלֵה נָבֶל וְאֶתֶן לָהֶם יַעֲבֹרוּם: עַל־מָה אָנֹכֶנּוּ אֲשֵׁרִים הָאִסְפּוֹ וְנִבְּאוּ אֶל־עַרְי הַמִּבְצָר וְנִדְמָה־שָׁם כִּי יי אֱלֹהֵינוּ הִדְמַנּוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִרֹאשׁ כִּי תִטְאֵנוּ לָיו: קִנְיָ לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת מִרַפָּה וְהִנֵּה בַעֲתָה: מִדָּן נִשְׁמַע נִתְּרַת סוֹסִיו מִקּוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׁה כְּלֵה־אֶרֶץ וְיָבֹאוּ וַיִּאֲבְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהָ עִיר וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחֻשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לַחַשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם נְאֻמֵי: מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יָגוֹן עָלַי לִפְנֵי דָוִד: הַנְּהַלְקֵל שְׁוַעַת בְּתִיעֵפִי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִלֵּ אֵין בְּצִיּוֹן אִסְמִלְכָה אֵין בָּהּ מִדּוֹעַ הַכַּעֲסוֹנִי בַפְּסִלְתֵּם בְּהַכְלִי נִכְרָ: עֲבַר קִצִּיר כְּלָה קִיץ וְאֶנְחֵנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ: עַל־שֶׁבֶר בְּתִיעֵפִי הַשְּׁפָרְתִי קִרְרִיתִי שְׁמָה הַחֲזֻקְתֵּנִי: הַעֲרִי אֵין בְּגִלְעָד אִסְדִּיפָא אֵין שָׁם כִּי מִדּוֹעַ לֹא עֲלָתָה אֶרְכַּת בְּתִיעֵפִי: מִרִיתֵן רֹאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מִקּוֹר דַּמְעָה וְאִבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָלִי בְּתִיעֵפִי: מִרִיתֵנִי כַּמְדַּבֵּר מִלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱבֹד אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאֵתָם כִּי כֻלָּם מִנְאֻפִים עֲצַרַת בְּגָדִים: וַיִּדְרֹכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאִמּוּנָה נִבְּרוּ בְּאֶרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־רְעָה | יָצָאוּ וְאֶתִּי לֹא־יָדְעוּ נְאֻמֵי: אִישׁ מִרְעֵהוּ הִשְׁמָרוּ וְעַל־כִּלְאֵת אֶל־הַבְּתוּחַ כִּי כִלְאֵת עֲקוֹב יַעֲלֹב וּכְלִרְע רָבִיל יִהְלֹךְ: וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִתְּלֵנוּ וְאֵמַת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם וּדְבַר־שֶׁקֶר הַעֲנֵה נִלְאוּ: שִׁבְתֶּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנֵה דַעֲתֹאוֹתֵי נְאֻמֵי: לָכֵן בָּה אָמַר יי צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרֵפִם וּבְחַנְתִּים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בְּתִיעֵפִי: תִּיץ שְׁרַחַט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבְרָ בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת־דַּעְהוּ דִּבְרָ וּבִכְרָבוּ יִשִׁים אֲרָבוּ: הַעֲלֵאֲלֶה לֹא־אֶפְקֹדְכֶם נְאֻמֵי אִם בְּנֵי אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשֵׁי: עַל־הַרְיָם אֲשָׂא כְּכִי וְנָהִי וְעַל־נְאֻת מְדַבֵּר קִינָה כִּי נִצְתוּ מִכְּלִי־אִישׁ עֲבַר וְלֹא שָׁמַעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעֲוֵף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נִדְדוּ הַלְכוּ: וְנִתְּתִי אֶת־יְרֵוֹשָׁלַם לְגִלִּים מֵעַן תִּגְּזֹם וְאֶת־עַרְי יְהוּדָה אֶתֶן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: מִרְחָאִישׁ הַחֶבֶל וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבְרָ פִּרְיוֹ אֵלָיו וַיַּגִּידָה עַל־מָה אֲבָרָה הָאֶרֶץ נִצְתָה כַּמְדַּבֵּר מִבְּלִי עֲבַר: וַיֹּאמֶר יי עַל־עֲזוֹכֶם אֶת־תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לְפָנֵיכֶם וְאֶשְׁמַעוּ כְּקוֹלִי וְאֶדְחַלְכוּ בָּהּ: וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לָכֶם וְאֶתְרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְפָדוֹם אֲבוֹתְכֶם: לָכֵן בְּהִיאֲמַר יי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֹאכִלִם אֶת־הַעֵם הַזֶּה לַעֲנֵה וְהַשְׁקִיתִים מִרֹאשׁ: וְהַפְּצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחֲתִי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶבֶר עַד פְּלוֹתֵי אוֹתָם: בָּה אָמַר יי צְבָאוֹת הַתְּבוּנָה וְקִרְאוּ לְמִקְנֵנוֹת וְהַבּוֹאִינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְהַבּוֹאִינָה: וְהַמְהִרָה וְהַשְׁעָה עָלֵינוּ נְהִי וְתִדְרָה עֵינֵינוּ דַּמְעָה וְעַפְעָפֵנוּ יִזְרָקִים: כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדֵנוּ בְּשֵׁנוּ מֵאֵד כִּי־עֲבַנּוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנֹתֵינוּ: כִּי־שָׁמַעְנָה נְשִׁים דִּבְרָיו וְתַקַּח אֹזְנָם דִּבְרָפִיו וְלִמְדָנָה כְּנֹתִיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה: כִּי־עֲלָה מִנֵּת בְּחַלּוֹנֵינוּ כֹּא בְּאֶרְמֹנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָּ מִחוּץ בְּחוּרִים מִרְחָבוֹת: דִּבְרָ בָּה נְאֻמֵי וְנַפְלָה וְנַבְּלַת הָאֲדָם כְּרָמֵן עַל־פְּנֵי הַשָּׁדָה וּכְעַמִּיר מֵאֲחֲרֵי הַקֶּצֶר וְאֵין מֵאִסְפָּה: בָּה | אָמַר יי אֶל־יִתְהַלֵּל חֶבֶם בְּחַכְמָתוֹ וְאֶל־יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעִשְׂרוֹ: כִּי אִסְדִּיפָאֵת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבַל יִדַּע אוֹתִי כִּי אֲנִי יי עֲשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי־בִאֲלֵה חַפְצֵתִי נְאֻמֵי:

אחרי קריאת הפטרה אומר המפטיר ברכות אלו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוֹר כָּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׁפָל דְּבָרָיו אָמַת וְצַדִּיק:

נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ. וְדַבֵּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָ לֹא יִשׁוּב רִיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי. הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית תִּינּוּ. וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ כְּמִהְרָה כִּי־מִינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי. מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּכִנְיָה:

שִׁמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֱלֵהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה יָבוֹא וְיַגְלֵל לְפָנָיו. עַל
כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שְׂלֹא
יִכְבֶּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד: כְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן דָּוִד:
כַּשְׁמַחְזִירִין הַסֵּפֶר תּוֹרַה אוֹמְרִים הוֹדוּ וְכוּ' לְדוֹד מְזֻמּוֹר וְכוּ'

ו. חיברה רבי אלעזר הקליר

שֶׁבֶת סוּרוּ מִנֵּי שְׂמֵעוּנֵי עוֹבְרֵי (נ"א עוֹכְרֵי). סְחִי וּמָאוּס
הַשִּׁימוּנֵי בְּעֲדֵרֵי חֲבֵרֵי. סְפוּתָה מִשְׁפָּן מְסֻכּוֹת דְּבִירֵי.
סְפוּת וְהוֹבְלָגוּ גְבוּרֵי. סְפָקוּ כֶּף וּמְעַדוּ אַבְרֵי. כְּסֻלָּה כָּל
אַבְיָרֵי: נִפְלָה עוֹדְנָה בְּצוּל דְּכוּיָה. עֵינֵי חִפְתָּה לְחִזּוֹן בֶּן
בְּרַכְיָה. עַד פְּלֵאֵי גִלְגָּל חֲבוּיָה. עֵינֵי מְעוּלָלֶת בִּיּוֹנִית נְכוּיָה.
עֲשֵׂה וְנַחֵם וַיִּקְרָא לְבְכִיָּה. וְנָם עַל אֱלֹה אָנִי בּוֹכְיָה: עַל פְּנֵי
פֶרֶת נִפְצוּ חֲסִידֵיךָ. פִּלְגֵי סוּף זְכָרָה כְּעָרוּ יְסוּדֵיךָ. פַּחַד חֲטָא
שִׁילָה תִּכְּף סוּדֵיךָ. פָּצוּ הַרְשָׁעִים אֵיךָ חֲסִידֵיךָ. פָּצוּ מְעִשֵׂה
עָרִיָּה לְנִדְיָה. פֶּרֶשֶׂה צִיּוֹן בְּיַדֵּיךָ: עַל הַר צִיּוֹן צָדוּ שְׂאוּנֵי
מְדִנֵי. צָפוּ עַל רְאֵשֵׁי צִיּוֹן זְדוּנֵי. צָמְתוּ בְּנֵב לְעַמּוּד זְדוּנֵי.
צוּר נִצְרַת לְעוֹרֵר מְדִנֵי. צַעַק עַמִּי בִימֵי בֶן דִּינִי. צַדִּיק הוּא
יי: אַתָּה קָלִים הַכְּבֹדֶת וּמְעַדֵי עֲרֻמוּנֵי. קָרַבְתָּ בֹא אֵלַי
וַיַּחְרִימוּנֵי. קָרַאתִי לְיוֹשְׁבֵי גְבְעוֹן עוֹד הֵם זְרֻמוּנֵי. קוּלֵי
לְהַשְׁמִיעַ בְּעַרְב הַגְּרִימוּנֵי. קוּמֵי עֲבוּרֵי בְּהַתֵּל הַעֲרִימוּנֵי.
קָרַאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רְמוּנֵי: לְמָה רוּחַ אֲפִינוּ לְטִבַּח שְׁמָרוּ.
רְאִיתָ פִּי כְתָנוּר עוֹרֵי כְמָרוּ. רְאִיתָ פִּי עֲמָל וְכַעַס בְּאוּוּיָךְ
גְמָרוּ. רַבְתָּ בִּיד יַחְזִקְאֵל לְנִקּוּם כְּמוֹ מָרוּ. רְאֵה וְנִכְחִידֵם
מִגּוֹי אֲמָרוּ. רְאֵה יי כִּי צַר לִי מֵעֵי חֲמַרְמָרוּ: הַשִּׁיבֵנוּ שִׁישֵׁי
שְׁמַע לְגוֹי צָאנֵי. שְׁבַתֶּם רְמוּס חֲצָרֵי לְהַדְפִּיאֵנִי. שְׁפַתִּי מְשׁוֹרְרֵי
דְּבִיר דְּמָמוּ לְהַדְאִיבֵנִי. שְׁמַעְתָּ זְמֹרוֹת אֶף הַכִּין לְטֵאטָאנֵי.
שְׁכָבוּ וְנָדוּ חֲצָץ לְהַבְרִיאֵנִי. שְׁמַעוּ פִּי נְאֻנְחָה אָנִי: כִּי תָם
חֲקַתְּ בְּכַס אוֹפְנִיךָ. תְּשִׁיב לָהֶם גְּמוּל פְּאֹז חֲזוֹת פְּנִיךָ. תְּרַדוּף
לְצַלְמוֹן יוֹעֲצֵי עַל צְפוּנֵיךָ. תִּתֵּן לְהַכְהִיב נוֹתְצֵי פְּנִיךָ. תִּקְרָא
לְשַׁפְּרָם פּוֹס כְּמוֹס בְּפָנֶיךָ. תִּבְא כָּל רַעְתָּם לְפָנֶיךָ: תִּבְא אֶל

צָר אֲשֶׁר כָּלְנוּ. לְמִבּוֹא חֶמֶת בְּחֶמָה נִהְלָנוּ. עַד לַחֲלָח וְחִבּוֹר
הִגְלָנוּ. זָקֵן וּבַחֹר וּבַתּוֹלָה כָּבְלָנוּ. רָם הִבֵּט נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ.
זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:

ז. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ א"ב לפי חמש ושש מילים חתם שמו בסופו

אֵיכָה אֶצֶת בְּאַפִּי. לְאֵבֶד בְּיַד אֲדוּמִים אָמוּנִיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ
בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים אֲשֶׁר בְּרַרְתָּ לְבַחוּנִיָּה. וּבִכְן בִּטְיָנוּ.
זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ: אֵיכָה גְעַרְתָּ בְּגַעַרְתָּךְ. לַגְלוֹת בְּיַד גָּאִים
גְּאוּלִּיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ דְּלִיגַת דְּלוּג דְּרַף אֲשֶׁר דְּלַגַּת לְדַגְלִיָּה.
וּבִכְן דִּבְרָנוּ. זְכוֹר: אֵיכָה הִגַּת בְּהַגִּינֶךָ. לְהַדוּף בְּיַד הוֹלְלִים
הַמוּנִיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ וְעוֹד וְתַק וְסַת אֲשֶׁר וְעַדְתָּ לְוַעוּדִיָּה. וּבִכְן
וְקוּנָנוּ: זְכוֹר: אֵיכָה זָנַחְתָּ בְּזַעְמָךְ. לְזַלְזַל בְּיַד זָרִים זְבוּלָךְ.
וְלֹא זְכַרְתָּ חַתוּן חֲקֵי חוֹרֵב אֲשֶׁר חֲקַקְתָּ לְחַמוּלִיָּה. וּבִכְן חוּיָנוּ.
זְכוֹר: אֵיכָה טַרְחַתָּ בְּטַרְחָךְ. לְטָרוּף בְּיַד טוֹרְפִים טְלֹאִיָּה. וְלֹא
זְכַרְתָּ יָקָר יְדִידוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַחַדְתָּ לְיוֹדְעֵיךְ. וּבִכְן יִלְלָנוּ: זְכוֹר:
אֵיכָה כּוֹנֵנְתָּ בְּכַעְסֶךָ. לְכַלּוֹת בְּיַד כּוֹשְׁלִים כְּרָמָךְ. וְלֹא זְכַרְתָּ
לֹא לְזִנוּחַ לְעוֹלָם אֲשֶׁר לְמַדְתָּ לְלַקּוֹחֵיךְ. וּבִכְן לְהַגְנוּ. זְכוֹר:
אֵיכָה מְלַלְתָּ בְּמוֹאֲסֵיךְ. לְמַחּוֹת בְּיַד מוֹנִים מְנַשְׂאֵיךְ. וְלֹא זְכַרְתָּ
נְשִׂיאת נּוֹצֵת נָשָׁר אֲשֶׁר נָשְׂאתָ לְנִשְׂוֹאֵיךְ. וּבִכְן נִהִינוּ. זְכוֹר:
אֵיכָה שַׁחַתָּ בְּסַעְרֶךָ. לְסַגֵּר בְּיַד סַעְפִּים סְהַדִּיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ עוֹז
עַדֵּי עַדִּים אֲשֶׁר עִטַּרְתָּ לְעַבְדֵיךְ. וּבִכְן עֲנִינוּ. זְכוֹר: אֵיכָה פָּצַתָּ
בְּפַחְדֶּךָ. לְפַגֵּר בְּיַד פְּרִיצִים פְּלִיאֵיךְ. וְלֹא זְכַרְתָּ צַהֲלַת צְבִי
צָדֵק אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לְצַבְּאֵיךְ. וּבִכְן צַעֲקָנוּ. זְכוֹר: אֵיכָה קָרַאתָ
בְּקִרְיָאֲתָךְ. לְקִנּוֹת בְּיַד קָמִים קְרוּאֵיךְ. וְלֹא זְכַרְתָּ רָגַשׁ רַכָּב
רְבוֹתִים אֲשֶׁר רָצִיתָ לְרַעֲיָךְ. וּבִכְן רָגַנְנוּ. זְכוֹר: אֵיכָה שְׂאַפְתָּ
בְּשִׂאָפֶךָ. לְשָׁלוֹת בְּיַד שׁוֹדְדִים שְׁלֵמִיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ תַקְףָה תַלְתְּלֵי
תּוֹאֵר אֲשֶׁר תִּפְנַתָּ לְתַמִּימֵיךְ. וּבִכְן תִּאֲנָנוּ. זְכוֹר: תִּאֲנָנוּ לְשִׁפּוֹף
לֵב כַּמִּים. עַל מָה בְּיוֹם זֶה נִשְׁפִּינוּ פְּעָמִים. וְזָכְרֵי בְּהִיּוֹתֵי
כְּשִׁלּוֹה יוֹשְׁבַת בִּירוּשָׁלַיִם. רַגְנָתִי וְעַתָּה אֲאֹדָה עַד חוּג שָׁמַיִם:

קינות ליום תשעה באב

יז

ח. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ת ב"ש מא' עד ל' משולש חתם שמו בסופו
אָאָדָה עַד חוּג שְׁמַיִם. אָאָלָה אֶתִּי שְׁמַיִם. אָאוֹר יוֹם מִחֲרִיבֵי פְעָמִים.
אֶתְאוּנוֹן מִי יִתֵּן רֹאשֵׁי מַיִם: אֲבַחֵין בְּבָכִי לַיִל מְדַבֵּר. אֲבַחֵנָה
לַיִל מְלִיל וּמְדַבֵּר מְדַבֵּר. אֲבַכָּה אֶתִּי עוֹלַת מְדַבֵּר. אָשָׂאג מִי יִתְּנֵנִי
בְּמְדַבֵּר: אָגִדַע וְאָנְשָׁל כְּנוֹקֶף זֵית. אָגְרָה אֶתִּי כָּל בְּנֵי בֵּית. אָגְרוֹם
שְׂיֵאמֵר בְּעַל הַבַּיִת. אָרְשָׁה מִי יִתְּנֵנִי שְׂמִיר וְשִׁית: אָדְוָה בְּכָל לֵב
לְהַמְצִיאָהּ. אָדְעָה מְלִין בָּם לְאִמְצָהּ. אָדָאג אֵיָה רוּעָה וְלֹא אִמְצָאָהּ.
אָקוּנוֹן מִי יִתֵּן יְדַעְתִּי וְאִמְצָאָהּ: אָהֲפֹכָה וְאֶתְהַפְּכָה כְּאוֹפֵן בְּמַלִּי. אָהֲגָה
פְּנִים בְּפְנִים לְתַנּוֹת עֲמַלִּי. אָהֲהוּ חֲרָס וְסִהַר מְלֵהֲגִיָּה לְמוֹלִי. אָצְרַח מִי
יִתֵּן אִפּוֹא וְיִכְתְּבוּן מְלִי: אֹרַח מְשַׁפְּטֵי גוֹנְבֵי עַלִּי. אֹדְיַע בְּבָצְעֵי וּמַעְלִי.
אוּמְלָלוּ מְזוֹלוֹת בְּקַרְעֵי מְעִילִי. אָפְעָה מִי יִתֵּן שׁוֹמֵעַ לִי: אָזְדָה כְּהוֹפְרָה
הָאֲבִיוֹנָה. אָזְכְּרָה כִּי הִיִּיתִי מִחֲתָנָה. אָזִיל פְּלָגִים כְּבָרְכָה הָעֲלִיוֹנָה.
אָעְגוֹר מִי יִתֵּן לִי אֲבָר כִּיוֹנָה: אַח נִפְשַׁע מִקְרִית עוֹז אֶל צוֹר. אַחוּ
בְּלִי מַיִם בְּאֶף לַעְצוֹר. אַחַז קָמוֹת לְקַצוֹר וְעוֹלָלוֹת לְבָצוֹר. אָשִׁיחָה מִי
יֹבִילֵנִי עִיר מְצוֹר: אָטַע אֶהְלִי אֶפְדְּנִי בְּצַלְמוֹת. אָטוּסָה וְאָשְׁכּוּנָה עַד
חֲצַר מוֹת. אָטְפַל אֶת הַמַּחֲכִים לְמוֹת. אָנָּה מִי גָבַר יִחְיָה וְלֹא יִרְאָה
מוֹת: אָיְלוֹתֵי לַעְזוֹרְתִי תִרְתִּי חֲזוֹת. אָיִמְתִּי בְּכָל שָׁנָה אוּמְרַת הִיא הַשָּׁנָה
הַזֹּאת. אָיִדַע לְכָל כִּי מוֹדַעַת זֹאת. אִם לֹא כִּי יָד יִי עֲשֶׂתָה זֹאת: אָכוּף
לָךְ רֹאשׁ יִי חִילִי. אָכְרַע לָךְ בְּרַךְ לְחַתֵּל מַחֲלִי. אָכְתִּירָךְ בְּשִׁיר מְשִׁירֵי
מַחֲלִי. אָכּוּן מִי יִתְּנֶךָ כְּאֵח לִי: אֵל תִּשְׁפַח צַעֲקַת אַרְיָאֵל. אֵלִיו לְאָגוֹר
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. אֵלֶפֶי שְׁנָאן אֲשֶׁר מָסַר אֵל. לֵאמֹר מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת
יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל מַעַת בְּדַרְכֵי לֹא הִלְכוּ. עֲזוּבוּנִי וְעֲזוּבֹתַיִם וּפְנֵי מַהֵם
נִהְפְּכוּ. רַגְנָתִי וְהִלְלָתִי וּמַעֲזִי וְלִבִּי נִשְׁפְּכוּ. אֵיכָה תִּפְאַרְתִּי מְרֹאֲשׁוֹתֵי
הַשְּׁלִיכוּ:

ט. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר פסוקי איכה פרק ב' ותשר"ק

אֵיכָה תִּפְאַרְתִּי מְרֹאֲשׁוֹתֵי הַשְּׁלִיכוּ. וּכְנֶגֶד פְּסָא הַפְּכוֹד צוּרָה
הַמְּלִיכוּ. בְּחִלְלֵם תְּנַאֵי אֲשֶׁר חוּזֵי נְמָלְכוּ. וְנָם אִם
בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ: לְמָה תִּרְיָבוּ אֵלֵי פְלָכֶם. חֲזָקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם.
מִיִּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לָכֶם: בְּלַע שׁוֹפְטֵי בְּמוֹעֲצוֹת עוֹתֶם. וּפְנִים
הַסְתִּיר מַהֵם כְּשֶׁר עוֹתֶתֶם: וַיּוֹמֵר לְאַבְק מְטָרֶם לְהַבְעִיתֶם.
חֲלָף וְנִתְתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֶתֶם. סָחִי וּמְאוּס שְׂמֵנִי. כְּלָה בְּאִפּוֹ

וישטמני. נחומיו מהרה ישעשעוני: גִּדַע רוּם קִרְנִים וְעִלּוּמִם
 הַקָּצִיר. וּבְאִבְחַת חֶרֶב שְׁעָרֵיהֶם הַצִּיר. מְזִי רָעַב עֵשׂ בְּקָצִיר.
 תָּמּוּר וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת בְּצִיר: דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וְכִלָּה בְּחֶרֶץ.
 וּכְבָרְזֵל עַפְלֵ שְׁמֵי עָרֶץ. פְּרָצְנֵי שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה פָּרֶץ. תַּחַת וְנִתְתִּי
 שְׁלוֹם בְּאָרֶץ: הִיָּה צוּרְכֶם וּמַעֲזֹכֶם וּמְשַׁגְּבֶכֶם. הַפֶּךְ לְאֶכּוּר
 וְנִלְחַם בְּכֶם. הַנוֹצְרֶכֶם רַחֲקֶכֶם חוֹשְׁקֶכֶם תַּעֲבֹכֶם: וְאִיָּה
 הַבְּטַחַת וְרִדְפָתֶם אֶת אוֹיְבֵיכֶם: וַיִּחַמוּס פִּנַּת צֶדֶק מְלֵאָה. כִּי
 בְּמִשְׁפִּיּוֹתָהּ מָצָא כָּל טִמְאָה. וּמְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ כְּדוּחַ מִטִּמְאָה.
 בְּשָׁנוּי וְרִדְפוּ מִכֶּם חַמְשָׁה מֵאָה: זָנַח עֲלֵיוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵיכֶם.
 וְהָאֲבִיל שְׁעָרֵי חַל עֲמִידַת רְגֵלֵיכֶם. מִי בִקֵּשׁ זֹאת פֶּץ וְהִגְלֹכֶם.
 וְגָמַר אָמַר וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם: חָשַׁב שָׁנוּא אוֹם לְקִט פִּשׁוּשׁוֹן.
 וּמַחְלָב עוֹלָלִיָּה אוֹתָהּ דִּשָּׁן. קִיטוֹר חֲפָתָהּ הוֹעֵלָה כִּפְכָּשׁוֹן.
 וּשְׁאֵלוּ אִיָּה דָגָן תָּמּוּר וְאֶכְלֹתֶם יִשָּׁן נוֹשָׁן: טָבְעוּ נְכֹסֵי רוּבְדֵי
 דוּכְנֵי. בְּגִיַּא חֲמַת כְּנֻקְטָל מְכַהֲנֵי. הָרִי כְּמָה שָׁנִים גְּלָה יְסוּד
 מְכוּנֵי. וְסַע מִתּוֹכֵי אָמַר וְנִתְתִּי מִשְׁפָּנֵי: יִשְׁבוּ מִבְּפִים מִנְּאֻק
 מִתֵּיכֶם. בְּאַרְבַּע מִיתוֹת הַפִּיל מִתֵּיכֶם. חֶרֶב וְרָעַב וַחֲמִיָּה וְדָבָר
 שַׁחַתְכֶם. כֶּסֶר צֶלֶם פֶּץ וְהִתְהַלְכֹתִי בְּתוֹכְכֶם: כָּלוּ לְשׁוּד כְּרָגַע
 אֶהְלִיכֶם. וּבְכֶם נִשְׁבְּעוּ מְהוֹלְלֵיכֶם. לְחִיקְכֶם נִשְׁפְּכוּ נִפְשׁוֹת
 עוֹלָלֵיכֶם. בְּמוֹאֲסְכֶם שִׁיחַ אָנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: לְאַמּוֹתֶם כָּלְכוּל
 אָנָּה שׁוּעוּ. וְצוּר לְמִלְאָכֵיו שָׁח מְנֵי שְׁעוּ. אָרֶץ הַכְּרָמָל
 הִבְּאִתִּים וְשׁוּעֵשְׁעוּ. וְשָׁנְאוּ מוֹכִיחַ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ: מֶה
 אֶעֱיִדְךָ יִשִּׁישִׁיךָ עִם גּוֹרִיךָ בּוֹסְסוּ. אוֹמְרִים עַל סוּס נָנוּס עַל
 כֶּן נָסוּ. נִלְאִיתִי נִשׁוּא עֲוֹנוֹתֵיכֶם כְּהוֹעֲמָסוּ. וְאִיִּסְרְכֶם כְּנִמְתִּי
 אִם בְּחֻקְתִּי תִמְאָסוּ: נְבִיאִיךָ תָּעוּ תִרְמִית שְׁוֹא חֲזוֹת. וְאֶדְרוֹשׁ
 לְסִלּוּחַ וּפְצָתִי אִי לְזֹאת. פְּתִיתִים וּכְנֻגְדֵי הַשִּׁיבוּ עֲזוֹת. וְאֶנְפְּתִי
 וְשַׁחֲתִי אֶף אָנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת: סָפְקוּ חֶרְקוּ שָׁרְקוּ מוֹנֵי. מִבְּפָנִים
 וּמִבְּחוּץ לְהַצְמִית אָמוּנֵי. כִּי בְנֵי זָדִים חָלְלוּ צְפוּנֵי. לְרָעָה
 וְלֹא לְטוֹבָה נָם וְנִתְתִּי פָּנֵי: פָּצוּ זָדִים לְפָנֵי מִי תַחֲלָה. עִם

כָּבֵד עֵזֶן פֶּקֶד וַיִּלְאַה. לֹא תַחֲכוּ עוֹד לְמוֹפֶת וּפְלֵא. אֲנִי
וְנִסֵּעַ וְנִם וְאִם עַד אֵלֶּה: עָשָׂה וַיִּרֶם קִדְקִד בְּגִי שְׂאוֹן. וְדַמִּי
שְׂפָרְנִי בְּגִיא צְמֵאוֹן. וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הוֹסִיף יְגוֹן עַל אוֹן.
מֵעַת כָּעַס וְנִם וְשִׁבְרֹתַי אֶת גְּאוֹן: צָעַק הוּי הוּי וְאַשְׁפֹּתוֹ
הַרִיק. מִפֶּה וּמִפֶּה הִבִּיא עָלַי מַעְרִיק. וּבְלַעֲגִי מְעוֹג שְׁנֵי צָר
הַחֲרִיק. וּכְלָה כַחֲזִי בְנֵאִם וְתָם לְרִיק: קוּמִי דְפָקִי שׁוּעֵי אֵל
דְּמִי. וְתַנִּי כְאוֹב מֵאַרְץ קוּלֶךָ וְהוֹמִי. מִי רוּשׁ הַשְּׁקֵנִי וְהַדְּמִי.
וְחֲשׂוּן הַלוּכֵי בְנֵאִם וְאִם תִּלְכִּי עִמִּי: רְאֵה גוּרֵל אוֹיֵת הוֹשֵׁם
לְרוּעִים לְעֵינַי. וְלִקְאֵת מִדְּבַר הַיִּיתִי דְמוּיֹת. גוּלָה פְנוּיֹת וְסוּרָה
גְנוּיֹת. בְּשִׁמְעֵי וְהַשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חַיִּת. שְׂכָבוּ בְעֵלוֹף כְּתוּא
מִכְמָר וְאִין דוּלָה: הַמְּלֵאִים גֵּעַר וְאִין מִרְפָּא עוּלָה. הַרִי כְּמָה
שְׁנַיִם הַמְּמַנִּי לְהַתְּפִלָּה. אֲנוּשִׁים בּוֹפוּחַ וְאִם בְּאַלָּה: תִּקְרָא
אִיד עוּלֵלְתָּ עַל אֲדַמוּנִי. לְסַחֲפוֹ וּלְשִׁסְפוֹ שְׁבַעֲתִים פְּאוּנִי.
תְּהוּם צָרִי בְּצֵאת קוּל מֵאַרְמוּנִי. כְּנֶהֱמַמְתִּי בְּרִיב וְהַלְכְתִּי אֶף
אַנִי: אֶף אֲנִי לְכוּד בְּיוֹקֶשׁ שְׁפָרוֹן. עֲרֵבָה שְׁמַחָה וְהַשְׁבִּית
חֲרוֹן. לְאַרְץ אֲשֶׁב וְאַהֲגָה בְּגֵרוֹן. אֵיכָה יִשְׁבָּה חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן:

י. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר פסוקי איכה א'

אֵיכָה יִשְׁבָּה חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן. וְדַמֵּם רוֹן מִפִּי נוֹשְׂאֵי אֲרוֹן. וְנָעוּ
מִמִּשְׁמֵרוֹתָם כְּהַנִּים בְּגִי אֲהַרֵן. כְּנִמְסַר הַבַּיִת בְּמִסְרֵי מְרוֹן:
בְּכַה תִּבְכֶּה מִחֲמַשְׁתׁ סְפָרִים. כְּנֶהֱרַג כְּהֵן וְנִבִּיא בְיוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל
דְּמוֹ נִשְׁחַטוּ פְּרָחִים כְּצִפִּירִים. וְנָדוּ כְּצִפִּירִים. כְּהַנִּי צְפוּרִים: גְּלַתָּה
מֵאַרְצָה כְּלָה מִקְשָׁטָה. בְּעוֹן מַעֲשָׂרוֹת וּשְׁמֵטָה. וּבְאַרְבַּעַת שְׁפָטִים
הַשְּׁפָטָה. וּמַעֲדִיָּה הַפְּשָׁטָה. מִשְׁמַרְתׁ מִפְּשָׁטָה: דְּרַכִּי הֵיכַל שְׁמֹמוֹ כְּנִפְרֵץ
כְּתִלוֹ. וְהַמְּעִיל כְּנִקְרַע פְּתִילוֹ. הוֹרֵד וְהַשְּׁפֵל מִתִּלוֹ. וְנָעָה מִשְׁתִּילוֹ. כְּהֵן
עֵתָה לוֹ: הִיוּ אוֹיְבִים מְלַעֲיָבִים בְּלוֹחֲמֵי לָחֶם. כְּבִטְלוֹ הֵלֵא פְרוּס לְרַעֲב
לָחֶם. וְהַרְעִבוּ וְהַצְמֵאוּ מִמֵּים וּמִלָּחֶם. כְּבִטְלוֹ שְׁתֵּי הַלָּחֶם. מִבֵּית לָחֶם:
וַיֵּצֵא הַדָּר אוֹם בְּכֶסֶף נִחְפָּת. וְתַמּוּרוֹ אֶפֶר עַל רֹאשָׁה חֲפָת. וְנִרוֹת נִכְבוּ
וּמְנוֹרָה נִכְפָּת. כְּפִשְׁעוֹ בְּלָחֶם וּפָת. גְּלַפְדָּה יוֹרְפָת: זְכָרָה זְמַן אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוֹ. וְעַתָּה עֲנוֹת אֲמֵן לֹא אָבוּ. לַעֲנָה וְרוּשׁ שְׁבַעו

ורוו. והקצו והלעבו. כהני עלכו: חטא חטאה ואמרה לאליל זה אל. והלעיגה ותעתעה בחווי אל. עבור פן הקנאה במגזי אל. ויצא ממעון אל. כפר עזיאל: טמאתה החניפה תבל. ונעלה רב החובל. וענן אבק רגליו כאבל. ואין מתפרבל. ככהני ארבל: ידו פרש צר בבית זבול. פי כליה חיבתי כדור המבול. כסאו השית לחבול ונבול. ויצא בכבל כבול. כהן כבול: כל עמה קוננו קינה. פי הכעיסו לאל קנא. בגוי נבל אותם קנא. ונדדה מקנה. משמרת אלקנה: לא למרום עין צפת. וכסף על חרש חפת. ובחזוק מוסר הרפת. ונהרס ונלפת. כהן צפת: ממרום השמיע גלאיתי טעון. והפני בעורון ובשגעון. ופקד עלי עון נוב וגבעון. ונעה ממעון. משמרת בית כהן מעון: נשקד עול עון ונכאב. כהשכתי אנונה מבלי אב. ונמנעתי מלצפצף במנים ועגב. ונשאה עלי קינה משמרת ישבאב: סלה אפירי מורי הוריה. ולא נזפר לי עקדת מוריה. ומרוב מרד ומריה. הוצגה ערום ועריה. משמרת מעריה: על גבי חרשו חורשים והאריכו מעניתי. והריקו עלי חרב וחניתי. והרביתי צומות ותעניתי. ומצורת תכניתי. יצאה יוניתי: פרשה ואין יד שולח. פי לא האמינה בהשכם ושלוח. והשבתה ברית מלח. ואין שמן ממלח. בראש ממלח: צדיק הוא יי פי פיהו מרת. וערו ערו עד היסוד בה הוערת. ותמור עזי וזמרת. קינים עליה נחרת. ובקצוי ארץ נזרת נצרת: קראתי לצורי וקולי לא ערב. וקוננתי ביער בערב. וכבה נר הדולק במערב. וריחו לא ערב. מאכלה ערב: ראה פי הסערתי כאניה. בתאניה ואניה. וקהלי כצאן לטבח מנויה. ונעה מחנויה. מגדל נוניה: שמעו פי יצאתי בשביה. ונשורפה דת מרום שבויה. והושתי לשמה וערבוביה. ומהסתר חבויה. נדה בית חוביה: שמעו פי נזהמתי בצחנה. וסתם מני תחנה. ולא נתן לי רחמים וחנינה. ומקרית חנה. נעה כפר יוחנה: תבא רעת שמוני הדמין. ושתו שערי שוממין. והשיב אחר ימין. ובעון צלמים נעה גנתון צלמין: תבא תמריח וחשפי תזריח. וכדשא עצמותינו תפריח. וריח גיחוחינו כקדם תריח. ומשלחנך תאריח. שולי חמת אריח. ויקונן ירמיהו על יאשיהו:

יא. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר פסוקי איכה ד' וחתם שמו בסופו

איכה אלי קוננו מאליו. בן שמונה שנה החל לדרוש
מאלהיו. בני חם בעברם חנו עליו. ולא הזכיר לו
שגוי מפעליו: גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגדור. לא

קם כְּמֹהוּ מִימֹת אַבִּיגְדוֹר. דְּבַק בּוֹ חֲטָא לְצַנֵּי הַדּוֹר. אֲשֶׁר
 קָמוּ אַחַר הַדָּלֶת לְסִדּוֹר: הָאוֹכְלִים זֶרַע שִׁיחֹר. פְּתָמוּ הַטּוֹב
 פְּחָמוּ מִשְׁחֹר. וַיִּגְדֵּל עֶזְרָא וְהִשִּׁיב יָמִין אַחֲרָיו. וְעוֹד לֹא שָׁלַח
 יָדוֹ מִן הַחֹר: זָכוּ אֲמָרְיוֹ כְּנֶם דַּת לְהִקִּים. בְּצַע אֲמָרְתוֹ
 בְּאֲרוֹר אֲשֶׁר לֹא יִקִּים. חֲשַׁף תְּאָרוֹ פְּנֵאָצוֹ רְחוּקִים. בְּבַצַּע
 מוֹאֲסֵי דַת וְחִקִּים: טוֹבִים רָעִים נִקְרְאוּ בְּשִׁלְחוֹ מִלְאָךְ. מַה
 לִּי וְלָךְ הַיּוֹם לְתִלְאָךְ. יָדִי עִם הָאָרֶץ דְּמִים בְּמִלְאָךְ. תַּעֲנֵנִשׁ
 בְּבַצְעֵי אֶת פְּנֵי פִלְאָךְ: פְּלֵה הַמּוֹנֵי לְכַת אֲרָם נְהַרְיָם. לְמַעַן
 לֹא תַעֲבוֹר חֶרֶב כָּל שְׁהוּא בְּאֶפְרַיִם. וְלֹא שָׁמַע לְחוּזָה לְשׁוֹב
 אַחֲרֵיכֶם. כִּי גְזָרָה נִגְזְרָה לְסַכְסַף מְצָרִים בְּמַצָּרִים: מַחֲטֹאֵת
 סְתִירַת מְזוּזוֹת. חֲזוֹן עֲנִתוֹתֵי הַחֲלוֹ לְבָזוֹת. נָעוּ עֲנָמִים לְחֹמוֹ
 לְהַבְזוֹת: וְלֹא הִסֵּב פָּנָיו וְסָפְדוּ עַל זֹאת: סוּרוּ הַעֲיֵדוּ עַד
 לֹא שְׂאִיָּה. וַיִּמָּאֲנוּ סוּר וּמָט יִסוּד נְשִׂיָּה. פָּנֵי קָרֵב כְּקָרֵב וְלֹא
 עָלְתָה לוֹ רְטִיָּה. וַיִּוְרוּ הַמּוֹרִים לְמִלְךָ יֵאשִׁיָּה: עוֹדְנוּ עוֹצֵם
 עֵינָיו בְּגוֹיֹו נוֹחֲצִים. חֵץ אַחַר חֵץ מוֹרִים וְלוֹחֲצִים. צְדוּהוּ
 וְשִׁמּוּהוּ כְּמִטְרָה לְחֲצִים. וַיִּזְרְקוּ בּוֹ שְׁלֵשׁ מֵאוֹת חֲצִים: קָלִים
 הֵטוּ אַחֲרָיו אֲזוֹן מוֹצָא פִּיהוּ. וְעַד מְצוּי נֶפֶשׁ מַעֲשֵׂיו הִפִּיָּהוּ.
 רוּחַ שְׁפָתָיו הִפְצָה מִפִּיָּהוּ. צְדִיק הוּא יְיָ כִּי מְרִיתִי פִּיהוּ:
 שִׁישֵׁי נוֹף כִּי קָנָא זַעֵם. לְשֵׁלִם שְׂאוֹנָם בְּעוֹן בְּצַעֵם. תָּם כְּתָם
 הַטּוֹב עִם זֶה בְּפִשְׁעָם. וַיִּקְוֹן עָלָיו כָּל אֵיכָה יוֹעֵם: תָּם
 בְּמִקְרָה אֶחָד כּוֹס מְגִדוֹ לְשִׁתוֹת. בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה כָּגַע
 הִקְהֵל לְאֵתוֹת. תְּלָה בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם מִהֲרוֹס שְׁתוֹת. כִּי סָפְדוּ
 לוֹ אֵיכָה בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת: אוֹתוֹת קִינּוֹת לְבִטָּה מְחוּלֵי.
 עַת כִּי שְׁכַחְתִּי מְחוּלֵלֵי. זְמוֹתֵי כִּי לְעַד יֵאֱהִילֵי. רְשַׁעְתִּי
 וְנִסְעִתִּי וְנִטְשׁ אֶהְיֵי:

יב. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר תשר"ק וחתם שמו בסופו

אֶהְלִי אֲשֶׁר תִּאֲבָתָה עַד לֹא בְרָאשִׁית. עִם כְּפֹא כְבוֹד לְצָרְפוֹ. לְמָה לְנֹצַח
שִׁדְד בֵּיד שׁוֹדְדִים וְנִהְיִית פְּרוּעָה בְּעֵטִיָּה. וְרַעֲשֶׁת וְרִגְנָת. וְעַתָּה
מָה לִי פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר קוֹמְמָת לְאִיתָנִי אֶרֶץ בְּחֶרֶד מִי אִיפּוּא. לְמָה
לְנֹצַח צְמַת בֵּיד צָרִים. וְנִהְיִית כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גַּג מֵר צוֹרַח. מָה
לְיִדֵי פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר פִּצְּתָה לְמַעַנּוֹ לְצִיר. וְאִתָּה עֲמוּד עֲמָדֵי פֹה.
לְמָה לְנֹצַח עָרְעַר בֵּיד עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְנִהְיִית כְּשׁוֹנָא וְצָר וְאִיָּה אוֹיֵי
מוֹשֵׁב פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר נְחִית בְּעַנְגֵי הוֹד. לְאֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאִינְנוּ
פֹה. לְמָה לְנֹצַח מוֹאֵס בֵּיד מוֹרְדִים. וְנִהְיִית כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ.
מָה לָךְ פֹּה וּמִי לָךְ פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר כְּנֹנֶת מוֹל מְכוֹן לְשִׁבְתָּךְ לְחוֹפֶף
לְחַפּוֹ. לְמָה לְנֹצַח יוֹעָה בֵּיד יְהִירִים. וְנִהְיִית כְּטָטס בְּחֻלָּל וְאִין עוֹד
נְבִיא. וְנִמְתָּ הָאִין פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר חֲנִית מֵאֵז בְּתֵאִיו מִפָּה וּמִפָּה. לְמָה
לְנֹצַח זִנַּח בֵּיד זָרִים. וְנִהְיִית כְּנֹתִיק יוֹצֵא חוּצָה. וְלֹא עֵבֵר פֹּה: אֶהְלִי
אֲשֶׁר הִכְנַת. לְהַשְׁלִיךְ בּוֹ לְפִנְיֶךָ גּוֹרֵל פֹּה. לְמָה לְנֹצַח דוּחָה בֵּיד דְמִים.
וְנִהְיִית כְּגֵר בְּאֶרֶץ. וְנִמְתָּ כִּי לֹא נְסוּב עַד בּוֹאוֹ פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר בְּעוֹן
בְּצָעִי. חֲשָׁכוּ כּוֹכָבֵי נִשְׁפוּ. לְמָה לְנֹצַח אוֹפֵל בֵּיד אוֹמוֹת. וְנִהְיִית כְּאֶרֶץ
בְּמִלוֹן. וְעוֹד מִי לָךְ פֹּה: אַחֲזוֹר וְקָדַם מִפָּה וּמִפָּה. לְכָל דוֹר וְדוֹר נוֹדַע
קִצְפוֹ וְחַפּוֹ. עַל מָה מְכַל אוֹם שֶׁת עָלֵי כְּפוֹ. זֹאת בְּעֲלִיל כִּי פִיד חֲקוּק
כְּכַפוֹ. רְפוּאָתִי בְּטוּחָה. כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ. וְעַד עַתָּה אֵיכָה יַעֲיֵב בְּאִפּוֹ:

יג. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אֵי כֹה אָמַר כּוֹרֵת לְאָב בְּפִצְחָה. בְּכַרִּית בֵּין הַבְּתָרִים כֹּה יִהְיֶה
לְנֹצַח. וְהֵן עַתָּה בְּלָעוּ עֲצָמֵי בְּרִצְחָה. לְמָה אֱלֹהִים זִנְחָתָה
לְנֹצַח: אֵי כֹה גָשׁ כְּשֶׁה לְעוֹלָה לְרִצְוֹתָךְ. גִּלְכָה עַד כֹּה פִתּוֹ
בְּעִדּוֹתֶיךָ. וְהֵן עַתָּה דִקְרוּ כְּפֹלַח רַעֲיֹתָךְ. יַעֲשֵׂן אֶפְרָף בְּצֵאֵן
מְרַעֲיֹתָךְ: אֵי כֹה הַבְּטַחַת עֲקָדִים נְקָדִים בְּמִשׁוּאוֹת. אִם כֹּה
יֹאמֵר כֹּה יוֹחֵשׂ אוֹת. וְהֵן עַתָּה וּפְחָתָ עִיר מְלֵאָה תְּשׁוּאוֹת.
הֲרִימָה פְּעָמֶיךָ לְמִשְׁאוֹת: אֵי כֹה זֶם וְהֲרַג מְצָרֵי בְּגֵן בְּקִדְשׁ.
וַיִּפֹּן כֹּה וְכֹה חֲתַם בְּעֵדַת קִדְשׁ. וְהֵן עַתָּה חֲלָקָם אָכַל חִדְשׁ.
כָּל הֲרַע אוֹיֵב בְּקִדְשׁ: אֵי כֹה טוֹב כְּשֶׁלַּח גָּאוֹל עֲבָדֶיךָ. כֹּה
תֹאמֵר לְשִׁלַּח עִם לְעַבְדְּךָ. וְהֵן עַתָּה יִשְׁבוּ בּוֹגְדִים בְּבֵית

ועודיך. שאגו צורריך בקרב מועדיך: אי פה כריתות חדשות
 בריתות. בכה אמר פחצות לילה במופתי אותות. והן עתה
 לוקו בנעליהם לאתות. שמו אותותם אותות: אי פה משמע
 ומשה עלה. פה תאמר לנות בית מעלה. והן עתה נאצוה
 בני עולה. יודע כמביא למעלה: אי פה שיח ששים אותיות
 הקדומות. פה תברכו לששים גבורים דומות. והן עתה עתקו
 רדומות. בסבך עץ קרדמות: אי פה פץ לקוב עם וברך עם
 קדושיך. בשוב וכה תדבר הומר לקדושיך. והן עתה צרו
 על עיר קדשך. שלחו באש מקדשך: אי פה קיחת לזים
 שלמיך. פה תעשה להם לטהרם לבית אולמך. והן עתה
 רעשו והרעישו שמיך. לארץ חללו משפן שמך: אי פה
 שבעת שופרות ערץ. פה תעשה ששת ימים להפיל חומה
 לארץ. והן עתה שערים טבעו בארץ. שרפו כל מועדי אל
 בארץ: אי פה תשועות אסמי אוצר. בכה אמר אשר לחוזים
 נצר. והן עתה תפחו פרחי בחצר. עד מתי אלהים יחרף
 צר:

יד. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב משולש ומתחיל בפסוקי איכה פרק ב' וחתם
 שמו אחרי כל ב' בתים

איכה את אשר כבר עשוהו. תבע מני לגבות נשיהו. אשר עד לא
 שחקים נמתחו. בשלי רמו והארץ היתה תהו: בלע באות
 ערבית ושתרית. גאה מגיד מראשית אחרית. בנוי וחרב וכנוי באחרית.
 ומחוכי קלקלתו החרית: החרית אישון וחשף מידע. וקדמונים חזוהו
 מגדע. אז לראשי דורות נתוצו נודע. עד לא עשוי קרנותיו גדע: גדע
 גבה קומת יציר צר. זה ספר לפניו הבצר. גלמי ראו עיניך הפצר.
 כהעביר לפניו כל נעצר: דרך דחף מבית האוצר. והראהו כי המצע
 קצר. דוה לבו כבט ביאת צר. ויקונן עליו איכה באיפה בעת צר:
 צור הראה לו מה שהיה. נתן קיר נטוי וגדר הדחוייה. לדורות למד
 נהות נהי נהיה. על שבר אשר היה: היה הנוער ממזרח. בין בתרים
 אורו כזרח. והראהו ארבע גליות ברדם וצרח. כי טבע שער המזרח:
 ויחמוס וינצל זרה. וירא השלכת נזרה. ואימה נופלת עליו כבזרה.

וצדק מדת הדין כָּאֵז רָאָה: רָאָה עָרוֹם וְעָרְיָה וְנֶאֱנַחַח. וְלַעֲקוּדוֹ סוּד זֶה
 פִּעֲנַח. עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינָיו וְלֹא נַח. מִרְאוֹת גָּזְעוּ טוֹב זָנַח: זָנַח זֶהר
 תָּם בַּמַּחְזֶה. כִּי לֹא הֶאֱמִין בְּנֶאֱמַם זֶה. זֶן עֵינָיו בַּמָּקוֹם הַזֶּה. וְשֵׁר שְׁמוֹמוֹ
 וַיִּקְוֶן אֵין זֶה: חָשַׁב חָשׁוֹשׁ בְּעוֹלָיִם וַיּוֹרְדִים. וַיִּכֶן כִּי בּוֹ יְהוּ רוֹדִים.
 חֲנִיכְיוֹ עַל מַה בְּדִינוֹ חֲרָדִים. וּמָהֶם תָּבַע זְבוּל מוֹרְדִים: מוֹרְדִים זְבוּל
 וּמִצְפוּנָיו נִבְעוּ. וּמִסְמְרוֹת נִעְלִימוֹ בְּקַרְקַעֲתוֹ קָבְעוּ. זִיו שְׁעָרָיו מְנִי מַה
 נִתְבָּעוּ. וְהִנֵּם טְמוּנִים בְּאֶרֶץ כִּי טָבְעוּ: טָבְעוּ טוֹרְדִים לִידַע זְמַן. כִּי
 לְגַלוֹת קָץ אָב זְמַן. טוֹב מִשְׁגָּלָה לוֹ קָץ מִזְמַן. הִשַּׁע וְהַכְּלִיג וְקָץ כְּמִן:
 יִשְׁבוּ וְשִׁאֲלוּ לְאָב לִידַע. קָץ הַפְּלָאוֹת מִתִּי יִתְוַדַּע. יָקוּ לְיוֹם יִשׁוּעָה
 וְלֹא נוֹדַע. עַד כִּי בָעֵתוֹ יוֹחַשׁ וַיִּתְוַדַּע: יִתְוַדַּע רַז לְבָם נִסְתַּכְלוּ. וְנִכְסָה
 מָהֶם וְלֹא יוֹכְלוּ. רַעֲיָךְ מִקְנָאֵת בֵּיתְךָ נֶאֱכָלוּ. וּבִיגוֹן חֲיִימוֹ כְּלוּ: כְּלוּ
 כְּסָלִי צִיר כְּשִׁלְחַת. וְנִם שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּחַת. כִּי מַה בְּצַע לִי לְהַשְׁתַּלַּח.
 וְאַחֲרֵי גִלְעָדִי יִשְׁלַח: לְאֲמוֹתָם לִבְבוּ עוֹלָלֵי סוּף. אִיזָה יוֹם הַכְּסוּף.
 לְבָם הַכִּין לְשׁוֹרֵר מְסוּף. יִי יִמְלֹךְ בְּזִרְוֹעַ חֲשׁוּף: חֲשׁוּף זְרוּעוֹ בְּיַד
 רָמָה. וְנִגְלָה בִימִין רוּמָמָה. בְּנִים כְּשָׁרוּ חֲמָה זְרוּמָה. קָצְרָה נִפְשָׁם בְּגִיא
 אֲדוּם לְדַעַת עַל מַה: מַה מִּצְאָתָ עוֹלָתָה בִּי. כִּי כְּגוֹד בְּגִדְתָּ בִּי. מִמְדַּבֵּר
 הַמֶּרֶת בִּי. וְעַד עֵתָה לֹא הֶאֱמַנְתָּ בִּי: נִבְיֵאִיךָ נְטָעִי אֲבִיגְדוֹר. נִשְׁתַּכְלוּ
 פְּרִצוֹת לְגִדּוֹר. נִגְלִיתִי יוֹם נֶקֶם לְסִדּוֹר. וְלֹא קִדְשׁוּ פְּרִיצֵי הַדּוֹר: הַדּוֹר
 יִזְמוּ דַעַת סוּד וְדַפְקוֹ. הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם שְׁמַעוּ וּפְקֻקוּ. יַחַד כְּשִׁמְעֶם בֵּן
 נִתְמַקְמְקוּ. וְעַל כַּפִּים סִפְקוּ: סִפְקוּ שְׁשׂוּ בְּאֵי הָאֶרֶץ. כִּנְפְלוּ בְּיַדֵּם מַלְכֵי
 אֶרֶץ. סִבְרוּ כִּי יִשְׁעֵם יֶרֶץ. וְעַל יָדָם יִתְכַוֵּן מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֶרֶץ: פָּצוּ
 פִּיהֶם חַג לִי בְּשִׁילָה. דְּמוּ כִּי לַעַד יִהְיֶה שָׁם מוֹשְׁלוֹ. פָּעְלוּ שְׁקָר
 וְהִשִּׁילוּ. כִּי יָבֵא שִׁילָה: שִׁילָה רָצָה כַּחֲלָה מַעֲסָה. וְנִמְאַס כְּאֲשֶׁר בּוֹ
 נִעֲשָׂה. רָאוּ מַה עֲבָרָה עוֹשָׂה. לְכָל אֲשֶׁר חִפֵּץ עֲשָׂה: עֲשָׂה עִמִּי אוֹת
 בְּצַבִּיוֹן. וְלַעֲתוֹ חֵשׁ עֲלֵי קִשְׁיוֹן. עֲלַפְתִּי כַּחוֹרֵב בְּצִיוֹן. עַד אֲשֶׁר יוֹפִיעַ
 אֱלֹהִים מִצִּיוֹן: צַעַק צִיוֹן אִיךָ נִתֵּן. לְשׁוֹם עֲלֵי גוֹי אִיתָן. צַהַל וְרַקַּע
 עַל הַמִּפְתָּן. וּבַחֲמַתוֹ חֲתִיתוֹ נִתֵּן: נִתֵּן בַּעֲתוֹתוֹ עֵת הוֹבִילָנִי רוּקְמִי.
 תִּרְתִּי לַעַד בָּהּ לְקוּמְמִי. בְּשִׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי בַל בַּהֲקִימִי. וּבַחֲרֵי אֶף
 נִם לִי קוּמִי: קוּמִי קִשְׁבְתִּי בַּהֲזַנְחָה. קוּמִי וּלְכִי כִּי לֹא זֹאת הַמְּנוּחָה.
 קִצְתִּי כַחֲזִי מִאֲנַחָה. וְהִגְשַׁתִּי וְלֹא עָרְבָה מְנַחָה: רָאָה רוּעַ נִפְשִׁי זְנוּחָה.
 מְשָׁלוֹם וּמְשָׁלוֹה וּמִהֲנַחָה. רְטוּשָׁה בְּהִרֵי נִשְׁף זְנוּחָה. גַּם שָׁם לֹא נַחָה:
 נַחָה יָדוּ בָם וּבָהּ נָכוּוּ. אֲנוּשִׁים עַל רֵאשִׁים כְּרָכְבוּ. גָּעוּ עַל נְהוּרֹת בְּכָל
 כְּנֻתְעַכְבוּ. וּכְעוֹלָלוֹ עוֹלָלֵי חוּצָה שְׁכָבוּ: שְׁכָבוּ שׁוֹבִים גְּוִיִּם מִדְּקִירִים.

קינות ליום תשעה באב

כה

מתעוללים במו במו בקרים. שהם יזוכו מדקרים. ומי פרת קרבימו
דוקרים. תקרא תקף טבח ומסך למבקירים. קיר עדה מקרקרים. וכל
עם ולשון בם סוקרים. ועליהם מקוננים בני ציון הנקרים: הנקרים
קול ברמה השמיעו לבכה. על מה זה ועל מה זה הקננו פה. יחד
זה אומר בכה וזה אומר בכה. רגנו להמיר לשון איכה בלשון אי
כה.

טו. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב לפי פסוקי איכה

איכה אשפתו פתוח פקבר. ולרודי באף הוסיף אבר. אני
הגבר: איכה אשא עון הג. וחסם פי מפלל להג.
אותי נהג: איכה אין זעמו לשפן. הכיל נלאיתי ונם שפון.
אך בי ישוב יהפוך: זכור אפיפתי בשרב. ונם כי ינטו צללי
ערב. והבאתי עליכם חרב: בכה תבכה בעת כל חסרי.
וכעזבי ארח יסרי. בלה בשרי ועורי: בלע בית לרום מזקף.
וכברזל סבכי נקף. בנה עלי ונקף: בני בטני לאכול הקשיבני.
מני צר אחר השיבני. במחשפים הושיבני: נחלותינו כנטשו
ביד לוחם. נם לא אחוס ולא ארחם. בשברי לכם מטה
לחם: גלתה גהוצה לעטות עדי. מחפה לגלות בהתעתדי.
גדר בעדי: גדע גאון נדיב ושוע. והשיב ימין אחר מלהושיע.
גם כי אזעק ואשוע: גם גבר עלי פורכי. ובנאקי סתם חרפי.
גדר דרכי: יתומים גרושים מאחזות. ולא שב אפו בכל
זאת. ואמר אם בזאת: דרכי דיץ סף להאבילי. ולגלות ששן
הובילי. דב ארב הוא לי: דרך דוחק על במותי להשתרר.
שעו מני בבכי אמרר. דרכי סורר: דבק דולקי וצדני ברשתו.
עלי ללטוש מחרשתו. דרך קשתו: מימינו דלח ונם אשמכם.
גיא גלות אטילכם להכלימכם. והלכתי עמכם: היו זה ליום
בכיותי. וצרכת אש כויותי. הביא בכיותי: היה הולך לפני
מזעימי. וכעסים דמי הטעימי. הייתי שחק לכל עמי:
האוכלים הקדש פסח בליל שמורים. האכילם בכפן ראשי

חמורים. השפיעני במרורים: על צוארנו השריג וחלל שכם.
ונם אפקד על עונותיכם. ואכלתם בשר בניכם: ויצא וקדקד
ספח ורצץ. וחזק מוסרי פי אתלוצץ. ויגרס בחרץ: ויחמס
וינצל מעדי להכפיש. ומגבה לתהום הרפיש. ותזנח משלום
נפשי: ויגדל וכבד נאק רצחי. ובקדקדי עלה צוחי. ואמר
אבד נצחי: מצרים וכוש שח אשיבכם. ואשפטכם פזמותיכם.
והשמדתי את במותיכם: זכרה זאת פי נבאש נרדי. ולכלה
פץ מכבוד רדי. זכר עני ומרודי: זנח זבול ולב הקשיח.
ובהתעברו עם משיח. זכור תזכר ותשוח: זכות זקני ופעלם
אביא. פי בכך פרץ נתיבי. זאת אשיב אל לבי: אבותינו
זעקו וכלו מדבה. ושח על רעתנו פי רבה. ונתתי את עריכם
חרבה: חטא חז פי בעון נכתמנו. תמור פי בצחיון נזהמנו.
חסדי יי פי לא תמנו: חשב חורשי לקרקר יקרים. ומר
יכפיון מנתי סוקרים. חדשים לבקרים: חשו חזון מגישי
אשי. קיר בעור לגששי. חלקי יי אמרה נפשי: עבדים
חסמוני מלגדר פרוץ. ותוכחות קשות פץ בחרץ. והשמותי
אני את הארץ: טמאתה טפלה ונטה קו. ולא נסוג אחר
מקויו. טוב יי לקויו: טבעו טירותי ופי צר דמם. וכל עובר
עלי שרק ושםם. טוב ויחיל ודומם: טובים טפים נכלו
בהוסיפי למעול. וכמעללי חרה בי לפעול. טוב לגבר פי
ישא עול: בנפשנו נביא טרף נכרה. פי כמו ברחת ובמזרה.
נם ואתכם אזרה: ידו ירה בי אור פסדום. ועל כל אלה
הונאתני בת אדום. ישב בדד וידם: ישבו יגונים בני עלי
חופהו. פי כבד עלי אכפהו. יתן בעפר פיהו: ידי יוסרי
שתו בי מחי. וקשבתני מפני צר שחי. יתן למכהו לחי: עורנו
יועם פחרש בקרץ. וגויותינו שמנו בארץ. אז תרצה הארץ:
כל כבוד תארנו הכלם. וצור אורחותיו חסד כלם. פי לא

יזנח לעולם: פלו כמעט כי בי נלחם. ועל הרעה הוא נחם.
 כי אם הוגה ורחם: פלה פעסו והצית להבו. ובתכלית ששה
 מאורי אור פבו. כי לא ענה מלבו: נשים פפרועות יושבות
 שמה. בכל שנה ושנה מזכירות אשמה. כל ימי השמה: לא
 אליכם לוחצי גליו. ועל פניו העביר גליו. לדכא תחת
 רגליו: לאמותם עת כמהו משבר. יען פי גרון פתחו כקבר.
 להטות משפט גבר: לא למחות פין לעם קרובו. ואיך מתער
 הוציא חרבו. לענת אדם בריבו: שרים לכודים הוציא
 משערים. תת פתאנים השוערים. לעולל את הנשארים:
 מפרום מגלה כתב ונהי. קינים והגה והי. מי זה אמר ותהי:
 מה אעידך מאומה מלהרצה. נתונה ביד מריב ומתנצה. מפי
 עליון לא תצא: מחטאת מדיחי שוא אקונן. מנחמי כמיין
 מתרונון. מה יתאונון: בחורים מוטטו פושל פי להרב. ושכינה
 הועלה מקרב. וכשלו איש באחיו כמפני חרב: נשקד נטל
 עול פורכינו. ויתעב שי עורכינו. נחפשה דרכינו: גביאיך
 נאצו לקרוץ עפעפים. ואכזרו עלינו ארץ אפים. נשא לכבנו
 אל פפים: נעו ונדו ראש במהמורינו. רשעים מפילים
 במכמורינו. נחנו פשענו ומרינו: זקנים ונינם לרוב סגוים.
 אכלום והשיתום משל בגוים. פנם ואבדתם בגוים: סלה
 שמי קטורה באף. ואפער פי ואשאף. סבותה באף: ספקו
 שוטני פף ואשתונון. ואזעק חמס ואתאונון. סבותה בענון:
 סורו טמא סחו מאשימנו. בהנתן כפרזל שמינו. סחי ומאוס
 תשימנו: שבת משוש שמחת משוררים. ורודפי קלו מנשרים.
 לאבד הנשארים: על אלה עשקונו בחרופיהם. והגדילו שאון
 גהופיהם. פצו עלי פיהם: פצו פערנו פה מבאר שחת. ואטרו
 עלי בתוכחת. פחד ופחת: פני פאר חפת מעוני. הקמיל
 והקים מעוני. פלגי מים תרד עיני: נפלה עטרת עוז משענם.

וְצַר בְּשִׁבְעָה דִּינִים דָּנָם. וְהִתְוַדּוּ עֲוֹנָם: פָּרְשָׁה פּוֹצְצָה אוֹי
 כִּי סָגְרָה. תָּמוּר עוֹז מִתְנִיָּה בְּשֵׁק חֲגָרָה. עֵינֵי נִגְרָה: עֲשָׂה
 עֲבָרְתוֹ וַיִּחַרָה. וְעָרַף אֶת מְדוֹן מִגְרָה. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא: עוֹדְנוּ
 עָף כְּבוֹד וְעָלָה. וְעָשָׂר מִסְעוֹת הוֹעֵלָה. עֵינֵי עוֹלָלָה: עַל זֶה
 פָּסַק נוֹי נוֹעֲמָם. וְשָׁח לֹא אֶעְזֹבָם בְּכַף זוֹעֲמָם. אֵף אֲנִי אֶלֶף
 עֲמָם: צְדִיק צָר צְעָדֵי לְסִפּוֹר. וּכְעַקְלָתֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶכְפֹּר. צוֹד
 צְדוֹנֵי כְּצִפּוֹר: צָעַק צוֹרֵי וְסִפְּרָה מֵעֵבֹר. וּבַחֲלָלֵי עָרְךָ לְשִׁבּוֹר.
 צָמְתוּ בְּבוֹר: צָדוּ צְעָדֵי וְסָע דוֹרְשֵׁי. וּכְעֵלוֹתָם עָלֵי לְחוֹרְשֵׁי.
 צָפוּ מֵיָם עַל רֵאשֵׁי: עַל הַר צִיּוֹן צָבָאוֹ לְהַכְרִיתִי. וְצוֹר שָׁח
 אֶחְמוֹל עַל שְׂאֲרֵיתִי. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי: קָרָאתִי קָשׁוֹב חֲרַפְתִּי
 מוֹנִי. עַל הַלְּחֵי מַפִּים בְּנֵי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יי: קוֹמִי קָרְאִי כִּי
 לֹא יִפְּלָם. וַיִּתְעַנְּגוּ לְרוֹב שְׁלוֹם. קוֹלֵי שְׂמֵעֶת אֵל תְּעֵלָם:
 קָלִים קָדְחוּנֵי וְעֵלְמֶת מִרְאָף. הִשֵּׁת בְּעוֹלָם מוֹרְאָף. קָרְבַת
 כִּיּוֹם אֶקְרָאֲךָ: אַתָּה יי קַץ אֵל תִּכְזֹב. עַד מְתֵי כְּחוֹרֶשׁ אֶעְזֹב.
 וְהָאָרֶץ תִּעְזֹב: רְאֵה רִגְזוֹ מִכַּת אֲנוּשֵׁי. וְאָמַר בְּהִנָּטְשֵׁי בְּנֵי.
 רַבָּת יי רִיבֵי נִפְשֵׁי: רְאֵה רַב בְּעֵתוֹתֵי. הַשְּׂמוֹת כָּל עֲדָתִי.
 רְאִיתָה יי עוֹתָתִי: רוּחַ רִפְתָּה כִּי מְאִימָתָם. לְבַלְעֵי הַעֲלוֹ
 חֲמָתָם. רְאִיתָה כָּל נִקְמָתָם: לָמָּה בְּרַחוּק תַּעֲמוֹד בְּדַבָּרָם
 עֲזוֹת. נִמְתָּ הַנְּשֵׁמָה אוֹשִׁיב פְּרִזוֹת. וְאֵף גַּם זֹאת: שְׁמָעוּ
 שְׁנוֹקְשֵׁי בְּדַחֲפָתָם. וּכְיִלֵּק עָלָה עֵיפָתָם. שְׂמֵעֶת חֲרַפְתָּם:
 שָׁכְבוּ שׁוֹחֲחִים בְּנֵי מִיגוֹנָם. וְשׁוֹבִיָּהֶם גָּאָה מְאֹד גְּאוֹנָם.
 שְׂפָתֵי קָמִי וְהִגְיוֹנָם: שִׁישֵׁי שׁוֹסִיתִי כִּי בִי יַד מְטָה. מִשְׂפָּלַת
 עַד שְׂאוֹל מְטָה. שְׂבָתָם וְקִימָתָם הִבִּיטָה: הִשְׁיִבְנוּ שָׁלֹם שְׁלוֹם
 שָׁנִים. וְתֹאמַר אֶפְדִּים. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוּנִים: תָּבֵא
 תְּשׁוּר מְעַנֵּי לְאָכּוֹל. הֵם שָׁגְבוּ חֵיל וְאוּוִיָּךְ אָמוֹל. תְּשִׁיב לָהֶם
 גְּמוּל: תִּקְרָא תְּגִלָּה יוֹם כְּמוֹס בְּלֵב. וְהִטִּיבָה לָנוּ לְהִסִּיר מִנוּ
 מִגְּנַת לֵב: תִּשְׁלַח חֵישׁ עֲזָרְךָ. וְרַחֵם עַל בְּנֵיךָ. הַמְצַפִּים

לִישׁוּעָתָךְ: כִּי תִמְיֵד דּוֹקְרִים וְשׁוֹחֲקִים. וּמִתּוֹרַתְךָ אָנוּ לֹא רְחוּקִים. הַשִּׁיבֵנוּ וְהוֹרְנוּ אֱלֹהֵי הַחֲקִים:

טז. חיברה רבי אלעזר הקליר לפי פסוקי איכה פרק ה' וסדר א"ב

זְכוֹר אֲשֶׁר עָשָׂה צָר בַּפְּנִים. שְׁלַף חֲרָבוֹ וַיָּבֵא לִפְנֵי וְלַפְּנִים. נִחַלְתָּנוּ בַעֲת כְּטָמֵא לְחֵם הַפְּנִים. וְגִדְדָה פְּרֻכָת בַּעֲלַת שְׁתֵּי פְּנִים: יְתוּמִים גַּעַל בְּמִגְן מְאָדָם. וַיִּמְדַּד קוֹ כְּמִרְאֵה אֲדָמָדָם. מִימֵינוּ דָּלַח וְהִשְׁפִּיר חֲצִיו מָדָם. כִּי־צָא מִן הַבַּיִת וְחֲרָבוֹ מְלֵאָה דָם: עַל הַגּוֹתוֹ הַיּוֹת גָּבַר. וְנָטָה אֶל אֵל יָדוֹ לְמוֹלוֹ לְגַבְרָה. מְצָרִים וְכָל לְאוּם אִם בְּסָם גָּבַר. אָנֹכִי בַתוֹךְ אוֹוִיו אַרְוִץ אֵלָיו בְּצוּאָר: אֲבוֹתֵינוּ זָרָה פְּהַכְּנִיסוּ בַחֲוָרֵינוּ אֲכָלָה אִשׁ. וְזֶה זֹנָה צוּעָה הַכְּנִיס וְלֹא נִכְוָה בְּאִשׁ. עַבְדִּים חָתוּ בַתּוֹכוֹ לְבַת אִשׁ. וְעַל מָה בְּבֵית אִשׁ. מִמְרוֹם שְׁלַח אִשׁ: בְּנִפְשָׁנוּ טַבְעָנוּ כְּהוֹצִיא כְּלֵי שָׂרָת. וְשָׂמָם בְּאֵנִי שֵׁיט בְּסָם לְהַשְׂרֵת. עוֹרְנוּ נִמְקַ כְּהַשְׁכִּים מְשָׂרָת. וְלֹא מְצָא תְשׁוּעִים וְשִׁלְשָׁה כְּלֵי שָׂרָת: נְשִׁים כְּשָׂרוֹ כִּי בָא עָרִיץ. בְּקָרְקַע הַבַּיִת נָעֲלִיו הַחֲרִיץ. שָׂרִים לְפָתוֹ כְּבוֹא פָרִיץ. בְּבֵית קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים צִחְנָתוֹ הַשְׂרִיץ: בַּחֲוָרִים מִבְּחוּץ צָגוּ מְחֻזְקִים. וְתָרוּ כִּי יִזַּק בְּשָׂשִׁים רַבּוֹא מְזִיקִים. זְקָנִים נִבְעָתוּ כְּהַרְשׁוּהוּ מְשֻׁחָקִים (נ"א מְחֻזְקִים). עֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּזָקִים: שָׁכַת סוּטָן וַיָּבֹא אֲדָמוֹן. וַיִּסְבֵּב חוּמָה וַיַּעֲוֹת הַמוֹן. נִפְלָה עֲבָרָה עַל נִינִי פָצַל לַח וְלוֹז וְעַרְמוֹן. עַד כִּי גִטַּשׁ מְדוּק אַרְמוֹן: עַל פֶּתַח הַר הַבַּיִת הַחֵל לְבָא. בְּיַד אַרְבָּעָה רְאִשֵׁי טַפְסָרִיו לְהַחְרִיבוֹ. עַל צַד מְעַרְבֵי לְזָכַר הַשְּׂרִיר בּוֹ. וַצָּג אַחַר כְּתָלָנוּ וְלֹא רַב רִיבּוֹ: אֵתָה קִצְפָתָ וְהַרְשִׁיתָ לַפְּנוֹת. יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כָּל מוּם מִשָּׁם לְהַפְּנוֹת. לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֹא שַׁעַתָּ אֶל הַמְּנַחָה פְּנוֹת. וְשִׁלְחוּם לְאַרְץ עוֹרץ בְּשִׁלְשׁ סְפִינּוֹת: הַשִּׁיבֵנוּ שׁוּעוֹ כְּבָאוּ בְּנִבְכֵי יָם. וְשִׁתְּפוּ עֲצָמָם יַחַד לְנַפּוֹל בַּיָּם. שִׁיר וְתִשְׁבַּחוֹת שׁוֹרְרוּ כְּעַל יָם. כִּי עָלִיךָ הוֹרְגָנוּ בְּמַצּוֹלוֹת יָם: כִּי תִהְיוּמוֹת בָּאוּ עַד נִפְשָׁם. כָּל זֹאת בְּאֵתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ חֵלּוֹ לְמַמְשָׁן. תִּקְנֹתָם נָתַנוּ לְמַשִּׁיב מַבְּשָׁן. וּבַת קוֹל נִשְׁמָעָה עוֹרָה לְמָה תִישָׁן:

יז. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אִם תִּאכְלָנָה נְשִׁים פְּרִיִם עוֹלָלִי טְפוּחִים. אֲלֵלִי לִי: אִם תִּבְשְׁלָנָה נְשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת יְלָדִים הַמְדוּדִים טְפוּחִים טְפוּחִים. אֲלֵלִי לִי: אִם תִּגְזָזְנָה פֶּאֶת רִאשָׁם וְתִקְשְׁרָנָה לְסוּסִים פּוֹרְחִים. אֲלֵלִי לִי: אִם תִּדְבֹּק לְשׁוֹן יוֹנֵק לְחִיךְ בְּצִמְאוֹן צַחֲיָחִים. אֲלֵלִי לִי: אִם תִּהְוִמִּינָה זוֹ לְעַמַּת זוֹ בּוֹאֵי

ונבשל את בנינו צורחים. אללי לי: אם תועדנה זו לזו תני כנף והוא חבוי מנתח נתחים. אללי לי: אם תזמינה בשר אבות לבנים במערות ושיחים: אללי לי: אם תחייבנה בנות אל חיק אמותם נתפחים. אללי לי: אם תטוסנה רוחות עוללים ברחובות קריה תפוחים. אללי לי: אם תיקרנה בשפול רחם וצמוק שדים ואם על בנים שחים. אללי לי: אם תפשלנה שמונה מאות מגנים בערב אלוהים. אללי לי: אם תלהטנה ריחם במיני מלוחים ונודות נפוחים. אללי לי: אם תמעטנה מאלף מאה וממאה עשרה עד אחד למפחים. אללי לי: אם תנוסנה למסוף היכל שמונים אלף כהנים פרחים. אללי לי: אם תשרפנה שם כל אותם הנפשות בקוצים כסוחים. אללי לי: אם תערפנה על דם נקי שמונים אלף כהנים משוחים. אללי לי: אם תפחנה נפשות מדקרים מריח תנובות שיחים. אללי לי: אם תצברנה על אבן אחת תשעה קבין מחי ילדים מנחים. אללי לי: אם תקענה שלש מאות יונקים על שוכה אחת מתוחים. אללי לי: אם תראינה רכות וענוגות כבולות על יד רב טפחים. אללי לי: אם תשכבנה בין שפתים בנות ישראל משבחים. אללי לי: אם תתעלפנה הבתולות והבחורים בצמאון צחיחים. אללי לי: ורוח הקדש למולם מרעים. הוי על כל שכני הרעים. מה שהקראם מודיעים. ואת אשר עשו לא מודיעים. אם תאכלנה נשים פרים משמיעים. ואם יהרג במקדש יי כהן ונביא לא משמיעים:

יח. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

ואתה אמת היטב איטיב עמך. ונפלינו אני ועמך. ולמה בני בליעל חללו שמך. ולא שפכת עליהם זעמך: אתה גדלת ורוממת בנים להנק. באשר ישא האומן את היונק. ולמה דודנים דצו לזנק. ואריה גורותיו לחנק: אתה הינקת דבש מסלע. ותוציא נוזלים מסלע. ולמה שופטיהם נשמטו בידי סלע. ועולליהם נפצו אל הסלע: אתה זנחת ותמאס בכנען כל גוי. לקחת גוי מקרב גוי. ולמה חש ועלה על ארצי גוי. ואמרו לכו ונכחידם מגוי: אתה טאטאת ששים ושמונים. להביא גוי שומר אמונים. ולמה יזמו מואבים ועמונים. לעם זו בפרובים מונים: אתה פונת לשבת

הוֹדֶה. הִרְזָה קִנְיָתָהּ יְמִינָהּ וְיָדָהּ. וְלָמָּה לְאַחֲרֵי הַשְּׁבֻתָּה יְמִין
 יָדָהּ. וְתַנְבֵּל כֶּסֶף כְּבוֹדָהּ: אֵתָהּ מְרוֹם לְעוֹלָם יְיָ וְרֵאשׁוֹן.
 כּוֹנֵנֶת מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן. וְלָמָּה נֶאֱחָץ רִשְׁעָה בְּפֶה וּלְשׁוֹן. עַד כִּי
 נִגַע צָר בְּאִישׁוֹן: אֵתָהּ שִׁשְׁתָּה לְטוֹב עָלִימוֹ. בְּשִׁיחַ תִּבְאָמוּ
 וְתִטְעָמוּ. וְלָמָּה עָרִיץ חֲרָף וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ. אֲשֶׁר יֹאכַל
 חֶלֶב זְבַחֵימוֹ: אֵתָהּ פּוֹרֶרֶת בְּעֶזֶף יָם. וְתִסְדֵּךְ בְּדִלְתַיִם יָם.
 וְלָמָּה צָלַלְתִּי עַד נִבְכִי יָם. וַיִּגְדַּל שְׁבָרִי כַּיָּם: וְאֵתָהּ קְדוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת קְדוֹשִׁים. בְּקֶרֶב יְשִׁישִׁים הַמְקַדְּשִׁים. וְלָמָּה רָגְשׁוּ
 גוֹיִם עִם קְדוֹשִׁים. וְהִשְׁיִמוּ בֵּית קִדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים: וְאֵתָהּ שָׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ כִּי הִיַּינוּ חֲרָפָה. וְסִכַּתְךָ בְּאֵשׁ נִשְׂרָפָה. וְלָמָּה תִּבְלַע
 נַחֲלַת חֲפָה. תִּצְמִיחַ תְּרוּפָה וְעָלִינוּ חוֹפְפָה: וְאֵתָהּ צַדִּיק עַל
 כָּל הַבָּא. לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה וְנִצְדִיקְךָ בַּחֲבָה. וְלָמָּה נְהִינוּ וּלְנוּ
 הַדְּבָה. כִּי כָּל זֹאת בְּאֵתָנוּ בַּחוּבָה:

יט. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּאוֹתוֹת אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ מֵאֲזוּ וְעַד עַתָּה. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים
 בְּבַחֲיָנָה אֲשֶׁר נִצְרַפְנוּ וְאוֹתָנוּ תַעֲבַתָּ: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּגוֹי מְקַרֵּב
 גוֹי לְקַחַת בְּמִסּוֹת. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים בְּדַפֵּי אֲשֶׁר נִמְצָא בְּנוּ כְּמַעֲשֵׂיהֶם
 עֲשׂוֹת: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּהִלְכוֹ אֱלֹהִים לְפָדוֹת לוֹ לְעַם. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים
 בְּוִימָרוֹ עַל יָם בַּיָּם סוּף גוֹי בְּאֵלֵהוּ בְּפִשְׁעָם: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּזִכָּר
 וְאֵתָם עַדִּי וְאֲנִי אֱלֹהִים. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים בְּחֲרַפְנוּ יְיָ בְּסִין קוּם עֲשֵׂה
 לְנוּ אֱלֹהִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּטַעַם שֶׁהִטְעַמְתָּנוּ כְּצַפְיָחִית בְּדָבָשׁ. וּלְנוּ
 בִשְׁתַּת הַפָּנִים בְּיוֹם הַקְּרָבָנוּ לְפָנָיו סֵלֶת וְשִׁמֶן וְדָבָשׁ: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה
 בְּכִלְפוֹל מִן וּבְאֵר וְעָמוּד עֲנָן. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים בְּלַחַם הַקְּלוּקָל אֲבוֹתֵינוּ
 בְּאֵהֲלֵיהֶם בְּרַגְנָן: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּמַדְבָּר לֹא חִסְרוֹנוֹ דְּבָר. וּלְנוּ בִשְׁתַּת
 הַפָּנִים בְּנֹאצוֹת לְכֵן וְחֲצָרוֹת וְדִי זָהָב כְּמַדְבָּר: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּסִיחּוֹן
 וְעוֹג וְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים בְּעֶכָן אֲשֶׁר מְעַל בְּחָרָם
 כְּלֵי מִצָּא מֵעַן: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּפַעַל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ בְּאַרְבַּעַת עֶשֶׂר
 מוֹשִׁיעִים. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים בְּצֶלֶם מִיכָה כִּי בּוֹ אֲנַחְנוּ פּוֹשְׁעִים: לָךְ
 יְיָ הַצְדָּקָה בְּקִימַת שִׁילָה וְנוֹב וְגִבְעוֹן וּבֵית עוֹלָמִים. וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים
 בְּרִשְׁעֵי שְׁנַמְצָא בְּנוֹ שְׁחָרְבוּ וּבָם אָנוּ נִכְלָמִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּשִׁנֵּי

חֲרַבְנוֹת שְׁחָרְבוּ בְּבַצְעֵנוּ וְאַנְחָנוּ קִימִים. וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים בְּשׁוֹכְנוּ אֵלֶיךָ
בְּכָל לַב שֶׁתָּשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים: לֵךְ יְיָ הַצְדָּקָה בַּתְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
שֶׁהִיְתָה שְׁנָאָה כְּבוֹשָׁה מִלֵּה שְׁמַע. וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים כְּתַבַּע אִישׁ חֲמוּדוֹת.
הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע:

כ. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ תשר"ק

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְתַפְלָצַת מְנַאֲצַת מִי לִי בְּשָׁמַיִם. וּשְׁמַע
שְׂאֵגַת צוֹרְרֶיךָ הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִיסוּד שְׁעַר
הַשָּׁמַיִם: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְרַגְשַׁת הַדּוֹכְרֶת עַל צַדִּיק עֲתָק.
וּשְׁמַע קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר בְּחֶמָה שְׁפוּכָה לְשִׁתְּק: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזַנְךָ. לְצִיר שֶׁלַח וְנָם קוֹמוֹ וְנִקְוָמָה עֲלֶיךָ לְמִלְחָמָה. וּשְׁמַע
פְּלָצוֹת הוֹמִים בָּא הָעֵת אֲתוּ בְּבֵיתוֹ לְהִלְחָמָה: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזַנְךָ. לְעֲצוֹ עֲצָה וְחֲשָׁבוּ מְזֻמָּה בַּל יוֹכְלוּ. וּשְׁמַע שִׁיחַת
נוֹעְצוֹ לֵב יַחֲדוֹ עֲלֶיךָ עֲלוֹת נִסְתַּפְּלוּ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְנֹאֲצוֹ
וּשְׁלָחוֹ בְּאֵשׁ מִקְדָּשׁ מוֹרָא. וּשְׁמַע מִחֲרַפְיֶךָ מִדְּמִימֵי תוֹדָה
וְקוֹל זְמָרָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְלִצִּים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם.
וּשְׁמַע כָּל חֲרַפְתֶּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ וְהַפֵּל אִימַתְךָ עֲלֵיהֶם: הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְיַהֲרוֹ וְהוֹצִיאוֹ פְּרוּבִים בְּרַחֲבוֹת מְחֻזְרִים. וּשְׁמַע
טְרַחוֹת טְנוּפָם כְּהַעֲלוֹ עַל מְזַבְחֶךָ חֲזִירִים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ.
לְחַלְלוֹ וְטַנְפוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים. וּשְׁמַע זְדִים מְזַרְקִים לְמוֹלָךְ
מִלּוֹת קְדוּשִׁים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְלוֹעֲזִים מְעִיזִים מְצַח
לְכוּ וְנִלְחָמָה אֲתוּ בְּבֵיתוֹ. וּשְׁמַע הוֹת הוֹלָלִים מְהִלָּלִים כִּי
אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְדוֹכְרֶת אָנִי וְאַפְסִי
עוֹד. וּשְׁמַע גְּדוּפִיָּה וְחַרוּפִיָּה מִשְׁתַּחֲצַת עַד כְּסָאָךָ עוֹד: הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְבוֹזָה וּמְלַעְגָת מֵה תוֹחִילִי וְאֵינוּ נִבְנָה. וּשְׁמַע
בְּכִיַּת מִסְפִּידִים וְקוֹרְעִים וּמְחַפִּים מְתֵי יִבְנָה: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזַנְךָ. לְאוֹמְרִים עֲזַב וְשָׁפַח וְנָטַשׁ וְלַעַד שׁוּמָם. וּשְׁמַע אֲנַקְתָּנוּ.
וְקַנָּא קִנְאָתָנוּ. וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם:

כא. מיוסד על עשרה הרוגי מלכות, בקינה זו נחסרה בדפוסים ישנים כמה שורות ונתבטל סדר הא"ב וחסר שנים מעשרה הצדיקים

אַרְזֵי הַלְבָנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה. בְּעֲלֵי תְרִיסִין בְּמִשְׁנֵה וּבְגַמְרָא.
 גְבוּרֵי כַח עֲמֻלָּהּ בְּטֹהֶרָה. דָּמָם נִשְׁפָּף וּנְשָׁתָה גְבוּרָה.
 הָנֵם קְדוּשֵׁי הַרוּגֵי מַלְכוּת עֲשָׂרָה. וְעַל אֱלֹה אָנִי בּוֹכִיה וְעֵינֵי
 נִגְרָה: זֹאת בְּזִכְרֵי אֲזַעַק בְּמֶרֶה. חֲמִדַּת יִשְׂרָאֵל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
 נָזַר וְעֲטָרָה. טְהוּרֵי לֵב קְדוּשִׁים מָתוּ בְּמִיתָה חֲמוּרָה. יְדוּ
 גּוֹרֵל מִי רֵאשׁוֹן לַחֶרֶב בְּרוּרָה. כְּנַפּוֹל גּוֹרֵל עַל רֶבֶן שְׁמַעוֹן
 פֶּשֶׁט צִוְאָרוּ וּבְכָה כְּנִגְזָרָה גִזְרָה. לְרֶבֶן שְׁמַעוֹן (נ"א) לְרַבִּי
 (שְׁמַעְיָאֵל) חָזַר הַהֶגְמוֹן לְהַרְגוֹ בְּנַפְשׁ נִצּוּרָה: מְזַרַע אֶהְרֹן
 שָׂאֵל בְּבִקְשָׁה לְבָכוֹת עַל בֶּן הַגְּבִירָה. נָטַל רֵאשׁוֹ וּנְתָנוּ עַל
 אֲרַכְבוֹתָיו מְנוּרָה הַטְּהוּרָה. שָׁם עֵינָיו עַל עֵינָיו וּפְיוֹ עַל פְּיוֹ
 בְּאַהֲבָה גְמוּרָה. עָנָה וְאָמַר פֶּה הַמִּתְגַּבֵּר בַּתּוֹרָה. פְּתָאוֹם
 נִקְנְסָה עָלָיו מִיתָה מְשֻׁנָּה וְחֲמוּרָה. צִוָּה לְהַפְּשִׁיט אֶת רֵאשׁוֹ
 בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה. קִיָּם בְּעוֹרוֹ אָמְרוּ לְנַפְשׁוֹ שְׁחֵי וּנְעַבְרוּרָה:
 רָשַׁע הַפּוֹשֵׁט עֵת הַגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפַלִּין מִצּוֹת בְּרָה. צָעַק צָעֵקָה
 וּנְזַדְעָזְעָה עוֹלָם וְאַרְצָן הַתְּפוּרָרָה: מֵאַחֲרָיו הִבִּיאוּ אֶת רַבִּי
 עֲקִיבָא עוֹקֵר הָרִים וְטוֹחֵנָן זֶה בְּזוֹ בְּסִבְרָה. וְסָרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ
 בְּמַסְרֵק שֶׁל בְּרִזָּל לְהַשְׁתַּבְּרָה. יָצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד וּבַת קוֹל
 אָמְרָה. אֲשֶׁרִיד רַבִּי עֲקִיבָא גּוּפָךְ טְהוּר בְּכָל מֵינֵי טְהוּרָה: בֶּן
 בָּבָא רַבִּי יְהוּדָה אַחֲרָיו. הִבִּיאוּ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וְאַזְהָרָה. נִהַרְג
 בֶּן שִׁבְעִים שָׁנָה בְּיַדֵּי אַרוּרָה. יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית הָיָה נָקִי וְחָסִיד
 בְּמִלְאֲכָתוֹ לְמַהְרָה: רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תְּרַדְיוֹן אַחֲרָיו מִקְהִיל
 קְהֵלוֹת בְּצִיּוֹן שְׁעָרָה. יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ וְסֹפֵר תּוֹרָה עִמּוֹ. וְהַקִּיפוּהוּ
 בְּחִבְלֵי זְמוּרָה. אֶת הָאוֹר הַצִּיתוּ בָהֶם וּכְרָכוּהוּ בְּסֹפֵר תּוֹרָה.
 סְפוּגִין שֶׁל צֶמֶר הִנִּיחוּ עַל לְבוֹ שֶׁלֹּא יָמוּת מְהֵרָה: חָסִיד
 רַבִּי יִשְׁכָּב הַסּוֹפֵר הִרְגוּהוּ עִם עֲמוּרָה. זָרְקוּהוּ וְהִשְׁלִיכוּהוּ
 לְפִלְבִּים וְלֹא הִקְפֵּר בְּקַבּוּרָה. יָצְתָה בַת קוֹל עָלָיו שֶׁלֹּא הִנִּיחַ

כלום מתורת משה לשמרה. (בכתב יד ישן נמצא: ואחריו רבי אלעזר בן דמה: על מצות תפלין ישרה. ואחריו רבי חנינא בן חכינאי.) ואחריו רבי חזקוני ביום עברה. עוף הפורח נשרף בהבל פיו כבמדברה: צדיק רבי אלעזר בן שמוע באחרונה נהרג במדקירה. יום ערב שבת היה זמן קדוש וקדוש ויקרא. חרב שלפו עליו ולא הניחוחו בחיים לגומרה. יצתה נשמתו בכרא אלהים יוצר וצר צורה: פהנה וכהנה הוסיפו בני עולה לענות בגערה. בסקילה שרפה הרג וחנוק מי יוכל לשערה. נותרת ממנה יאכלו אריות שה פזורה. תזה התנופה ושוק התרומה טרפו אריה והפפירה. ייטיב יי ולא יוסיף עוד ליסרה. אמץ ברבים פושלות חלק יעקב ומושיע בעת צרה. לצדק ימלך מלך יאמר שלמו ימי אבלך. לאורו נסע ונלך:

כב.

החרישו ממני ואדברה ויעבור עלי מה. חמס אצעק ושוד לך שוכן שממה. הציקתני רוחי ולא אוכל אדומה. פיולדה אפעה אשאף ואשומה. מספד מר אעשה ואקונן בנהימה. דברי שאגותי יתכו פימה. ספדי על עדתי אשר נתנה לשמה. אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה: איך שבת משוש וערבה שמחה. כל פנים פארור וכל ראש קרחה. וכל זקן גדועה ועל כל לב אנחה. מאז נתעורר גוי עז דורש שוחה: סלה אבירי הוגי עז מבטחה. בתולותי ובחורי נסח בנסיחה. בראש כל חוצות נבלתם פסוחה. עוללי וטפי נחשבו פצאן טבחה: אילילה על זאת ודמעתי על לחה. האספו אלי דוויי צאן נדחה. להרבות הבכי ולהרים צוחה. הילילו שמים וזעקי אדמה: אראלים צאו וצעקו מרה. ספוד תמרור האגדו בחבורה. קול כחולה צרה כמבפירה. התאוננו על עדת שה פזורה. עלימו פי נגזרה גזרה. בחרי אף וזעם ועברה. ונתועדו בפרישות ובטטהרה.

לְקַדַּשׁ שֵׁם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְאִישׁ אֶת אַחֵיו חִזְקוּ בְּעִזָּרָה. לְהִדְבֵק בִּירְאָה טְהוֹרָה. בְּלִי כְרוּעַ לְעִבּוּדָה זָרָה. וְלֹא חָסוּ גִבּוֹר וּגְבִירָה. עַל פָּנִים צְפִירַת תְּפָאֶרֶת. אֲבָל אֲזָרוּ גְבוּרָה יְתָרָה. לְהַלּוֹם רֹאשׁ וְלִקְרֹץ שְׂדֵרָה. וְאֵלִימוּ דְבָרוּ בְּאַמִּירָה. לֹא זָכִינוּ לְגַדְלָכֶם לְתוֹרָה. נִקְרִיבְכֶם כְּעוֹלָה וְהִקְטַרְתָּה. וְנִזְכָּה עִמָּכֶם לְאוֹרָה. הַצְפוּנָה מֵעֵין כָּל וְעִלּוּמָה. אֲרִיד : אֵז הַסְפִימוּ גְדוּלִים וְקִטְנִים. לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה דִין שׁוֹכֵן מְעוֹנִים. וְזִקְנִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים. הֵם הָיוּ תְּחִלָּה גְדוּנִים. וַיֵּצְאוּ לְקִרְיַתְכֶם עֲזֵי פָנִים. וְנִהְרְגוּ הַמוֹנִים הַמוֹנִים. וְנִתְעַרְבוּ פְּדָרִים עִם פְּרִשְׁדוּנִים. וְהָאֲבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ רַחֲמָנִים. נִהַפְּכוּ לְאַכְזָר פְּיַעֲנִים. וְהִפְסִיחוּ עַל אֲבוֹת וְעַל בָּנִים. וּמִי שְׁגוּרָל עָלָה לוֹ רֵאשׁוּנִים. הוּא נִשְׁחַט בְּחִלּוֹת וְסַפִּינִים. וּבְחִוּרִים עָלִי תוֹלַע אֲמוּנִים. הֵם לְחָכוּ עֶפֶר כְּתַנִּינִים. וְהִפְלוּת לְבוֹשׁוֹת שָׁנִים. מְעַלְפּוֹת בְּזוּרוֹעוֹת חֲתָנִים. מְנַתְחוֹת בְּחֶרֶב וְכִידוּנִים. זָכְרוּ זֹאת קְהַל עַדֹת גְּבוּנִים : וְאֵל תִּתְחַשׂוּ מִהֲרַבּוֹת קִינִים. וְהַסְפִּידוּ עַל חֲסִידִים וְהַגּוֹנִים. אֲשֶׁר צָלְלוּ בְּמִים אֲדִירִים. לְזָכֹר זֹאת נַפְשֵׁי עֲגוּמָה. אֲרִיד : תּוֹרָה תּוֹרָה חֲגָרֵי שֶׁקַּ וְהַתְּפִלָּשֵׁי בְּאַפְרִים. אֲבָל יְחִיד עֲשֵׂי לֶךְ וּמִסְפֵּד תְּמַרוּרִים. עַל תּוֹפְשֵׁי מְשׁוּטְיָהּ וּפּוֹרְשֵׁי מְכַמּוּרִים. מְלַחֲנֶיהָ וְחוֹבְלֶיהָ בְּמִים אֲדִירִים. עוֹרְכֵי מַעְרַכָּהּ מִיִּשְׂרָיִ הַדּוּרִים. מְפַעֲנָחֵי צְפוּנֶיהָ וּמַגְלֵי מִסְתוּרִים. מִי יִקְצֶה בְּגִבְעוֹת וּמִי יִסְתֶּה בְּהָרִים. וּמִי יִפְרַק הַוִּיּוֹת וּמִי יִתְרֹץ שְׁבָרִים. מִי יִפְלִיא גְזִירוֹת וּמִי יַעֲרוֹף נְדָרִים. מִי יִשְׁדֵּד מַעֲמַקֶּיהָ וְחִתּוּ אֲפָרִים. וּמִי יִלְחֵם מְלַחֲמָתָהּ וַיֵּשׁוּב לְשַׁעֲרֵים. כָּלִי מְלַחֲמָה אֲבָדוּ וְנִפְלוּ גְבוּרִים. אֲשֶׁרֵיהֶם מְשִׁכִּילִים כְּרַקִּיעַ זוֹהָרִים. בְּמִנּוּחוֹת שְׁלוֹם נָחוּ יִשְׂרָיִם. אוֹי וְאַבּוֹי שׁוֹד וְשֶׁבֶר לְנוֹתָרִים. לְמַדִּיבַת נַפֶּשׁ וְחַבְלִים וְצִירִים. לְכִלְיוֹן עֵינַיִם צְלָמוֹת וְלֹא סְדָרִים. עָרַב אֲמָרִים מִי יִתֵּן צְפָרִים. וּבִקֵּר מְצַפִּים מִי יִגְלֶה אוֹרִים. מִמְרָאָה עֵינֵינוּ אֲשֶׁר הִמָּה שָׁרִים. מִחוּץ שְׁפֵלָה חֶרֶב וְאִימָה מִחֲדָרִים. עַד

מתי תביט רואה כל סתרים. קנא לתורתך אשר שרפוה זרים.
קלאוה פרעוה קרעוה לגזרים. כסירים סבוכים הגדילו
המדורים. העל אלה תתאפק אדון כל יצורים. תנקם דם
הנשפך פמים המגרים. משוד עניים מאנקת סעורים: עם
שבי פשע לעונים ומרורים רחמה. אותם כל תחרימה. קרנם
הגביה והרימה. אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה:

כג. חיברה ר' יחיאל ע"פ גמ' (גיטין נח.) על בן ובת ר' ישמעאל כהן גדול שנשבו

ואת נוי חטאתי השמימה. ודמעתתי על לחיי אורימה. וביום זה נהי
נהיה ארימה. ואהימה מימים ימימה: אבל לב ונחום חדל חדל.
ומפל פאב צירי נבדל בדול. על בן ובת רבי ישמעאל פהן גדול.
זכרם יקוד בלבבי אשימה. ואהימה: עת נשבו ונפלו לשני אדונים. והם
שכנים זה לעמת זה חונים. ויספרו זה לזה ענינים. זה אמר משבית
ציונים. שביתי שפחה לבושת שנים. פלכנה בזיו וקלסתר פנים. ובתאר
פקציעה ורימה. ואהימה: רעהו ספר לו בכפלים. הן אני משבי ירושלים.
שביתי עבד יפה עינים. פשמש בתקפו עת צהרים. בא ונגוגם ונחלקה
בנתים. בולדות כמו פוכבי שמים. לשמע זאת תצלנה אונים. לזכר
זאת את מדי אפרימה. ואהימה: פהספימו על זאת שניהם יחד. לערב
זוגם בחדר אחד. והאדונים מבחוץ לפם כאחד. והם בוכים במר
נפש ופחד. עד בקר בכיתם לא הדמימה. ואהימה: זה יספד בחיל
ובקיר לב ימסה. נין אהרן איף לשפחה יהי נושא. והיא גם היא תילל
בתגרת שוסה. בת יוכבד איף לעבד תנשא. אוי פי זאת גזר אומר
ועושה. לזאת יכפו עש וכסיל וכימה. ואהימה: אור בקר זה את זה
פהפירו. הוי אחי והוי אחות הגבירו. ונתדבקו יחד ונתחברו. עד יצתה
נשמתם בנשימה. ואהימה: לזאת יקונן ירמיה בשאיה. גזרה זאת תמיד
אני בוכיה. ובלבבי יקד יקוד וכויה. על בן ובת מספד רב ארעימה
(ג"א אעצומה): אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה:

כד. חיברה ר' אלעזר הקליר ע"פ תשר"ק

על חרבן בית המקדש. פי הרס וכי הדש. אספד בכל שנה
ושנה מספד חדש. על הקדש ועל המקדש: תסתר לאלם
תרשישים מרון. כועזעת עולם מפני חרון. פלהטה האש
בין שני בדי ארון: שני מקדשים אשר במעלה ובמטה. זה

על גב זה האפלו בעלטה. ונמת אחריש ואתאפק ואביטה:
 ראשי הבדים פנגנזו מבין הפרכת. וארבע גחלים בדביר
 מהלכות. וארבעים יסוד עד תהום מלחכות: קדש הקדשים
 מבית קדש כנבדד. שחת והיללת אהלי שדד. ונמת אפה
 פף על פף ואשאג הידד: צפירת תפארתך פנתנה ביד צר.
 וכל פלי חמדה אווי בית האוצר. ולך הכח והגבורה ונמו
 עצר: פני הכסא אז אפלו. וגבהי שמים לקדרות השפלו.
 יכין ובעז להשתפר כנפלו. עשרה שלחנות אז שללו.
 ולעורכיהם נמו איה אדון אלו. לאוצרות שנער לקדשים
 כהנחלו: שרפים עומדים נעו ממעמד. כנהרסו מכוונות מתוך
 מחמד. וזדים קראו ימי השמד: נחשת ים ועשרה פיורות.
 כנמסרו לבל והנם שבורות. ושני המאורות מאז קדורות:
 מעשה האופנים אשר במרכבה. כהורדו לארץ זהר הרקיע
 כבה. חולש על גוים לפני כרובים בא: לויות המורד מעת
 הורדו. והטללים לברכה לא ירדו. רעים על פמתי עב דדו:
 כל פלי כסף וכלי הזהב. קצצו ושוסו מבית הלהב. בצאת
 ההדר שחחו עוזרי רהב: יום אשר נקרא מהומה ומבוכה.
 להקת מלאכים פאשה מצרה נבוכה. דביר פתח וענו אחריו
 איכה: טסו עמונים ומואבים. והוציאו הפרובים. ובכליכה
 היו אותם מסבבים. הגה ככל הגוים בית יהודה חשובים:
 חיל שרפי הקדש חלף מגדלתו. ואל אדיר שמו לא אבה
 תהלתו. לגלים הושם בית תפלתו: זמרי שחק החשו מנעם.
 ונם מה לכם פה אין היום טעם. מה תקלסון למלך בשעת
 הזעם: והפהנים והלזים על משמרותם נשחטים. ועל
 מחלקותם שעטט אסטודיוטים. ונמו איה מלך אסור
 ברהטים: הפלים והמשמשים בשבי הולכים. והשרים
 והסגנים בכבל משוכים. ותמור בדים שק חגרו מלאכים:

דָּיץ לְבִיא וּפְקַח עֵינָיו. וְהֵנָּה מִיכָאֵל מְהַלֵּךְ לְפָנָיו. וְשָׂרִים
הוֹלְכִים פְּעֻבָּדִים חֲזוּ הַמוֹנִיו: גְּאוּה עֵטָה וְכַבֵּה הַמְּנוֹרָה.
וְנָטָה יָדוֹ אֶל אֵל הַמוֹרָא. וַיַּחְשִׁיף אוֹר עוֹטָה אוֹרָה: בְּשֶׁאֲגוּ
כָּאֲרִי בְּדָבִיר בֵּל. בְּרַח דוּדֵי וּכְעַל מֵת מֵתֵאבֵּל. פְּקֻדוֹן הַרוּחֹת
בוֹ בְּלִילָה לֹא קָבֵל: אָמַר לַמְּשַׁחִיתִים חֲמַתִּי הַתְּכַתִּי. אֵת
יְדִידוֹת נַפְשֵׁי בְּכַף אוֹיְבֵיהָ נִתְתִּי. עֲזַבְתִּי אֵת בֵּיתִי וְאֵת נַחְלָתִי
נִטְשָׁתִי:

כה. חיברה ר' קלונימוס ב"ר יהודה, על גזירות תתנ"ו
חורבן קהילות אשכנז — אשפירא — וורמייזא ומגנצא

מִי יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר נוֹזְלִי. וְאֶכְפֶּה כָּל יְמוֹתִי
וְלִילִי. אֵת חֲלָלֵי טְפֵי וְעוֹלָלִי. וַיִּשְׁיִשִׁי קְהָלִי. וְאַתֶּם עָנּוּ
אָבוֹי אוֹי וְאֵלִילִי. וּבִכֵּן בְּכַה בְּכַה רַב וְהֶרֶב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל
עַם יִי כִּי נִפְלוּ בְּחֶרֶב: וְדָמוֹעַ תְּדַמַּע עֵינַי וְאֶלְכָה לִי שְׂדֵה בּוֹכִים.
וְאַבְכֶּה עִמִּי מְרִי לְבַב הַנְּבוֹכִים. עַל בְּתוּלוֹת הַיְּפוֹת וַיְלָדִים
הַרְפִּים. בְּסַפְרֵיהֶם נִכְרְכִים וְלִטְבַּח נִמְשָׁכִים. אֲדָמוּ עֵצִים
מִפְּנִינִים סַפְיָרִים וְנוֹפְכִים. כָּמוֹ טֵיט חוֹצוֹת נְדָשִׁים וְנִשְׁלָכִים.
סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוּ מִלְקָרֶב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ
בְּחֶרֶב: וְתִרְדַּע עֵינַי דָּמְעָה וְאֵילִילָה וְאַנוּדָה. וְלִבִּי וְלַחְגוֹר שֶׁק
אֶקְרָא לְהַסְפִּידָה. מִפֹּז יִקְרָה וּמִזֶּהָב חֲמוּדָה. פְּנִימָה כְּבוֹדָה
כְּבוֹד כָּל כְּלֵי חֲמֻדָה. רְאִיתִיהָ קְרוּעָה שְׁכוּלָה וְגִלְמוּדָה.
הַתּוֹרָה וְהַמְּקָרָא וְהַמְּשֻׁנָּה וְאַגְדָּה. עָנּוּ וְקוֹנְנוּ זֹאת לְהַגִּידָה.
אֵי תוֹרָה תִּלְמִיד וְהַלּוּמְדָה. הֲלֹא הַמְּקוֹם מֵאִין יוֹשֵׁב חֶרֶב.
עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בְּחֶרֶב: וְעַפְעַפִּי יִזְלוּ מַיִם דָּמַע
לְהַגִּידָה. וְאַקוֹנֵן מֵרַע עָלַי הַרוּגִי אֲשַׁפִּידָה. בְּשָׁנִי בְּשָׁמוּנָה בוֹ
בְּיוֹם מִרְגּוּעַ הוֹקְרָה. מִרְגּוּעַ לְרִגּוּעַ נִחְלָפוּ לְהַבְעִירָה. נִהְרָגוּ
בַּחוּרֵי חֲמֻד וַיִּשְׁיִשִׁי הַדְּרָה. נֶאֱסַפוּ יַחַד נַפְשָׁם הַשְּׁלִימוּ בְּמָרָא.
עַל יַחַד שֵׁם הַמְּיוֹחָד יַחַדוֹ בְּגִבּוֹרָה. גְּבוּרֵי כַח עֲשִׂי דְכָרוּ
לְמַהֲרָה. וְכִהְנִי וְעֵלְמִי נִגְוָעוּ כָּלֵם עֲשָׂרָה. וּבְכֹמֵר יְגוּזִי וְעֲצָבִי
יָלַל אַחֲבִירָה. קַהְלוֹת הַקִּדְשׁ הַרִיגְתֶּם הַיּוֹם בְּזִכְרָה. קַהְל

וּרְמִיזָא בַחֲוֵנָה וּבַחֲוָרָה. גְּאוּנֵי אֶרֶץ וּנְקֵי טְהָרָה. פְּעָמִים
 קָדְשׁוֹ שֵׁם הַמְּיוּחָד בְּמוֹרָא: בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה בַּחֲדָשׁ זִיו
 לְטְהָרָה. וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּקַרְיַאת הַלֵּל לְשׁוֹרְרָה. הַשְּׁלִימוֹ
 נַפְשָׁם בְּאַהֲבָה קְשׁוּרָה. אֶהֱיָמָה עֲלֵיהֶם בְּכִי יָלֵל לְחֻשְׁרָה.
 כְּלוּלֵי כְתָר עַל רֵאשִׁים לְעֻטָּרָה. וְעַל אֲדִירֵי קָהֵל מְגֻנָּצָא
 הַהֲדוּרָה. מִנְּשָׂרִים קָלוּ מְאֲרִיּוֹת לְהַתְּגַבְּרָה. הַשְּׁלִימוֹ נַפְשָׁם
 עַל יְחוּד שֵׁם הַנּוֹרָא. וְעֲלֵיהֶם זַעֲקַת שֹׁבֵר אֲשַׁעְרָה. עַל שְׁנֵי
 מְקַדְּשֵׁי יְסוּדָם כְּהִיּוֹם עֲרַעְרָה. וְעַל חֲרֻבוֹת מַעֲט מְקַדְּשֵׁי
 וּמְדַרְשֵׁי הַתּוֹרָה. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי בַּשְּׁלִישִׁי נוֹסֵף לְדֹאבוֹן
 וּמְאָרָה. הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לִיגוֹן וְצָרָה. בְּיוֹם מִתֵּן דָּת שְׁבַרְתִּי
 לְהַתְּאַשְׁרָה. וּבְיוֹם נְתִינְתָה כְּמוֹ כֵּן אִזְ חֲזָרָה. עֲלֵתָה לָּהּ
 לְמָרוֹם לְמָקוֹם מְדוּרָה. עִם תִּיקָה וְנִרְתְּקָה וְהִדּוּרְשָׁה וְחוּקְרָה.
 לוֹמְדֶיהָ וְשׁוֹנֶיהָ בְּאִישׁוֹן כְּמוֹ בְּאוּרָה. שִׁימוּ נָא עַל לְבַבְכֶם
 מִסְּפָד מֵר לְקוֹשְׁרָה. כִּי שְׁקוּלָה הִרְיַגְתֶּם לְהַתְּאַפֵּל וְלַהַתְּעַפְּרָה.
 כְּשֶׁרַפַּת בֵּית אֱלֹהֵינוּ הָאוּלָם וְהַבִּירָה. וְכִי אֵין לְהוֹסִיף מוֹעֵד
 שֹׁבֵר וְתַבְעֵרָה. וְאֵין לְהַקְדִּים זוּלָתִי לְאַחֲרָה. תַּחַת כֵּן הַיּוֹם
 לוֹיְתִי אֲעוֹרְרָה. וְאֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה וְאֶכְפֶּה בְּנַפְשׁ מְרָה. וְאֶנְחָתִי
 כְּבָדָה מִבְּקָר וְעַד עֶרֶב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בַּחֲרָב: וְעַל
 אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכֶיהָ וְלִבִּי נוֹהֵם נְהִימוֹת. וְאֶקְרָא לְמָקוֹנְנוֹת וְאֵל
 הַחֲכָמוֹת. אֵלֵי וְאֵלֶיהָ כָּלֵם הוֹמוֹת. הֵיִשׁ מְכָאוֹב לְמְכָאוֹבֵי
 לְדָמוֹת. מַחוּץ תִּשְׁפֹּל חֲרָב וּמְחַדְרִים אֵימוֹת. חֲלָלֵי חֲלָלֵי
 חֲרָב מְטָלִים עֲרָמִים וְעֲרָמוֹת. נִבְלָתָם כְּסוּחָה לְחֵית אֶרֶץ
 וְלִבְהָמוֹת. יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה עֲלָמִים וְעֲלָמוֹת. מְתַעֲתָעִים
 כְּמוֹ מוֹנֵי וּמְרָבִים כְּלִימוֹת. אֵי אֱלֹהֵימוֹ אָמְרוּ צוּר חֲסִיוֹ בּוֹ
 עַד מוֹת. יָבֵא וְיִוָּשִׁיעַ וְיִחְזִיר נְשָׁמוֹת. חֲסִין יְהִי מִי כְּמוֹדָה
 נוֹשָׂא אֱלוֹמוֹת. תִּחְשָׁה וְתִתְאַפֵּק וְלֹא תַחְגֹּר חֵמוֹת. בְּאָמֹר אֵלֵי
 מִלְעִיגֵי אִם אֱלֹהִים הוּא יָרֵב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בַּחֲרָב:
 עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מֵיָם כִּי נִהְפָּךְ לְאַבָּל מְשׁוֹרָר. וְעַגְבֵי לְקוּל

בוֹכִים מִלְּהַפֵּג וּלְקַרֵּר. מִי יִנּוּד לִי וּמִי מִחֲזִיק לְהִתְעוֹרֵר.
חֲמָה בִּי יִצְאָה וְסֵעַר מִתְגוֹרֵר. אֲכַלְנִי הַמַּמְנִי הַצָּר הַצּוֹרֵר.
שָׁבַר עֲצָמוֹתַי זוֹרֵר וּמְפַרֵּר. סָלָה כָּל אֲבִירֵי הַטְּבוּר וְהַשָּׂרֵר.
רְטִיָּה וּמְזוּר אֵין לְבָרֵר. מִכְּתִי אָנוּשָׁה בְּאֵין מִתְעִיל וּמְזוֹרֵר.
עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אָמַרֵר. בְּכִי דַמְעָתִי עַל לְחַיִּי לְצָרֵב.
עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בְּחָרֵב:

כו. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אֲז בְּהִלָּךְ יִרְמֶיְהוּ עַל קְבָרֵי אָבוֹת. וְנָם עֲצָמוֹת חֲבִיבוֹת. מָה
אַתֶּם שׁוֹכְבוֹת. בְּנִיכֶם גָּלוּ וּבְתִיָּהֶם חֲרָבוֹת. וְאֵיָּה זְכוֹת
אָבוֹת בְּאַרְץ תְּלָאוּבוֹת: גָּעוּ כָּלֶם בְּקִינִים. עַל חֶסְרוֹן בְּנִים.
דּוֹכְבוּ בְּקוֹל תַּחְנוּנִים. פָּנֵי שׁוֹכֵן מְעוּנִים. וְאֵיָּה הַבְּטָחַת
וְזִכְרֹתֵי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוּנִים: הֵם הִמִּירוּ כְבוֹדֵי בְּתָהוּ. וְלֹא
פָּחְדוּ וְלֹא רָהוּ. וְאַעֲלִים עֵינַי מֵהֶם וְלֹא שָׁבוּ וְלֹא נָהוּ. וְאֵיָּה
אֶתְאַפֵּק עַל אָמִירַת לֹא הוּא: זַעַק אָב הַמּוֹן בְּעִבוּרָם. וְחֲנִן
פָּנֵי אֵל רַם. חֲנִם נְסִיתִי עֲשֶׂר בְּחִינּוֹת עִבוּרָם. וְהֵן חֲזִיתִי
שְׁבָרָם. וְאֵיָּה הַבְּטָחַת אֵל תִּירָא אֲבָרָם: טָעוּ לְהַזְרוֹת בְּעִבוּדוֹת
זְרוֹת. יַעֲצוּ לְחַצֵּב בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת נִשְׁבָּרוֹת. וְאֵיָּה אֶתְאַפֵּק עַל
בְּטוּל עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת: כַּה צָוַח יִצְחָק. פָּנֵי שׁוֹכֵן שָׁחַק. לְשׂוּא
בִּי טִבַּח הוֹחַק. וְהֵן זָרְעֵי נִשְׁחַק וְנִמְחַק. וְאֵיָּה הַבְּטָחַת וְאֵת
בְּרִיתֵי אֲקִים אֶת יִצְחָק: מָרוּ בִּירְמִיָּה וְטָמְאוּ הַר הַמּוֹרִיָּה.
נִלְאַיתִי נִשׂוּא גְעִיָּה. עוֹלָה לִי מִנְּשִׂיָּה. וְאֵיָּה אֶתְאַפֵּק עַל
הַרִיגַת זְכָרִיָּה: סָח יֵלֵד בְּתֻלָּה. דְּמַעוֹת כְּתַנִּין זוֹלָה. עוֹלָלִי
אֲשֶׁר טַפַּחְתִּי בְּעֻלָּה. וְאֵיָּה גְזוּ מִנִּי בְּחֻלָּה. וְאֵיָּה הַפְּרַע מִנִּי
דְּמִים בְּדָמִים כַּמָּה אָלָּה: פָּץ רוּעָה נֶאֱמָן. כְּפּוּשׁ בְּאֶפֶר
וּמְדָמָן. צֹאן אֲשֶׁר בְּחִיקֵי הָאֱמָן. אֵיָּה גְזוּ בְּלֹא זָמָן. וְאֵיָּה
הַבְּטָחַת כִּי לֹא אֶלְמָן: קוֹל בְּכִי לֵאמֹר מִתּוֹפֶפֶת עַל לְבָבִיָּה.
רַחַל אַחֻוֹתָהּ מִבְּכָה עַל בְּנִיָּה. זִלְפָּה מִכָּה פָּנִיָּה. בְּלָהָה מְקוֹנָנָת

בְּשֵׁתִי יָדִיָּהּ: שׁוּבוּ תְּמִימִים לְמִנוּחַתְּכֶם. מִלֵּא אִמְלֵא כָּל
מִשְׁאָלוֹתֵיכֶם. שְׁלַחְתִּי בְּבִלְהָ לְמַעַנְכֶם. הִנְנִי מְשׁוּבָב גְּלוֹת
בְּנִיכֶם:

כז. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אֲז בְּמִלֵּאת סִפְק יָפָה כְּתָרְצָה. הֵן אֲרֵאֲלֶם צַעְקוֹ חוּצָה. בֶּן
חִלְקִיָּהוּ מֵאַרְמוֹן כִּי־צֵא. אִשָּׁה יָפֶת תֵּאָר מְנוּלֶת מְצֵא:
גּוֹזְרֵנִי עַל־יָךְ בְּשֵׁם אֱלֹהִים וְאָדָם. אִם שָׂד לְשָׂדִים אֶת אוֹ
לְבַנֵּי אָדָם. דְּמוֹת יָפִיךָ כְּבֶשֶׂר וְדָם. פִּתְחֶךָ וִירְאֶתְךָ כְּמִלְאָכִים
לְבָדָם: הֵן לֹא שָׂד אֲנִי וְלֹא גֵלָם פִּתַּח. יְדוּעָה הֵייתִי בְּשׁוּבָה
וְנַחַת. הֵן לְאֶחָד אֲנִי וְלִשְׁלֹשָׁה וְשֵׁשִׁים וְאַחַת. וְלִשְׁנַיִם עֶשֶׂר
וְלִשְׁבָּעִים וְאַחַת: זֶה הָאֶחָד אֲבָרְהָם הָיָה. וּבֵינִי הִשְׁלֵשָׁה אָבוֹת
שְׁלִישִׁיָּהּ. חֵק שְׁנַיִם עֶשֶׂר הֵן הֵן שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל. וְשֵׁשִׁים רְבּוּא
וְשְׁבָעִים וְאַחַד סְנֵהֲדָרֵי יִשְׂרָאֵל: טַעְמֵי הַקְּשִׁיבִי וְעֲשִׂי תְּשׁוּבָה.
יַעַן הֵייתִךָ כָּל כָּף חֲשׁוּבָה. יָפָה לָךְ בְּעֶלְיָן וְלִשְׁמַח בְּטוּבָה.
וְלֹא לְקָרָא עוֹד בַּת הַשׁוּבָבָה: כִּי אֵיךְ אֶשְׁמַח וְקוּלִי מִה
אָרִים: הֵן עוֹלָלִי נִתְּנוּ בְּיַד צָרִים. לָקוּ נְבִיאֵי וְדַמָּם מִגָּרִים.
גָּלוּ מְלָכֵי וְשָׂרֵי וְכֹהֲנֵי וְהָרִי הֵם בְּקוֹלָרִים: מְלוֹן מִקְדָּשִׁי
בְּעוֹנֵי נֶדֶד. דוּדֵי מֵאֲז נֶדֶד וַיּוֹדֵד. נַעַם אֶהְלִי בְּעַל כְּרָחִי
שָׂדֵד. רַבְתִּי עִם אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד: שְׁחָה הָאִשָּׁה לְנְבִיא יִרְמְיָהּ.
שַׁח לְאֱלֹהֶיךָ בְּעַד מַפְתַּח סוּעָרָה עֲנִיָּה. עַד יַעֲנֶה אֵל וַיֹּאמֶר
דִּיָּהּ. וַיַּצִּילֵנִי מִחֶרֶב וְשִׁבְיָהּ: פִּלְל תַּחֲנֶנָּה לְפָנַי קוֹנוֹ. מִלֵּא
רַחֲמִים רַחֵם כְּאֵב עַל בְּנוֹ. צַעַק מִה לְאֵב שֶׁהִגְלָה בְּנוֹ. וְגַם
אוֹי לְבָן שֶׁעַל שְׁלַחַן אֵב אֵינוֹ: קוּם לָךְ יִרְמְיָהּ לְמָה תַּחֲשָׁה.
לָךְ קָרָא לְאָבוֹת וְאַהֲרֹן וּמֹשֶׁה. רוּעִים יְבוֹאוּ קִינָה לְהַנְשֵׂא.
כִּי זָאבֵי עָרַב טָרְפוּ אֶת הַשֶּׁה: שׁוֹאֵג הָיָה יִרְמְיָהּ הַנְּבִיא.
עַל מִכְפָּלָה נוֹהֵם כְּלָבִיא. תָּנוּ קוֹל בְּכִכֵּי אָבוֹת הַצְּבִי. תַּעֲוּ
בְּנִיכֶם וְהָרִי הֵם בְּשִׁבְיָהּ: וְאִם כְּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית. אֵיָה זְכוּת

ברותי ברית: מה אעשה לכם בני. גזרה היא מלפני: שמים
מקדש מבלי באי מועד. על פי ידידים נתנו להמעד. תשיבם
כמאז סומך וסועד. תרחם ציון כי בא מועד:

כח. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

איך תנתמוני הבל. וכנורי נהפך לאבל. בנחלת חבל. כבד עלי על
סבל. ואיך אנתם: בזה יום בכל שנה. עידן עלי שנה. והנני עגומה
ועגונה. יותר מאלף שנה. ואיך אנתם: גבר חרון. ונגנז ארון. במשנה
שפרון. במסרבי מרון. ואיך אנתם: דירתי תרבה. ועדרי נשבה. ורבת
אהליבה. בדר ישבה. ואיך אנתם: הועל אריה מספכו. על אריאל
והספכו. והגלה מסכו. מנחתו ונסכו. ואיך אנתם: והרג המונים. משוחי
שמנים. באווי נמנים. פרחי כהנים. אלפים שמונים. ואיך אנתם: זנבם
כחוי והדביא. בעזרת המלביא. אריוף כמו לביא. על דם פהן ונביא.
ואיך אנתם: חרש למשואות. עיר מלאה תשואות. בתי סופרים ומשניות.
יותר מארבע מאות. ואיך אנתם: טסה מדי. לאבד חמודי. ומשלה
במחמדי. בקרעי מדי. ואיך אנתם: יעצה לחנק. בני גור מזונק. בפה
אחד לשנק. זקן וישיש ויונק. ואיך אנתם: כבדה שלישית. על קדש
ראשית. בשצף חרישית. בתה להשית. ואיך אנתם: לתצה לחלק. בני
חלק וחולק. שאין לכם חלק. בשם אש דולק. ואיך אנתם: מרדה אדום.
עדושת אדום. ואצה בזדון. לאבד פס והדום. ואיך אנתם: נועדו עם
אדמון. מואב ועמון. להשבית אמן. ולהחריב ארמון. ואיך אנתם: סלה
כל אבירי. ועדרי חברי. והכלגו גבורי. לעין כל עוכרי. ואיך אנתם:
עיפה נפשי להורגים. למספר ההורגים. כאיל עורגים. ועליך נהרגים.
ואיך אנתם: פלצו ביום קרב. במזרח ובמערב. על דם מערב. קהל
ועם רב. ואיך אנתם: צרות על צרות. זו מזו מצרות. גדולות ובצורות.
ארכות ולא קצרות. ואיך אנתם: קשרו צנתם. וחגרו חניתם ואספו
מתנותם. והארכו למעניתם. ואיך אנתם: רבות אנחותי. ועצומות קינותי.
רבו נהמותי. ואתה יי עד מתי. ואיך אנתם: שמעת חרפתם. חרפוני
בשפתם. שבתם וקימתם. אני מנגינתם. ואיך אנתם: תקותכם איפוא.
מה לכם פה. תרה אפו. ואין עוד לרפוא. ואיך אנתם: תשובותיכם
נשארה מעל. הונוני עוכדי הבעל. עד ישקיף ממעל. מוריד שאול
ויצל. ואז אנתם:

קינות ליום תשעה באב

מג

כט. חיברה רבי קלונימוס הקטן ע"פ סדר א"ב וחתם שמו בסופו

אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי בְּכִי אֲמַרְר. מִר נַפְשִׁי וְרוּחִי אֲקַרֵּר. עִם
לוֹיְתָן הַעֲתִידִים לְעוֹרֵר: בְּכִי יַעֲזֹר עָלַי יְגוֹנֶה. בֵּית
עַמִּי הַתְּאֵבֵכִי בְּגִינֶה. אֵל תִּתְּנִי פּוֹגַת לָךְ. וְאֵל תִּדְּם בֵּית עֵינֶיךָ:
גַּעֲזִי בְּכִכֶּיךָ מְעַטֶּרֶת בְּעֲלִיזוֹת. הֵייתָ מְקַדֵּם וְהִנֵּךְ לְכַזּוֹת. אֵיכָה
נִהְיִיתָ הַרְעָה הַזֹּאת: דָּמִי אֵל תִּתְּנִי פְּלֹטָה הַנְּשֹׂאֲרָה. הַרְיִמִּי
קוֹל וְזַעֲקִי מְרָה. כִּי שָׁבַר עַל שָׁבַר נִקְרָא: הֵן לְאֲמִים עַת
נִקְבְּצוּ. חִי עָלֶיךָ כְּרוֹת בְּרִית כְּחֻפְצוֹ. עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד
וְיִתְּעֲצוּ: וְנִפְּלוּ מְזֻמּוֹת נְטוּת אֲשׁוּרֵי לְמַעַד. מִדְּאָגָה וּמִפְּחַד
לְרַעַד. אֲמָרוּ לָכֵה וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד:
זֹאת הִשְׁמִיעוּ בְּנֵי מְקוֹרְאֵיו. לוֹ נִיחַל אִם יִקְטְלֵנוּ נַעֲרִיץ
לְמוֹרְאֵיו. הַכִּין יְיָ זִבַּח הַקִּדִּישׁ קְרוּאָיו: חֲלָלִי אֲזִי הִרְבּוּ וְהִרְגוּ
טוֹבִי. יִסְרוּנִי קִשּׁוֹת צָרִי וְאוֹיְבֵי. הַמְּכּוֹת הָאֵלֶּה הִפִּיתִי בֵּית
מֵאֲהָבִי: טוֹב וּמְטִיב הֵבֵט בְּצָרוֹתֵינוּ. הִשְׁמִידוּ גִבּוֹרֵי בְּחֻתָּף
מֵאֲרֻצָּנוּ. כָּל נִתַּח טוֹב יִרְךָ וְכֻתַּף וְכָל מִשְׁמַנֵּינוּ: יַחַד לְטִבַּח
הוֹבְלוּ כְּטֹלָאִים וּגְדִיִּים. בָּנוֹת מִחֻטָּבוֹת מִשְׁבָּצוֹת עָדִי עֲדִיִּים.
גְּמוּלֵי מִחֻלָּב עֲתִיקֵי מִשְׁדִּים: כְּבֶשׂ הָאֵב רַחֲמֵינוּ לְזִבַּח. יִלְדִּיו
הַשְּׁלִים כְּכָרִים לְטִבַּח. הַכִּין לְבָנָיו מִטִּבַּח: לְאֲמוֹתָם נוֹאֲמִים
הִנְנוּ נִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים. כֹּהֲנֵי דִישׁוּם לְטִבַּח וְהִתִּיקוּם לְאֲבָחִים.
נָשִׁים פָּרִים עוֹלָלֵי טְפוּחִים: מִי יִשְׁמַע וְלֹא יִדְמַע. הִבֵּן נִשְׁחָט
וְהָאֵב קוֹרָא אֵת שְׁמַע. מִי רָאָה כֹּזֵאת וּמִי שָׁמַע: נוֹת בֵּית
הַיְּפָה בְּתוֹלַת בֵּית יְהוּדָה. צוּאֲרָה פִּשְׁטָה וּמֵאֲכָלַת הַשְּׁחִיזָה
וְחֻדְדָה. עֵינַי רָאִיתָה וְתַעֲיִדָה: סִגְפָה הָאֵם וּפְרָחָה רוּחָה. וְנִפְשָׁה
הַשְּׁלִימָה לְטִבַּח אַרוּחָה כְּאַרְחָה. אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה: עֲלָצוּ
הַבָּנוֹת כְּנוֹסוֹת וְאַרוּסוֹת. לְאֲבַחַת חֶרֶב לְקַדֵּם דְּצוֹת וְשִׁשׁוֹת.
דָּמָם עַל צַחִיחַ סָלַע לְכַלְתִּי הַכְּסוֹת: פּוֹנֶה הָאֵב בְּכִי וְיִלְלָה.
עֲצָמוֹ עַל חֶרְבוֹ לְדַקֵּר וּלְהַפִּילָה. וְהוּא מִתְּגוֹלָל בְּדָם בְּתוֹךְ
הַמְּסֻלָּה: צְדָקָה דִּינָה פּוֹרִיָה כֹהֲקָרִיכָה עֲנִפִיָה. וְתַמּוֹר מְזָרֵק

דם קבלה בכנפיה. תתיפח תפרש כפיה: קורותי מי יגוד
 שוד ושבר ישׁתרג. מחמד עיני כנמסר לחרב ולהרג. אם
 כהרג הרוגיו הורג: רעיוני נבהלו ואחזתני פלצות ושבר.
 באחת נמצא הפתוב בו תקנה ושבר. כי זה לבדו יבא לירכעם
 אל קבר: שלם נמצא בכל פעלו. נפשו לטבח השלים מפחד
 חילו. וגם קבורה לא היתה לו: תתי לבי מצא תכן עניניו.
 ידעתי אני צדק וישׁר דיניו. וטוב יהיה ליראי האלהים
 שייראו מלפניו: קדושיו לא יאמין השלם עונותם לשערה.
 סימן טוב לאדם שלא נספד ונקבר כשורה. ביום עברה לא
 יירא: לזאת יחרד לבי יתר בחלחלה. גבורי נרעצו ונכנעו
 להשפילה. כנפול לפני בני עולה: ועד מתי תהיה כגבור
 לא יוכל להושיע. נקמת דם עבדיך תודיע. אל נקמות יי
 אל נקמות הופיע: נקום נקמתי מאת מעני. עת נקמה היא
 לדון דיני. אל קנא ונוקם יי: יי כגבור צא ידי חובך פרע.
 שובר כתוב שטר חוב תקרע. שבור גזר דיננו הרע: ממרום
 כהסיק אש במעזיבה ותקרה. חומת אש סביב שומירה ובית
 דירה. שלם ישלם המבעיר את הבערה: וכעל גמולות נא
 שלם. פי אל גמולות יי שלם ישלם: העל כן נקראת איש
 מלחמה. צריף לכלות ובהם להנקמה. נקם יי ובעל חמה:
 קנא לשמך עבורך האל. ולדם עבדיך השפוף ולחרבות
 אריאל. טוב ומטיב קנא לשמך. למען יחלצון ידידיך.
 הושיעה מינך: מהר גאלתי ותחיש המראה. ושנת גאולי
 באה:

ל. חיברה רבי מנחם בר יעקב חזק וחתום שמו (מנחם כפול)

מעוני שמים. שחקים יזבלוף. מלאים מהודף. והם לא
 יכלפלוף. אף פי הבית: מה טוב ומה נעים. שבתך
 עם רעים. בכנפי צעצועים. יען היה עם לכבך לכנות הבית:

נאור אהבתך הראית לעמך. פי הם נחלתך. ולידע פי שמך נקרא על הבית: נכרים שם פאו. ועמים הר יקראו. ואותותיו ראו. למען יראו כבוד יי על הבית: חטאי פי עצמו. אכלתני קנאה. וערה צר היסוד. שמני שואה. ונתן את הבית: חמודי אוצריהם. הביאו בהיכליהם. מלאו כרסיהם. וצוה הפהן ופנו את הבית: מדוע נתכה. וחמה לא שככה. על מה זה עשה צורנו פכה. לארץ הזאת ולבית: מקום פהני נגשו. ושם יתקדשו. והן פעת רפשו. המון גוים רגשו. נספו על הבית: בת קול היא עונה. מה תתמהו פגע. סמל הקנאה הבאתם. וכנגע נראה לי בבית: רביצת עולם מלא. שוכן בהיכלו. התעשו צרה לו. עור ופסח לא יבא אל הבית: יען השחתם. מצאונוכם רעות. חלל המקדש. והנה מגרעות נתן לבית: קדוש יתעשת. אמת לנו בשת. ישלח תחבשת. וחטא אל ישת. וחטא את הבית: במקור הנפתח. ומעלה על שפה. מבכר לחדשיו. ועלהו לתרופה. מתחת מפתן הבית: חמוד עיר החרבה. תמור מוקד שביבה. חומת אש סוכבה. לכבוד תהיה בה. אל דביר הבית: זרה והעבר טמאה מביתך מלפי. אליל כליל תחלף. ותקרא אנכי פניתי הבית: קדש בית מעוני. ותשוב למלוני. ונקבצו לגיוני. והנה כבוד יי. בא אל הבית:

לא. ע"פ סדר א"ב

אש תוקד בקרפי. בהעלותי על לפי. בצאתי ממצרים: קינים
אעירה. למען אזכירה. בצאתי מירושלים: אז ישיר משה.
שיר לא ינשה. בצאתי ממצרים: ויקונן ירמיה. ונהה נהי נהיה.
בצאתי מירושלים: ביתי התכונן. ושכן הענן. בצאתי ממצרים: וחמת
אל שכנה. עלי פעננה. בצאתי מירושלים: גלי ים רמו. וכחומה
קמו. בצאתי ממצרים: זדונים שטפו. ועל ראשי צפו. בצאתי

מירושלים: דגן שמים. ומצור יזכוו מים. בצאתי ממצרים: לענה
 ומרורים. ומים המרים. בצאתי מירושלים: השכם והערב. סביבות
 הר חורב. בצאתי ממצרים: קורא אל אבל. על נהרות בכל. בצאתי
 מירושלים: ומראה כבוד יי. פאש אוכלת לפני. בצאתי ממצרים:
 וחרב לטושה. ולטבח נטושה. בצאתי מירושלים: זבח ומנחה.
 ושמן המשחה. בצאתי ממצרים: סגלת אל לקוחה. פצאן לטבחה:
 בצאתי מירושלים: חגים ושבתות. ומופתים ואותות. בצאתי ממצרים:
 מענית ואכל. ורדוף ההכל. בצאתי מירושלים: טוכו אהלים.
 לארבעה דגלים. בצאתי ממצרים: ואהלי ישמעאלים. ומחנות
 אחרים. בצאתי מירושלים: יוכל ושמטה. וארץ שוקטה. בצאתי
 ממצרים: מכור לצמיתות. וכרות וכתות. בצאתי מירושלים:
 כפרת וארון. ואבני זכרון. בצאתי ממצרים: ואבני הקלע. וכלי
 הבלע. בצאתי מירושלים: לזים ואהרנים. ושבעים זקנים. בצאתי
 ממצרים: נוגשים ומונים. ומוכרים וקונים. בצאתי מירושלים:
 משה ירענו. ואהרן ינחנו. בצאתי ממצרים: נבוכדנצר. ואנדרינוס
 קיסר. בצאתי מירושלים: נערף מלחמה. ויי שמה. בצאתי ממצרים:
 רחק ממנו. והנה איננו. בצאתי מירושלים: סתרי פרכת. וסדרי
 מערכת. בצאתי ממצרים: חמה נתכת. ועלי סוככת. בצאתי מירושלים:
 עולה וזבחים. ואשי ניהוחים. בצאתי ממצרים: בחרב מדקרים.
 בני ציון היקרים. בצאתי מירושלים: פארי מגבעות. לכבוד
 נקבעות. בצאתי ממצרים: שריקות ותרועות. וקולות וזועות. בצאתי
 מירושלים: ציץ הזהב. והמשל ורהב. בצאתי ממצרים: השלף הנזר.
 ואפס העזר. בצאתי מירושלים: קדשה ונבואה. וכבוד יי נראה.
 בצאתי ממצרים: נגאלה ומראה. ורוח הטמאה. בצאתי
 מירושלים: רנה וישועה. וחצוצרות התרועה. בצאתי ממצרים:
 זעקת עולל. ונאקת חלל. בצאתי מירושלים: שלחן ומנורה. וכליל
 וקטורה. בצאתי ממצרים: אליל ותועבה. ופסל ומצבה. בצאתי

מירושלים: תורה ותעודה. וכלי החמדה. בצאתי ממצרים: ששון
ושמחה. ונס יגון ואנחה. בשובי לירושלים:

לב. חיברה רבי ברוך כ"ר שמואל ממגנצא ע"פ סדר א"ב וחתם שמו בסופו

אֶצְבְּעוֹתַי שְׁפָלוּ. וְאֲשִׁיּוֹתַי נָפְלוּ. אוֹיָהּ: בְּנֵי צִיּוֹן גָּלוּ.
וְכָל אוֹיְבֵי שָׁלוֹ. אוֹי מִה הָיָה לָנוּ: בֵּית וְעִזְרוֹת.
בְּיוֹם אֵף נִגְרוֹת. אוֹיָהּ: פְּנֵי שָׂרִים וְשָׂרוֹת. כְּמוֹ שׁוֹלֵי קְדָרוֹת.
אמ"ל: גִּלְת הַכּוֹתֶרֶת. כְּנָבֵל נִשְׁבְּרָת. אוֹיָהּ: עֵטְרַת תְּפֹאֲרֶת.
לְאָרֶץ נִגְרָרַת. אמ"ל: דְּרָכֵי עִיר אֲבֵלוֹת. וַיִּחְדְּלוּ הַקּוֹלוֹת.
אוֹיָהּ: אֲרָחוֹת הַסְּלוּלוֹת. חֲשָׁכוֹת וְאִפְלוֹת. אמ"ל: הֵיכֵל
וְכוֹתְלָיו. מְעִי הָמוּ עָלָיו. אוֹיָהּ: וְעַל שֶׁלַחַן וְכִלְיוֹ. וּמְעִיל
עַל שׁוֹלְיוֹ. אמ"ל: וְיֵי הָעַמּוּדִים. בְּיַד בְּנֵי הָעֶבְדִּים. אוֹיָהּ:
וְהִקְף רוֹבְדִים. רַבִּים וְנִכְבְּדִים. אמ"ל: זְבָחִים וּמִנְחוֹת.
לְמִשְׁוֹאוֹת וּמִדְּחוֹת. אוֹיָהּ: הֵדֵר מְזַבְּחוֹת. בְּיָגוֹן וְאִנְחוֹת.
אמ"ל: חֵיל וְהַסּוֹרֵג. לְחֶרֶב וְלַהֲרֵג. אוֹיָהּ: בְּנִין הַנְּאָרֵג. נִדְּשׁ
בְּמוֹרֵג. אמ"ל: טְלָאִים מְבַקְרִים. מָנוּ נְעֻדְרִים. אוֹיָהּ: וְטַבְּעוֹת
סְדוּרִים. וְנִנְסִין הַהֲדוּרִים. אמ"ל: יוֹפֵי נִבְרָכֶת. אֵיכָה נִהְפְּכֶת.
אוֹיָהּ: וְגִפְן וּפְרֹכֶת. וּמִנְחַת מְרַבְּכֶת. אמ"ל: כִּיּוֹר עִם פָּנוּ.
הַתְּעִיף בּוֹ וְאִינוּ. אוֹיָהּ: הַנֵּר עִם שְׁמֵנוּ. לְקַח מִמְּעוֹנוּ. אמ"ל:
לְחֵם הַפָּנִים. שָׂאוּ עָלָיו קִינִים. אוֹיָהּ: וְטוּרֵי רְמוּנִים. לְמַרְמָס
נִתּוּנִים. אמ"ל: מְנוּרָה הִטְהוּרָה. אוֹרָה נְעֻדְרָה. אוֹיָהּ: וּמִגְרָפָה
יִקְרָה. נְטוּלָה וְחִסְרָה. אמ"ל: נוֹי יָם הַנְּחֻשֶׁת. לְעוֹבְדִים לְבִשֶׁת.
אוֹיָהּ: וּמְעֵשֶׂה הַרְשֶׁת. וְחֵלוֹת מְרַחֶשֶׁת. אמ"ל: סִלְתוֹת וְנִסְכִּים.
מָנוּ נְחֻשְׁכִים. אוֹיָהּ: וּבְעֵז וְגַם יָכִין. לְאָרֶץ נִשְׁלָכִים. אמ"ל:
עַל מַחְתָּה וּמְזָרֵק. אוֹיָב שֶׁן חֶרֶק. אוֹיָהּ: טְנֵי גַם כּוֹז זָרֵק.
וְאֵת חֶרְבוֹ הַבְּרֵק. אמ"ל: פִּשְׁפְּשִׁים וּשְׁעָרִים. אֲרָצָה נִגְרָרִים.
אוֹיָהּ: הַתָּמִים וְהָאוּרִים. אֵיכָה נִסְתָּרִים. אמ"ל: צְפִירַת
מְעֻטָּפוֹת. בְּאֵיכָה נִהְדָּפוֹת. אוֹיָהּ: לְשָׁכוֹת הַיְפּוֹת. וּבֵית

החלפות. אמה"ל: קיר מגן ערה. וקרקר הֶהָרָה. אוֹיָה: וזָרְקוּ
המָרָה. וְשָׂרְפוּ הַבֵּיֶרָה. אמה"ל: רָאִשֵׁי מִשְׁמְרוֹת. סְבוּכִים בְּצָרוֹת.
אוֹיָה: וְשָׂרֵי הָעֲשָׂרוֹת. בֵּיד בְּעַלֵּי חֲטוּטְרוֹת. אמה"ל: שְׁעַר בַּת
רַבִּים. לְזֹאבֵי עָרְבִים. אוֹיָה: לְקַחוּ הַכְּרוּבִים. תַּפִּים וְאַבּוּבִים.
אמה"ל: תָּאִים הַנָּאִים. לְבָנִים הַשְּׁנוּאִים. אוֹיָה: בְּפֹז מְסֻלָּאִים.
לְחַלְדוֹת הַסְּנָאִים. אמה"ל: בָּנִים הַיְקָרִים. בַּחֲרָבוֹת נִדְקָרִים.
אוֹיָה: לְוַיִּם הַמְּשׁוֹרְרִים. וְכַהֲנִים מְקַטְרִים. אמה"ל: רוּבִים
וּפְרָחִים. לְחֻצִים וְשִׁלְחִים. אוֹיָה: בְּכוֹרוֹת וְטְפוּחִים. בְּיָגוֹן
נְאֻנְחִים. אמה"ל: וּמִפְתָּחוֹת זָרְקוּ. בְּשׁוּרֵם פִּי לָקוּ. אוֹיָה: בְּעוֹן
נִמְקוּ. וְכַפִּים סָפְקוּ. אמה"ל: כַּפּוֹת וּבְזִיכִים. מְנוּ נִפְסָקִים.
אוֹיָה: וּבְנֵי נְאֻנְקִים. בְּאַרְץ מְרַחֲקִים. אמה"ל: חֵי חוּבוֹ גְּבָה.
וְצִיץ טְהוֹר נִשְׁבָּה. אוֹיָה: גֵּר מְעַרְב כְּבָה. וְשִׁמְחַת בֵּית
הַשׁוֹאֲבָה. אמה"ל: זָדִים בְּנֵי עַדִּינָה. עַל בְּנֵי מִי מָנָה. אוֹיָה:
פָּאָר בְּגַדֵי כְהֻנָּה. בְּיָדָם נִתְנָה. אמה"ל: קִטְרֵת נְעַדְרֵת. וְאַרְוֹן
וְכַפְרֵת. אוֹיָה: תַּכֵּן בְּזֵרֵת. תִּקְבֵּץ נִפְזֵרֵת. יִשׁוּעָה תִּהְיֶה לָנוּ:

לג. חיברה רבי מנחם ב"ר מכיר ע"פ סדר א"ב וחתם אנכי מנחם העלוב ברבי מכיר
אָבֵל אֲעוֹרֵר. אָנִינֹת אֲגַרֵּר. אוֹיָה לִי: בְּכַכֵּי אֲמַרֵּר. בַּחֲמַת
צוֹרֵר. דְּרַכֵּי סוֹרֵר. אֲלֵלִי לִי: גְלוֹת אֲרַף. וְלִבִּי הֲרַף. אוֹיָה
לִי: דְּרַף וּפְרַף. וְצִידוֹ חֲרַף. אֲלֵלִי לִי: הַמַּעַט מִבְּאִישֵׁי. הֲלָלוּ
מִקְדָּשֵׁי. אוֹיָה לִי: וְהֵם בְּזוּ קִדְשֵׁי. הֲחִלוּ מִמְּקַדְשֵׁי. וְזָלְזְלוּ
קְדוּשֵׁי. אֲלֵלִי לִי: זְמַן שָׁנַת תַּתְּנִ"ו. בִּי"א לְמַחְזוֹר רַנ"ו. אוֹיָה
לִי: חִלּוֹת זִינוּ. מְקוֹמָם פָּנוּ. פְּאַרְפָּה נִמְנוּ. אֲלֵלִי לִי: טָרַף בְּקִשׁוּ.
וְעַלֵּי הַקִּשׁוּ. אוֹיָה לִי: יִרְאֲתָם קִשְׁקִשׁוּ. וְאוֹתוֹת הַקִּישׁוּ. וְאוֹתֵי
עֲקִשׁוּ. אֲלֵלִי לִי: כּוֹפֵר מְאֹסוּ. וּנְפֹשׁוֹת חֲמֹסוּ. אוֹיָה לִי: לוֹיֵי
בוֹסְסוּ. כַּהֲנֵי בּוֹשְׁסוּ. צְנוּעֵי אָנְסוּ. אֲלֵלִי לִי: מְתֵי חָרֵב מְהַדְמִים.
בְּאַפְסֵ דְמִים. אוֹיָה לִי: נִבְלַת תְּמִימִים. בְּלֵי מוּמִים. הֵיוּ שׁוֹמְמִים.
אֲלֵלִי לִי: סָחוּב וְהִשְׁלַף. עָרוֹם לְלִכְלָף. אוֹיָה לִי: עוֹבְדֵי לְמוֹלָף.

חֵיל יָרֵב מְלֶךְ. וְרָדוּ בְּפֶלֶךְ. אֵלְלִי לִי: פְּרִיעָה וּפְרִימָה. עַל תּוֹרָה
 תְּמִימָה. אוֹיָה לִי: צָר בְּיַד רָמָה. הַמְּסַפֵּן תְּרוּמָה. נָם לְהַחְרִימָה.
 אֵלְלִי לִי: קוֹל בְּתִי כְּגַסִּיּוֹת. וּבְתִי תוֹשִׁיּוֹת. אוֹיָה לִי: רַחֲמַנִּיּוֹת.
 בִּיּוֹדֵהֶן נְקִיּוֹת. זְבַחֵי רְאִיּוֹת. אֵלְלִי לִי: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת. חֲתָנִים
 וְכִלּוֹת. אוֹיָה לִי: תּוֹדוֹת וּבְלִילוֹת. בַּחוּרִים וּבְתוֹלוֹת. וְטוֹבֵי
 קְהֵלוֹת. אֵלְלִי לִי: אֲחִים גַּם יַחַד. נִשְׁפָּף דָּמָם כְּאֶחָד. אוֹיָה לִי:
 כֵּן אֲחִיּוֹת בְּפַחַד. בְּיִרְאַת שֵׁם הַמִּיּוֹד. לְטַבַּח לְהֶאֱחָד. אֵלְלִי
 לִי: הוֹגֵי מְלַחְמוֹת סָפֵר. נִשְׁפָּף וְצָפֵר. אוֹיָה לִי: חֵיף אֲמָרֵי שְׁפֵר.
 מְלֵא חֶצֶץ וְאֶפֶר. וְאִיָּה שׁוֹקֵל וְסוֹפֵר. אֵלְלִי לִי: הִהְיִתָּה זֹאת
 מֵאֲזוּ. עָלָה עִם עֲזוּ. אוֹיָה לִי: לְהַשְׁמִיד הוֹעֵזוּ. וְאֶסַּף עִם נוֹעֵזוּ.
 אָרֶם וְלוֹעֵזוּ. אֵלְלִי לִי: בְּקֶשׁ עֵקֶר. רַק לְעֵקֶר וּלְעֵקֶר. אוֹיָה לִי: בְּקוּ
 אֲרָמָאֵי מְשַׁקֵּר. יָזֶם הַזֶּר לְעֵקֶר. וְלֹא לְגֵרֶם לְבַקֵּר. אֵלְלִי לִי:
 מְקַיֵּם הַבְּרִית. לוֹלֵי הוֹתִיר שְׁאֲרִית. בְּגִיא נְכָרִית. כְּשֵׁר
 שְׁעָרוֹרִית. יְדִידַת עֲבָרִית. רַחֵם מִהַכְּרִית. וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִית:
 לוֹבֵשׁ נִקְמָה. עוֹרָה וְקוֹמָה. הָרֶם שְׁפִלֵי קוֹמָה. יְדִין גְּוִיּוֹת
 רְקֻמָּה. וּשְׂכִינָה קָמָה עַל מְקוֹמָה:

לד. חיברה רבי יהודה הלוי ע"פ (גמרא גיטין נו ע"א) שנבחרה רג רבבות מישראל
 להשקיט את דם זכריה הנביא וחתום שמו יהודה

יוֹם אֲכָפִי הַכְּבֹדָתִי. וַיִּכְפְּלוּ עוֹנֵי. בְּשִׁלְחֵי יַד בְּדָם נְבִיא.
 בַּחֲצָר אֵל מְקַדֵּשׁ יְיָ: וְלֹא כִסְתָהוּ אֲדָמָה. עַד בֵּא חָרֵב
 מוֹנֵי. וְלֹא שָׁקַט עַדֵי הַקָּם דָּם הַנְּבִיא זְכָרְיָה. וַיָּרֵב בְּכַת יְהוּדָה
 תְּאַנְיָה וְאַנְיָה: הָיָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר. עַד בֵּא רַב טַבָּחִים. וּבֵא אֶל
 מְקַדֵּשׁ יְיָ. וּמֵצָא דָמִים רוֹתְחִים. וַיִּשְׁאַל בְּעֵבוֹר זֶה. הַפְּהַנִּים
 הַזּוֹבְחִים. וַיַּעֲנוּהוּ כִּי זֶה הוּא. דָּם קָרְבַּן הַזְּבָחִים. וַיִּנְסֶה בְּדָם
 פָּרִים וְדָם אֵילִים וְדָם מַחִים. וְגַם זָבַח זָבַח רַב. לַחֲקוֹר מָה
 הָיָה. וַיָּרֵב בְּכַת יְהוּדָה תְּאַנְיָה וְאַנְיָה: וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁקַט. וְעוֹדוֹ פִּיִּם
 נִגְרָשׁ. וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצָא מִפְּרֹשׁ. כִּי הוּא דָם אִישׁ הָאֱלֹהִים

על לא חמס שרש. ויאמר נבוזראדן. גם דמו הנה נדרש:
 אספו לי הפהנים. והוציאו מביית יה. פי לא אשקט. עד
 ישקט. דם הנביא זכריה. וירב בבת יהודה תאניה ואניה: דקר ישישים
 למאות. ובחורים לרבואות. ויורד לטבח כהני יי צבאות.
 ואין שקט לדם נביא. ויהי למופת ואות. והבנים נשחטים.
 ועיני אבות רואות. ואמותם לטבח גם אתריהם באות. ואמר
 לנפשי זה חטאתך וזה פריה. וירב בבת יהודה תאניה ואניה: הוסיף
 להרג נשים עם יונקי שדים. ודם עולה ביניהם כדם יאור
 מצרים. עדי נשא נבוזראדן לבו לשמים. ויאמר האין די
 בבנות ירושלים. הכלה אתה עושה לשארית השביה. וירב

בבת יהודה תאניה ואניה:

לה. חיברה ר' שלמה בר' יצחק גירונדי

שכרת ולא מיין השליכי תפיף. קרחי נא וגזי והשחיתי
 אפיף. שאי על שפים קינה וספי אגפיף. וצעקי לפני
 יי על חורב ספיף. על נפש עולליף. שאי אליו פפיף: איכה בא
 צר ואויב בציון עיר ממלכת. איכה רגל זדים אדמת קדש
 דורכת. בבואם מצאו כהנים שומרי המערכת. ועל משמרותם
 עמדו ולא עזבו המלאכת. עד אשר שפף דמם כמימי
 המהפכת. ובא טיטוס מבית לפרכת. למקום אשר כהן גדול
 ירא שם ללכת. והחריבו ספיף וחלוני שקופיף. וצעקי: קול
 יללת בת ציון מרחוק נשמעת. תזעק זעקת חשבון תבכה
 בכי מיפעת. אהה פי כוס שתיתי ומציתי קבעת. אכלוני
 אריות חדודי מלתעת. בת בכל השדודה ובת המרשעת. מה
 תתאונני ציון וחטאתך נודעת. על רב עונף גלה עמך מבלי
 דעת. על עזבך צופיף ושמעך קול תרפיף. וצעקי: אל תשמחי
 אויבתי. על שבר קרני. פי נפלתי קמתי ויי עזרני. הנה
 יאספני אלי אשר פזרני. ויגאלני ממה צורי אשר מכרני.

וגם עליך תעבר פוס אשר עברני. ואז בסלעי סעפיה. אנפין
את טפיה. וצעקי לפני יי על חורב ספיה.

לו. חיברה ר' יהודה הלוי ב"ר שמואל

ציון הלא תשאלי לשלום אסיריה. דורשי שלומך והם יתר
עדריה: מים ומזרח ומצפון ותימן. שלום רחוק וקרוב.
שאי מפל עבריה: ושלום אסיר תקוה. נותן דמעיו פטל
חרמון. ונכסף לרדתם על הרריה: לבכות ענותך אני תנים.
ועת אחרלום שיבת שבותך. אני כנור לשיריה: לבי לבית
אל. ולפני אל מאד יהמה. ולמחנים וכל נגעי טהוריה: שם
השכינה שכוונה לה. ויוצרה פתח למול שערי שחק שעריה:
וכבוד יי לבד היה מאורך ואין סהר ושמש וכוכבים מאוריה:
אבחר לנפשי להשתפף. במקום אשר רוח אלהים שפוכה
על בחיריה: את בית מלוכה. ואת פסא כבוד אל ואיה ישבו
עבדים עלי כסאות גביריה: מי יתנני משויטט במקומות אשר
נגלו אלהים לחזיה וציריה: מי יעשה לי פנפים וארחיק
נדוד. אניד לבתרי לבכי בין בתריה: אפל לאפי עלי ארצה.
וארצה אבניה למאד ואחונן את עפריה: אף פי בעמדי עלי
קברות אבותי ואשתומם עלי חברון. מבחר קבריה: הר
העברים והור החר. אשר שם שני אורים גדולים מאוריה
ומוריה: חיי נשמות אויר ארצה. וממור דרור אבקת עפרה.
ונפת צוף נהריה: ינעם לנפשי הלוח ערום ויחף. עלי חרבות
שממה. אשר היה דביריה: במקום ארונה אשר נגנז ובמקום
פרוביה. אשר שכנו חדרי חדריה: אגוז ואשליך פאר גזר.
ואקב זמן. חלל בארץ טמאה את נזיריה: איה יערב לי
אכול ושתות בעת אחזה. פי יסחבו הבבלים את כפיריה:
או איה מאור יום יהי מתוק לעיני. בעוד אראה בפי עורבים
פגרי בשריה: פוס היגונים לאט. הרפי מעט. פי כפר מלאו
כסלי ונפשי ממוריה: עת אזכרה אהלה אשתה חמרה.

וְאָזְכֹר אֶהְלִיכָהּ. וְאֶמְצָה אֶת שְׁמִרְיָךְ: צִיּוֹן כְּלִילַת יוֹפִי. אֶהְכֶּה וְחַן עוֹרְרֵי לְמָאד. וּבָךְ נִקְשְׁרוּ נַפְשוֹת חֲבֵרֶיךָ: הֵם הַשְּׂמַחִים לְשִׁלוֹתֶךָ. וְהַפּוֹאֲבִים עַל שׁוֹמְמוֹתֶךָ. וּבּוֹכִים עַל שְׁכָרֶיךָ: מְבוֹר שְׂבִי שׁוֹאֲפִים נִגְדֶךָ. וּמִשְׁתַּחֲוִים אִישׁ מִמְקוֹמוֹ. עָלִי נוֹכַח שְׁעָרֶיךָ: עֲדָרֵי הַמוֹנֵךְ אֲשֶׁר גָּלוּ וְנִתְפָּזְרוּ מִהָר לַגְּבֻעָה וְלֹא שָׁכְחוּ גְדֵרֶיךָ: הַמְחַזְיָקִים בְּשׁוֹלְיֶךָ וּמִתְאַמְצִים לְעֵלוֹת. וְלֶאֱחֹז בְּסַנְסְגֵי תְמָרֶיךָ: שֶׁנֶּעַר וּפְתָרוֹס הֵי עֵרְכוּךָ בְּגִדְלָם. וְאִם יָדְמוּ לְתוֹמִיךָ וְאוֹרֶיךָ: אֵל מִי יָדְמוּ מִשִּׁיחֶיךָ וְאֵל מִי נְבִיאֶיךָ. וְאֵל מִי לְוִיֶיךָ וְשִׁירֶיךָ: יִשְׁנֶה וַיִּחַלֵּף כְּלִיל כָּל הָאֱלִילִים. חֲסִנְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִזִּירֶיךָ: אִוָּה לְמוֹשֵׁב אֶלְהֶיךָ. וְאֲשָׁרֵי אָנוּשׁ יִבְחַר וַיִּקְרַב וַיִּשְׁפּוֹן בְּחֻצְרֶיךָ: אֲשָׁרֵי מַחֲפֵה וַיִּגִיעַ וַיִּרְאֶה עֵלוֹת אוֹרְךָ וַיִּבְקְעוּ עָלָיו שְׁחָרֶיךָ: לְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ. לְעֵלֹז בְּשִׂמְחַתֶךָ. בְּשׁוֹבֶךָ אֵלֵי קְדָמוֹת נְעוֹרֶיךָ:

לז. חיברה ר' אברהם החוזה על מעלת א"י וירושלים

צִיּוֹן קָחִי כָּל צָרֵי גִלְעָד. לְצִירֶיךָ אֵינִי דִי. לְמַעַן פָּיִם גִּדְלוּ שְׁכָרֶיךָ: אֶרֶץ צָבִי אֶת בְּתוֹךְ גּוֹיִם נִתּוֹנָה. וּמִן עֵדֶן מְקוֹם כָּל יָקָר יֵצְאוּ נְהַרֶיךָ: וַיְהִי לְאוֹת נֶעְמָן רַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמֵי יַרְדֵּן אַזִּי נֶאֱסַף. אֵף פִּי טְהוֹרֶיךָ: אֵף לֹא יִסְלַח עֲפָר אֶרְצֶךָ בְּזָהָב וּפָז. יָקָר כְּמוֹ יְהִלּוּם מַחֲצֵב הַרְרֶיךָ: כָּל תַּעֲנוּגִים כְּבוֹא בּוֹסְרֶךָ. לֹא קָהְתָה הַשֶּׁן וְאוֹלָם כְּצוֹף מִתְקוֹ מְרוֹרֶיךָ: פְּרִיֶךָ לְמַרְפֵּא. וְכָל עֲלָה תִעְלֶה. הֲלֹא כִּי־עֲרַת הַדְּבַשׁ הָיוּ יַעֲרֶיךָ: עִם הַפְּתָנִים בְּרִית כְּרָתוֹ מִתִּיךָ וְאֵינִי שָׁטָן. אֲכַל הַשְּׁלָמוֹ לָהֶם כְּפִירֶיךָ: בָּךְ כָּל בְּהֵמָה וְעוֹף חֲכָמוֹ. עֲדִי כְּחַמּוֹר הָיָה לְפָנָיִם. לְבָן יְאִיר חֲמוֹרֶיךָ: בָּךְ אֵל לְבָדוֹ וְאֵינִי בְּלָתוֹ. וַיֵּצֵא שְׁמֶךָ עַד כִּי אֱלֹהִים אָמַת נוֹדַע בְּשִׁירֶיךָ: מַה טוֹב וְנֹעִים. כְּבֹא שְׂבִטֵי בְנֵי יַעֲקֹב שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּכָל שָׁנָה בְּשְׁעָרֶיךָ: בָּךְ סוֹד הַתְּעוּדָה וְסוֹד חֲכָמוֹת. וּכְבֹאוּ בְנֵי קָדָם וְחֲכָמֵי שְׂבָא לְכַתּוֹב סִפְרֶיךָ: שׁוֹטְרִים בְּכָל הַגְּבוּל. שׁוֹפְטִים בְּכָל עִיר וְעִיר.

זְקַנְי אַמַּת הֵם וְאִין מוֹרָה כְּמוֹרֵיךָ: מְלֶךְ בְּקִרְבֶּךָ. וּבָךְ שָׂרֵי
חַיִּלִּים בְּכָל נֶשֶׁק. וְעַל כָּל לְאוֹם גָּבְרוּ גְבִירֵיךָ: בִּימֵי בַחֲוֹרוֹת.
הַיּוֹת קִדְשׁ לְאֵל גְּבָחְרוּ. וּבְנֵי נְבִיאִים בְּנֵי אֵל חַי נְעַרֵיךָ: בָּךְ
הַתְּקוּפָה עָלֶי קוֹ הָאֲמַת נִשְׁקָלָה. תּוֹכֵן שְׁנוֹת דוֹר וְדוֹר בְּשָׁנֵי
אֲדָרֶיךָ: מוֹלַד לְבָנָה כְּפִי אֶרְפֶּךָ וְהַמְחַזָּה שׁוֹמָה לְרַחֲבֶךָ. וּבָה
הָרְאִית סְתָרֶיךָ: נִרְאָה בְּתַמּוּז כְּסִיל בָּךְ יַעֲלָה. כִּי שָׁאֵר כָּל
הַחֲדָשִׁים לְבַד זֶה בַּחֲדָרֶיךָ: אֵיחָ דְּבִירֶךָ מְקוֹם אֲרוֹן. וְאֵיחָ
הַדָּר הַיִּכָּל וְהַמְזֻבָּחוֹת. וְאֵיחָ חֲצָרֶיךָ: אֵיחָ מְשִׁיחֶךָ. בְּעַד עַמּוּךָ
יִכְפֹּר. וּמָה הָיָה לִילְדֵי קָהַת. וְאֵיחָ נְזִירֶיךָ: אֵיפֹה נְבִיאִים בְּנֵי
עֲלִיּוֹן וְכָל יוֹעֲצֶיךָ אָבְדוּ. וְהִלְכוּ שְׁבֵי מִלְכֶךָ וְשָׂרֵיךָ: הָיִית
יָפָה נוֹף וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תָּבַל בְּרוּשֶׁךָ לְגַם. חֲטָאֶךָ סְחָפֶךָ. הֲלֹא
קָצַר קְצִירֶיךָ: אֶרֶץ מְאֹסָה וּמֵי פְשָׁדִים שְׁטָפוּךָ. וְכָל רוּחַ
הַפִּיֲצָה. וְאֵשׁ בְּעָרָה בְּעָרֶיךָ: מְרִית בְּצוֹרֶךָ אֲשֶׁר מִצָּר נִצָּרֶךָ.
וְאֵז זָרִים עֲכָרוּךָ. וְאֵת הָיִית בְּעוֹכְרֶיךָ: אֵל הָאֲמִירָה. עַדִּי
נִקְרָאת אֲרִיאֵל. וְאֵיךְ עָבַר בְּגִנָּךְ אֲרֵי טוֹרֶךָ עֲדָרֶיךָ: שׁוֹבֵי
לְאֵל בּוֹעֲלֶךָ. אֵל תִּתְּנֵי לוֹ דְּמֵי עַד שׁוֹב כְּבוֹדוֹ. עַד יִבְנֶה
גְּדִרֶיךָ: נִפְשֵׁי מְאֹד נִכְסְפָה לְרֹאוֹת כְּזֵיו זְהָרֶךָ. שְׁלוֹם יְהִי לָךְ
וְרַב שְׁלוֹם לְעוֹזְרֶיךָ:

לת. חיברה ר' אלעזר ב"ר משה הדרשן מוירצבורג

צִיּוֹן עֲטָרַת צְבִי שְׂמַחַת הַמוֹנֵיךָ. שְׁלוֹם כְּנָהַר קָחֵי מֵאֵת
אֲדוֹנֶיךָ: אֵילֵי שְׁחָקִים אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים לְחֹמוֹת וְחַל
לִילָה יוֹם יְדֻרְשׁוֹן. שְׁלוֹם לְמַחְנֵיךָ: גַּם הַנְּפוּצִים. בְּכָל אֶרֶבַע
קָצוֹת. וְהֵם דוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ בְּנוֹתֶיךָ וּבְנֵיךָ: שׁוֹכְנֵי קְבָרִים
מְחַפְּסִים וּמְצַפִּים לְיוֹם יִשְׁעֶךָ. וְאֵז יִצְמַחוּ יַחֲיוּ יִשְׁנֵיךָ: וְאֵנִי
בְּשִׂאֵלֵי שְׁלוֹמֶךָ אֶקְרָא קוֹל בְּרֹאשׁ הָרִים. וְאֲדַמָּה לְעוֹף עַל
רַעֲנַנֶיךָ: שְׁלוֹם לְצִיּוֹן גְּוָה צְדָק. וְשְׁלוֹם עָלֶי חַיִּלֶךָ וְחֹמוֹת
יְקָר אֲבֵנֵי פְּנִינֶיךָ: שְׁלוֹם לְאֶרֶץ צְבִי. שְׁלוֹם לְכָל הַגְּבוּל גְּלָעַד
וְשׁוֹמְרוֹן. וְכָל יְתֵר שְׂכֵנֶיךָ: צִיּוֹן לְפָנִים הֲלֹא הָיִית יַפֶּת מְרָאָה.

אִיךָ נִהְפְּכוּ לְשָׁחֹר תֵּאָרֶךְ וּפְנִיךָ: כְּבָנוֹת מְלָכִים יָקָר עֲשִׂית
תְּהִלָּה וְאִיךָ שֶׁקֶת תִּחְגְּרִי עַל חֲלָצֶיךָ וּמְתַנֶּיךָ: לַחֲמֵי אֲנַחָה
בַּעַת תַּעֲדִי אֶפֶר תַּחַת פָּאָר. אֶפְעָה וְאַשְׁתָּה כּוֹס יְגוֹנֵי עָלַי
יְגוֹנֵיךָ: קוֹמִי וּנְשָׂא נְהִי. נִבְכָּה דְמַעוֹת פָּיִם. יִזְלוּ נְהָרוֹת. לְמֵן
עֵינַי לְעֵינֶיךָ: עַל אֲלֻמְנוֹתֶךָ אֲשֶׁר הִלַּךְ יְדִידֶךָ. וְהוּא הַחֲרִיב
דְּבִירוֹ וְכֹל סִתְרֵי צְפוֹנֶיךָ: עַת אֲרָאָה יָפֶיךָ אֶקְרָא מְשׁוֹרְרִים
בְּשִׁיר. עַת אֲחֻזָּה עֲנִיךָ. אֶקְרָא מְקוֹנֶיךָ: אֶבְחַר לְקָאת וְקַפּוּד
יִשְׁפְּנוּ בְךָ. וְאוֹי לִי אִם אֲדוּם וְעָרַב קִנְנוּ בְּקִנֶיךָ: עִיר הַמְּלוּכָה
לְדוֹד וּשְׁלֵמָה כְּנוֹ הֵיית בְּנוֹיָה. וְהֵם קָדָם מְכוֹנֶיךָ: אֵת הִיא
לְמַקְדָּשׁ לְאֵל. אֵת הִיא מְנוּחָה לְצוּר. אֵת הִיא אֲשֶׁר יוֹם בְּיוֹם
יָרַד לְגַנֶּיךָ: שָׁם שִׁלַּחַן וּמְנוּחָה. וְאַרוֹן הַבְּרִית. אֵל בֵּין שְׁדֵי
אֲהָבָה. לָן בְּמִלּוֹנֶיךָ: עַל מִזְבְּחֶךָ עֲמְדוּ כְהֻנִּים מְשָׁרְתִים בְּמוֹ
זִבַח וְעוֹלָה לְכַפֵּר עַל עוֹנֶיךָ: רֹאשׁ הַפְּהֵנָה אֲשֶׁר אָפוּד לְבוֹשֵׁי
יָקָר. נִשְׁמַע בְּשׁוּלֵי מַעִיל קוֹל פְּעַמּוֹנֶיךָ: אַחַת בַּשָּׁנָה פָּנִים
הִלַּךְ לְחֻדְרֵי דְבִיר. הִבִּיא קִטְרֵת מְלֵא קִמְצוֹ וְחִפְנֶיךָ: קָדָה
וְקָנָה. וְכֹל רֹאשֵׁי בְשָׂמִים. עֲדֵי עִיר הַתְּמָרִים בְּבֵא רֵיחַ סַמְנֶיךָ:
אֵף הַלְוִיִּם אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים שְׁעָרִים. וְגַם הַמְּשׁוֹרְרִים שִׁיר בְּפֹה
עַם כָּל רִנְנֶיךָ: נִגְדָם בְּנֵי מַעֲמָד עוֹרְכִים תִּפְלָה. וְלוֹ יַעֲלֶה
הַמוֹנֶךָ בְּכֹל פְּעַמֵי זְמַנֶּיךָ: בְּךָ הַנְּבִיאִים. הֵלֵא הָיוּ בְּסוּד אֵל
וּבְךָ חֲכָמֵי תְכוּנָה. וּבְךָ שְׁבָעִים זְקֵנֶיךָ: אֲרָצֶךָ מְלֵאָה בְּמוֹ
עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת. וְכֹל מַעֲשֵׂר תְרוּמָה וְגַם מִבְּחַר דְּגַנֶּיךָ: עֵתָה
שְׁמָמָה בְּלֵי בָנִים וּבָנוֹת. וְאַן מְלַכְךָ נְבִיאֶךָ לוֹיִיךָ וְכֹהֲנֶיךָ:
מְתִי יִשׁוּבוּן וְיִבֹאוּ בְּתוֹךְ אֶהְלֶךְ. הַמְּתֵאוּיִם שְׁכוֹן תַּחַת עֲנַנֶיךָ:
לְבֵי יְאוּהָ לְחַבֵּק בְּזִרְעוֹת עֶפֶר אֲרָצֶךָ. וְאַחֲשֶׁק בְּפִי נִשְׁק
אֲבַנֶיךָ: לוֹ אֲרָאָךְ בְּהִיּוֹת נִבְנִית בְּנֶפֶךָ וְפוּךָ. יִרְאוּ לְצַפּוֹן וְיִם
גִּבְהַ קְרַנֶיךָ: אֶכְסֶף וְאַחֲמַד לְנַחֲמָה. וְתִשְׁמַעְנָה דְבָרֵי מִבְּשָׁר
בְּקוֹל. אֲזַנֵּי וְאַזְנֶיךָ: הַתְּעוֹרְרֵי לְקִרְאָת דוֹדֶךָ וְהַתְּנַעֲרֵי מֵן
הָאֲדָמָה בְּשׁוּבוֹ אֶל מְעוֹנֶיךָ:

לט. חיברה רבי אשר הכהן

ציון תקונני עלי ביתך אשר נשרף. צרחי במקרר עלי שממות
 גפניך: ציון תעוררי פאלמנה. אשר היתה למס לכל
 עוברים מרוב עוניך: על הגבעות שאי קינה ותמרור. וגם
 נהי בקול רם אשר הפו המוניך: איכה למואב בני ציון
 באף חללו על רוב גאוניך. וקראי אל מקונניך: הילל וקינה
 שאי ציון במר ונהי. ובכי שממות עלי שממות מעוניך:
 קונני ואל תדמי. קולך בבכי שאי. דבר וחרב אשר שלח
 למחניך: צדו כצפור ואין עוזר לנגדו. אשר פרשו רשתות
 לגלות את קלונניך: ואיך השליך תפארת ישראל. ולא זכר
 שבועה אשר פרת לאומניך: קולך פקול נהמת יענים. נאות
 יעקב בכי וקינה שאי. על רוב תלולייך: גזי נזרה והשליכי
 לראשך עלי ארץ. ושק תקשרי עצרי במתניך: קונני בפשע.
 ואל תתני מנוחה וקוננך אל שפיים שאי. מרוב מעניך: ארץ
 צבי צבאות. קינה ונהי תעוררי על שפיים. הלא תחת
 ששוניך: קוננו מלכים. והילילו קצינים וכל יושבי מערב
 ומזרח. על שמלונניך: פשטי מעילך והשליכי לארץ. וחגרי
 שק וגם תהמי תחת סדיניך: בחר וזקן וגם עולל ויונק.
 שאו תמרור נפש. לעיני כל זקניך: ציון שושנה הלא עבר
 פקוץ עלי מים. ונהפכו מרוב זדוניך: חשכו מאורות. וגם
 שחקים. וכל דרך מאד נחשה. סתום לפניך: פי השחקים
 מאד זורו ואספו לאורם. לפני כל שאון. על רוב יגוניך:
 ציון בשופר תקע. על הר וגבע דאי. צרחי במר ובכי. על
 מות סרניך: שלחו שללך באש. ציון למרמס. הלא טבעו
 שערך בתוך ארץ אדניך: הנה למרמס נתונה בת יהודה.
 ואין משיב לנפשה. עלי שממות שמניך: ציון במר תבכי
 מאין מנחם. אשר רחק מאד מקרוב נחם בחוניך: קולך
 פקול ים וגם תנין ויענה. וקול נהי ובכי אשר תחת סלונניך:

צִיּוֹן לְמָרוֹם שְׂאֵי עֵינֶיךָ. וְגַם תִּרְאֵי סִפְדֵי וְהִילִילֵי. עָלֵי עֲזָבֶךָ תּוֹאֲנִיךָ: צִיּוֹן תִּקְוֶנִי עָלֵי אָבוֹת וְשֹׁאֲלֵי מִכּוֹן בֵּיתֶךָ. וְגַם עֲזָרֶךָ. חוֹסֵן קְצִינֶיךָ: אֵל הַמַּעֲרָה לְכִי. צָרַחִי בְּמַר וּבְכִי. עֲנוּ בְנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ וְנִינֵיךָ: שָׁרָה כְּשִׁמְעָה לְקוֹלֶךָ. גַּם מִבְּכָה עָלֵי כְּנִים. אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ אֵל כָּל שְׂכֵנֶיךָ: רַחֵל וְלֵאָה בְּכוֹ. בִּלְהֵא וְזִלְפָּה הֲלֹא קוֹנְנוּ. וְקָרְאוּ בְּקוֹל. מַחִי בְּפָנֶיךָ: פִּי אֱלֹהִים הֲלֹא נִצַּח וְלֹא יִזְנַח. פִּי תִקְוָה הִיא. וְרוֹב שְׁלוֹם לְכַנְיָךָ:

מ. חִיבְרָה רַבִּי יַעֲקֹב

צִיּוֹן יְדִידוֹת יָדִיד צָעִיר לְשָׁרֶיךָ. שְׂכַנְתָּ כְּתַפְּיוּ בְּרוֹב עֲנוֹת הַדְּרִיךְ: צִיּוֹן הָדָר כָּל חֲדַר מְטוֹת. וְכָל מִשְׁכַּב דּוֹדִים יְדִידֶךָ בְּבֹא חֲדָרֵי חֲדָרֶיךָ: צִיּוֹן בְּרוּכָה בְּרֻכָּה עֲלִיוֹנָה עָלֵי רֹאשֶׁךָ. לְמוֹלֶךְ מְחַטְּבִים שְׁעָרֶיךָ: צִיּוֹן יִרְשֶׁת זָאֵב עָרְבִי. שְׂבִי פֶּאֶרֶךָ בְּעַדֵי עַדִּים. עַדֵי עָלוּ כְּתָרֶיךָ: יְפִית בְּרוֹב הוֹן וְהֵן רַבִּית בְּדַעוֹת. וְהֵן מְזַקְנֵי צוֹעֲנִים. חֲכָמוּ נְעָרֶיךָ: הֵיית יָפָה מְכַלְל. נְאוּהָ בְּכָל מַהֲלָל. עָלִית וְשָׁבִית שְׁלָל. מְלַכִּי מְגוֹרֶיךָ: בָּךְ בְּרוּחָה אֲנוּשׁ לֵן מִבְּלֵי חֲטָא. בָּךְ כִּפְּרָה בְּקָרְבָן תִּמִּיד מִכְּפָרֶיךָ: יִסְדַּת בְּזִיו לְפֶאֶר. חֲרַבְתָּ בְּתוֹךְ אֵב בְּאֶף וְאֶף אֲשָׁאֶף לְזֹאת אֲשָׁאֵב. מִימֵי תִמְרוֹרֶיךָ: נִרְאוּ בְּעִירֶךָ פְּנֵי קוֹנֶךָ. בְּגוֹ מַחְנֶה. רְצוֹן לְשׁוֹכְנֵי סִנְהָ. בְּשָׁנֵי חֲצָרֶיךָ: עוֹשֵׂי מְלֹאכְתֶּךָ בְּחוּט. הִתְעַשְׂרוּ בְּרֻכּוֹשׁ כָּל הוֹן יָקָר נִמְצָא. לְקַהֵל עֲשִׂירֶיךָ: נִבְחַר מְקוֹמֶךָ. לְצוֹר בְּחַר בְּאוֹם בְּחוּרָיו. בְּחַר בְּמוֹצְאֶךָ. וּבְכַהֲנִים בְּחִירֶיךָ: בָּךְ דָּר בְּגִיל גְּהֻדָּה. אֲדָרֶךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. עָרְפֶךָ בְּבוֹא לְעִדּוֹר. עֲדָרֵי חֲבָרֶיךָ: עָלָה גְבוּלֶךָ דְּבִיר צֹלַע יְבוּס. לֹא לְעִין עֵיטִם. לְבִלְתִּי שְׂאֵת כְּתַפּוֹת דְּבִירֶיךָ: קָרָא יְיָ שְׁמֶךָ עַל שֵׁם שְׁנֵי כַהֲנָיִם. דּוֹד מְצֹאֶךָ בְּחִיל בְּשָׁדֵי יַעֲרֶיךָ: בְּנָה מְעוֹנֶךָ בְּנוּ. וַיִּחְנַכְךָ שֵׁם בְּשֵׁם אָבִיו אֲשֶׁר קָדְמוֹ. נַחְתָּם בְּשִׁירֶיךָ: וּבְמַחְשְׁבוֹת בּוֹרְאֶךָ עָלִית. בְּטָרִם בְּרֹא תְּבַל. וְשַׁחַק וְעוֹלָם עַל עֲפָרֶיךָ: וּבְמֵי מְרִיכָה בְּיוֹם זַעַם. אֲזִי טָהַרְתָּ אֶרְצֶךָ.

ולא גושמה בכלות יצוריה: ירד בעתו מטר ארצה. זמן
 לילה בא לברכה. וטל לן בקציריה: היית לשית חוג יסוד.
 ממך תעודה וסוד קדוש ירחף. לפי עדים מעבריה: בנים
 ובנות תשוקה. בשוק שוקקו. שחקו והשתקשו בסף עובריה:
 בחג פסח נפלאו. בפז סלאו. טל אור וכן נמלאו. זכו
 נזיריה: איך אשמחה עוד בחג. איך אעלה עוד בפור. עד
 פי יבואו. ימי ששון לפוריה: ארצה חמודה מאד לא
 נחמדה. בעלות בנים חמודים. לבית מחמד מגוריה: נעלה
 ענן הקטרות. ממקום מקדש יצא מקומו. עשן אש מנחיריה:
 בקרוב מרעים בעיר. שלחו בכרמך בעיר. ערו ועוררו. בעיר
 וקדיש בעריה: ברזל בלי נשמע קולו בעת נבנית. איך חרבות
 צורים. בך תקעו מציריה: על זאת בשק עוברים עברים.
 אבל בוטחים פי ישמחו אחרי חתוף בתריה: לב מדוה יחלה.
 לתאוה יכלה. יישן עדי יעלה. עמוד שחריה: ילל לקולי
 אלי. איך תתאפקי. הלא קרא לשק ובכי. אלוף נעוריה:
 אקום חצות לילה. על משמרות מאפל. לשמר לאור יאתה
 בקר לשמריה: אז תמצאי צוף דבש. אז לא תקונני בראש.
 פי תתפונני בראש הרים הרריה: יבוא כבוד הלכנון לך.
 ותתלבני כבני עדרים. בני אדר גדריה: עורי והתנערי ערך
 יער נוערים. נער יתו אות. לעץ יער נעריה: ציון לציון
 ואות. עוז עוד תהי ולגס עמים. ותגבהנה רגלי מבשריה:
 נצלי עדי העני. ותני לבושך שני. תולע ככלה עדי. לקשר
 קשוריה: אל תאמרי לי. אשר זקנת הייתה לאיש. עוד
 תתעדני חלוץ השד לגוריה: תלדי בני שעשועיה בעת עדנה.
 תתחדשי בנעורים פנשריה: יטה לטוב יצרך צור יוצרך
 יצרך. תהי נצורה. בעיר חברה למוריה: יגאל בעוז משבי.
 להשיב לארץ הצבי. ויהי עטרת צבי. לשאר עדריה:

מא. חיברה רבי מאיר מרוטנברג על שריפת התורה

שְׁאֵלִי שְׁרוּפָה בְּאֵשׁ. לְשָׁלוֹם אֲבִלְיָךְ. הַמִּתְאַוִּים שְׁכוֹן. בְּחֶצֶר
 זְבוּלְיָךְ: הַשּׁוֹאֲפִים בְּעֶפֶר אֶרֶץ. וְהַפּוֹאֲבִים
 הַמְשִׁתּוֹמְמִים. עָלִי מוֹקֵד גְּלִילְיָךְ: הוֹלְכִים חֲשָׁכִים וְאִין נוֹגֵה.
 וְקוּיִם לְאוֹר יוֹמָם. אֲשֶׁר יִזְרַח עֲלֵיהֶם וְעֲלִיךָ: וְשָׁלוֹם אֲנוּשׁ
 נֶאֱנַח בּוֹכָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר. תְּמִיד מְקוֹנֵן עָלִי צִירֵי חֲבִלְיָךְ:
 וַיִּתְאוּנֵן כְּתַנּוּיִם וּבְנֹת יַעֲנָה. וַיִּקְרָא מִסְפָּד מֵר בְּגִלְלִיךָ: אֵיכָה
 נִתּוּנָה בְּאֵשׁ אוֹכְלָה. תֵּאֶפֶל בְּאֵשׁ בְּשֶׁר. וְלֹא נִכּוּוּ זָרִים
 בְּגַחְלִיךָ: עַד אֵן עֲדִינָה תְּהִי שׁוֹכְנָה בְּרַב הַשְּׁקֵט. וּפְנֵי פְרָחֵי
 הַלֵּא כֶסֶף חֲרוּלְיָךְ: תִּשָּׁב בְּרוּב גְּאוּהָ. לְשֹׁפֵט בְּנֵי אֵל בְּכָל
 הַמְשִׁפְטִים. וְתָבִיא בְּפִלְיָיךָ: עוֹד תִּגְזֹר לְשֶׁרף דֵּת אֵשׁ וְחֻקִּים.
 וְלִכְן אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלִם לָךְ גְּמוּלְיָךְ: צוּרֵי בְּלִפִּיד וְאֵשׁ. הַלְּבַעֲבוּר
 זֶה נִתְנָךְ. כִּי בְּאַחֲרִיתְךָ. תִּלְהַט אֵשׁ בְּשׁוּלְיָךְ: סִינֵי הָעַל בֵּן
 בָּךְ בַּחֲרֵ אֱלֹהִים. וּמֵאֵס בְּגִדוּלִים וְזֶרַח בְּגִבּוּלְיָךְ: לִהְיוֹת
 לְמוֹפֵת לְדֵת. כִּי תִתְמַעַט וְתִרְדּ מִכְּבוֹדָהּ. וְהֵן אֲמַשֵּׁל מְשִׁלְיָךְ:
 מְשִׁל לְמִלְךָ. אֲשֶׁר בָּכָה לְמִשְׁתָּה בְּנוֹ. צָפָה אֲשֶׁר יִגּוּעַ. בֵּן
 אֶת בְּמִלְיָךְ: תַּחַת מְעִיל. תִּתְכַּסּ סִינֵי לְבוּשֶׁךָ בְּשֶׁק. תַּעֲטָה
 לְבוּשׁ אֲלֻמְנוֹת. תַּחְלִיף שְׁמִלְיָךְ: אוֹרִיד דְּמָעוֹת. עֲדֵי יִהְיוּ
 כְּנַחַל. וַיִּגְיַעוּ לְקַבְרוֹת שְׁנֵי שָׂרֵי אֲצִילְיָךְ: מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּהוֹר
 הָהָר. וְאֲשָׁאֵל לְמָה נִשְׂרְפוּ גְּלִילְיָךְ: חֲדָשׁ שְׁלִישִׁי וְהַקָּשֶׁר
 הָרְבִיעִי. לְהַשְׁחִית חֲמֻדֹתֶיךָ. וְכָל יוֹפֵי כְּלִילְיָךְ: גִּדְעַ לְלַחֹת.
 וְעוֹד שְׁנָה בְּאוֹלָתוֹ. לְשֶׁרף בְּאֵשׁ דֵּת. הַזֶּה תְּשָׁלוֹם כְּפִלְיָךְ:
 אֲתַמָּה לְנַפְשֵׁי אֵיךְ יַעֲרַב לְחִפֵּי אֲכוּל. אַחֲרֵי רְאוּתִי. אֲשֶׁר
 אֲסַפּוּ שְׁלִלְיָךְ: אֵל תּוֹף רְחוּבָה כְּנֻדַּחַת. וְשֶׁרְפוּ שְׁלָל עֲלִיוֹן.
 אֲשֶׁר תִּמָּאֵס לְבֹא קְהִלְיָךְ: לֹא אֲדַעָה לְמִצּוֹא דְרָךְ סְלוּלָה.
 הֲכִי הָיוּ אֲבִלוֹת. נְתִיב יוֹשֶׁר מְסִלְיָךְ: יִמְתַּק בְּפִי מִדְּבֶשׁ. לְמִסְךָ
 בְּמִשְׁקָה דְּמָעוֹת. וְלִרְגְלֵי הָיוֹת כְּבוֹל כְּבִלְיָךְ: יַעֲרַב לְעֵינַי.
 שְׂאוּב מִימֵי דְּמָעֵי. עֲדֵי כָּלוּ לְכָל מַחְזִיק בְּכַנֵּף מְעִילְיָךְ: אֵךְ

יִחַרְבוּ בְרִדְתָם עַל לְחַיֵּי. עָבוּר פִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵי לְגִדּוֹד בְּעֵלְיָךְ:
 לָקַח צְרוּר פִּסְפוּ. הִלַּךְ בְּדֶרֶךְ לְמַרְחוֹק. וְעָמוּ הֵלֵא נְסוּ צְלָלְיָךְ:
 וְאֲנִי כְּשָׂכּוֹל וְגַלְמוּד. נִשְׁאַרְתִּי לְבַד מֵהֶם. כְּתָרֵן בְּרֹאשׁ הַר
 מְגִדּוּלְיָךְ: לֹא אֲשַׁמַּע עוֹד לְקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת. עָלֵי פִי נִתְקַו.
 חֲבִלִי תַפִּי חֲלִילְיָךְ: אֲלֶפֶשׁ וְאַתְּפֶס בְּשֶׁק. פִּי לִי מְאֹד יִקְרוּ.
 עֲצָמוּ כַחֹל יִרְבִּיוֹן. נִפְשׁוֹת חֲלָלְיָךְ: אֶתְמָה מְאֹד עַל מְאוּר
 הַיּוֹם. אֲשֶׁר יִזְרַח אֵל כָּל. אֲבָל יַחֲשִׁיךְ אֵלַי וְאֵלְיָךְ: זַעֲקֵי
 בְּקוֹל מַר לְצוּר. עַל שִׁבְרוֹנֶיךָ וְעַל חֲלִיךָ. וְלוֹ יִזְכֹּר אֶהְבֵּת
 כְּלוּלְיָךְ: חֲגָרִי לְבוּשׁ שֶׁק עָלֵי הַהֲבַעְרָה. אֲשֶׁר יִצְתָה לְחֵלֶק.
 וְסִפְתָּה אֶת תְּלוּלְיָךְ: כִּימֵי עֲנוּתְךָ יִנְחַמְךָ צוּר. וְיִשְׁיב שְׁבוֹת
 שְׁבִטֵי יִשׁוּרוֹן. וְיָרִים אֶת שְׁפָלְיָךְ: עוֹד תַּעֲדִי בַעֲדֵי שְׁנֵי וְתוֹף
 תִּקְחִי. תִּלְכִּי בְּמַחּוֹל. וְצַהֲלִי בְּמַחּוֹלְיָךְ: יְרוּם לְבָבִי. בַּעֲת
 צוּרְךָ לְאוּר לָךְ. וְיִגִּיעַ לְחֻשְׁפֶּךָ. וְיֵאִירוּ אֶפְלִיךְ:

מב. ע"פ א"ב בראש ובסוף חיברה רבי מאיר ב"ר אלעזר הדרשן וחתם שמו מאיר חזק
 ציון צפירת פאר חדות אגודיך. זעקי ברמה בקולך על אבודיך: אל
 הבגויה לבקש ולחנן לאל. שלום ישפות לך וגם לבני בחיריך:
 בעל בחירך אשר לך אהבתו. לזר נהפך לנגדך וגם נגד גדודיך: גלף
 ופתח בלוח לב. אזי נשקטת בטח בשלוח שדוכה על דודיך: דברי
 נכוחות לרעיך להליץ עבורך. אף תצפצפי להרים קול הדריך: השב
 ידיך למטתך וללון בצלך ולטיל גן ורדיך: ועד במוהר וקדושין וגם
 בכתבה. לך ולעזרך והם ברור זבדיך: זרע ובנים מחטבים לאישך
 הלא ילדת. ואיך נשפלת מפל חסידך: חמק ועבר וגז ממך ולא
 נשלחת. לא בא בידיך. שטר ספר טרודיך: טוען בטענת ממאנת במרד
 עלי כן נתקלסת והשפל עם ידיך: יושבת בדודה דמויה. פי חשופה
 קלון שוליה. ונגלית ונדלל קבודיך: כל מחזיקים בגזרך. הם יצאוך.
 דחופים ובהולים והם היו לבודיך: לפי הלא נחלל מאין הפוגות.
 אשר הפר ונחלף למר מתק מגדיך: מלא דמעות פמים נשטפנו. נמלאו
 דמעות לחיי וכל עיני נגידיך: נפשי צטופה בעת זכרי לאשך הלא
 נכבה. ולא יכלו לאפות סמידך: סמך אשישי ענב מהול במים. ופס
 מן הרפתים. בקר זכחי עובדיך: עדר ונחרש יסודך לשדה בור וניר.

לחכה ואכלה סביבך אש פלדיך: פלץ ושכץ לבשוני בעת אַחֲזָה מוֹנֵי שְׁקֵטִים. והם צדו צעדיך: צועק אני למקוננות לבכות ובמר לזעק נהי נהיה. הוי על קפדיך: קלו ימי עניי עת אַחֲזָה עֲנִיָּה. שומרים מצאוך. והם נשאו רדידיך: רחפו עצמי עלי בנים יקרים אשר כשיד שרופים. באור אודי שרידיך: שקדו ויקדו גוילי דת משנאי. אוי איך נמשלת לפטיש תעודיך: תוהה לבכי אשר נרצה. בארץ טמאה לנדבה לנסוף יין תמידך: ציון עדי אן משימה את לפה את ידך. איכה ביד אויביך נפלו נגידיך: ממה אבודים ילדים חמודים כפז. על זאת במקרר בכי יללת מרודיך: איכה מעכב זמן לדתך. ועד אן תהי את נקשרת בחיל צירי אַחֲזָדִיך: יולדות לתשעה ירחים עת נשי כל. ואיך רבו שנותך אשר הריית ילדיך: רני לשומר לאילה חבלים. והוא יתיר לצירך עלי רכד רפידך: חושב זמן יעלי סלע להתיר. ולא חשב זמנך להסיר כל חרדיך: זמן בידו פתח ארבע געולים. וגם בן יפתח גנוי אוצר זבולך: קול ישמיע לקבץ האמונים. ואז דלתיו פתוח יפקידם על קלידיך: ציון מעושים בצערך ובקיפך מעושתיים. אשר יזרח חרס חרדיך: ציון במנחה יכפרון את פני זעמך. אז ישתחוו לכף רגלך חרדיך: ציון עדי עדיך רקמת בגדך. וגם עוז וזרוע פאר בגדי חמודיך:

מג. חיברה ר' יוסף ב"ר חיים הכהן ע"פ סדר א"ב וחתם שמו בסופו

ציון במשפט לכי לך עם מעונניך. התעורר בכזב ולא גלו עוניך: אכן בני עולה ענוף וירשוף. גוה צדק היית אל כל שכניך: בזית ממליכך. ולא הקשבת למורך לטוב. בשפון בארצך קדושך במלונך: גלית קלונך וטמאתך בשולך. וגם טמאת דרךך. מאד הרבית זנוניך: דרך אַחֲזָתך הלא הלכת. וזנית בתזנותה והזנית בנותיך ובניך: הפית ונגפת לאין מרפא. והשלכת פטיט חוצות. והנך שחוק לבני מעניך: ותהי נגינה בפי ידים ארורים. אשר אמרו לנפשך שחי הרוס לשניך: זכרי עניה בלב נשבר. וזעקי עלי מכך ונוגשך אשר גדע קרניך: חפי באמת לאל צורך ובוראך. והוחילי למלכך לבד פי הוא אדוניך: טהרי לבבך וכפיך. ושובי עדי אישך קדושך. ולו הרבי רנניך: יומם ולילה תני קול בבכי מר.

עלי קרית מלוכה ועל תל ארמוניה: פבוד והדר ורוב יופי בתוכך. הלא נמצא פני קדושך והן נתן לעיניך: למה לגלים. מעון תנים. ומורש קאת וקפוד. וגם אגמי מים מעיניך: מאנת שמוע לקול מוסר מיסרך. בכך שתית ומצית. שמניך שמריך: נוכח פני עליון שפכי לבכה כמי נהר. ואל תתני פוגת לעיניך: סבי והומי בעיר. קראי מקוננות וכל נשים מבכות. בכי גדול מקונניך: עלי צניף מלפך עד אן למרמס יהי. עד מה ביד צר בני שרים סגניך: פתח לבנון שעריך. אשר טבעו בארץ נשיה ואין מלון לכהניך: ציון עליהם נהי נהיה. ולא תחשי. אספי וקבצי זקנות וזקניך: קרחי וגזי כנשר על בני תענוגיה. ועל כל נשיאיה ורוזניך: רמו וגדלו כמו גלים בלב ים מזוריך. כליל שדדו טורי אבניך: שדד מלונך וכל מחמד יקרך. באין אורים ותומים אשר גלו צפוניך: תבור וכרמל כהרי גלבוע בלי טלך ומטרך. ולא אור ענניך: ציון יגונך נשי. טהרי והתקדשי. עדי יקר לבשי. תמרוק שמניך: ציון ושלמו ימי אכלך בששון וגיל. כי תם עונך ומשנה שברוניך: ציון סגלת מלכים ומדינות תהי. עוד יזלו מי מנוחות מעיניך: ציון פדותך צפי. עוד יקראוך צפירת תפארה. בפי ישראל ונוגניך: ציון ברכה וחיים. בך אביר יעקב צוה לעולם. ועוד יאמרו באזניך: ציון המון כהנים. המה ישרתונך. וגם יוסיף יי קנות שנית קציניך:

מד.

ציון גברת לממלכות מציריך. רבי שלומים שאי. מאת אסיריך: יחמץ לבכי לקול נתנו ראמים. בני שעיר ומואב. בתוך היכל דביריך: לבסו משיחי בדם קדקד סגנים. טרוף שוע וקוע. רמוס עמי בחיריך: ערים בצורות תפוש

דִּיק וְסוּלָל שְׁפוּף. אֲרִזִי לְבָנוֹן פְּרוֹת. מַעְצֵי יַעֲרִיף: חֲזוּ
 נְבִיאִים בְּשׂוֹא דְבַר בְּשֵׁם עִיר קְדוֹשׁ יַעֲקֹב לְשָׁלוֹם. וְלֹא חֲבָשׁוֹ
 מְזוֹרִיף: יִתֵּר לְבָבִי עָלֶי אֲרוֹן וּמִשְׁפָּן וְצִיץ זָהָב וְאַפּוֹד. וְשֵׁם
 קְדֹשׁ סְתָרִיף: אֵיִם יַחֲוּ לָרֹז אוֹתוֹת וּמוֹפֵת. עָלֶי שְׁבַרְךָ
 יִרְפָּאוּ. אֲלֵי מִשְׁנֵה שְׁבַרְךָ: שְׁמֵשׁ וְכָל כּוֹכְבֵי שָׁחַק בְּעַמֻּק
 דָּמוֹ. קוֹלְךָ בְּרָמָה שְׂאִי. קוֹל תְּמַרְוִיךָ: סֹהַר וְכִימָה וְעֵשׂ
 וְכִסִּיל לְזֹאת יִבְכוּ. נִגְהֵם אֲשֶׁר אָסְפוּ. כּוֹכְבֵי שְׁחַרְיָךָ: מִטָּה
 רְשָׁעִים פָּקֵם. שָׁרִים בִּיָּדָם תְּלוֹת. שְׁבַת מְשׁוֹשֶׁף וְגִיל וְכָלִי
 זְמַרְיָךָ: אֲבַל לְבָנוֹן וְגִיל פְּרָמֶל בְּלִי נִשְׁמַע. חֲפְרוּ סַגְנִים.
 בְּבֹא צַר בְּשַׁעֲרֵיךָ: חֲכַמַת נְבוֹנִים בְּיוֹם אֲבָדָה וְאַסְרוּ קְצִינֵיךָ.
 וְשַׁחוּ בְּנֵי צִיּוֹן יִקְרִיךָ: מְכַלֵּל מְלָכִים לְבוֹשׁ בְּנוֹת רְעוּלוֹת.
 פֶּאֶר רְאֵמוֹת וְגִבְיֵשׁ. וְאַף סַפִּיר גְּזִירֵיךָ: בְּזָאוּ נְהָרִים בְּתוֹךְ
 קְרִיָּה עֲלִיזָה. לֹאִין קֶץ לְתַכּוּנָה וְסוּף. פְּרָצוּ גְדַרְיָךָ: גִּבְעָה
 וְעֵץ רַעֲנָן. אֵלֶּה מְקוֹם פְּגוּל מְלָאִים מְחַלֵּל פְּגַרְיָךָ: יִהְמוּ
 קְרָבֵי פִּיִם. יִזְלוּ דְמַעֵי פְּמִי נְמָרִים. לְבָאִים בְּיוֹם טְרַפוֹ כְּפִירֵיךָ:
 יִסְעַר לְבָבִי כְּמוֹ סוּפָה וְסַעַר. כְּמוֹץ גֶּרֶן יִסוּעַר. עָלֶי אֲשָׁמוֹת
 כְּמַרְיָךָ: הוֹמַר בְּשָׁרֵי לְיוֹם נֶאֶר קְדוֹשׁ יַעֲקֹב מְקַדֵּשׁ וּמְזַבְּחוֹ.
 בְּלִי בּוֹא בַּחֲצֵרֵיךָ: שׁוֹרֵק וְנִטַּע נַעֲמָן הֵייתָ. וּבִקֵּר כְּפֶצֶן פֶּרַח
 וְנִצָּה. תִּשְׁגֶּשְׁגֵי זְמֹרִיךָ: שׁוֹבֵי צְבִיָּה לְאֵל יוֹצֵרְךָ. יְכוֹנְנֶךָ לְדוֹר
 וְדוֹר בְּתוֹכְךָ שְׁכוֹן. בַּעַל נַעֲוִיךָ: אֲרִיָּה בְּנוּף לְבַל יַעֲלֶה
 מְסֻלוֹת. וְצִי אֲדִיר וְשֵׁיט לְבַל יַעֲבוֹר יְאוּרֵיךָ: נִפְשֵׁי שְׁלוֹמְךָ
 דְרוֹשׁ אוֹתָהּ כְּחוּם צַח עָלֶי אוֹר. כְּעַב טַל כְּחוּם יוֹם. גֵּד
 קְצִירֵיךָ: אֲשַׁמַח וְאֲשִׁישׁ בְּיוֹם אֲשַׁמַּע מִבְּשָׂר בְּקוֹל. שְׁלוֹם
 מְנוּחָה דְרוֹשׁ. וְשָׁלוֹם אֲסִירֵיךָ:

מה. ע"פ סדר א"ב

אֲלֵי צִיּוֹן וְעַרְיָה. כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירְיָה. וְכַבְּתוּלָה חֲגַרַת שָׁק
 עַל בַּעַל נַעֲוִיךָ: עָלֶי אֲרַמּוֹן אֲשֶׁר נִטַּשׁ בְּאֲשַׁמַת צֵאן
 עַדְרִיָּה. וְעַל בֵּיאת מְחַרְפֵי אֵל. בְּתוֹךְ מְקַדֵּשׁ חֲדַרְיָה: אֵלֵי עָלֶי

גלות מִשְׁרָתִי אֵל. מִנְעִימֵי שִׁיר זְמֵרֶיהָ. וְעַל דָּמָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ.
 כְּמוֹ מֵימֵי יְאוּרִיָּה: אֵלֵי עָלִי הַגִּיּוֹן מְחוּלָּיָהּ. אֲשֶׁר דָּמָם בְּעָרֶיהָ.
 וְעַל וְעַד אֲשֶׁר שָׁמַם וּבִטּוּל סִנְהֶדְרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי זְבַחֵי תְּמִידָהּ.
 וּפְדִיּוּנֵי בְכוּרֶיהָ. וְעַל חֲלוּל כְּלֵי הַיִּכָּל וּמִזְבַּח קְטוּרֶיהָ: אֵלֵי
 עָלִי טַפֵּי מַלְכֶיהָ. בְּנֵי דָוִד גְּבִירֶיהָ. וְעַל יָפִים אֲשֶׁר חָשַׁף
 בְּעַת סְרוּ כְתָרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי כְבוֹד אֲשֶׁר גָּלָה בְּעַת חֲרַבָן דְּבִירֶיהָ.
 וְעַל לוּחַץ אֲשֶׁר לָחַץ. וְשֵׁם שָׁקִים חֲגוּרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי מַחֵץ
 וְרוּב מַכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּ נְזִירֶיהָ. וְעַל נְפוּץ עָלִי סֶלַע עוֹלָלָיָהּ
 וּנְעָרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי שְׂמַחַת אוֹיְבֶיהָ. שְׁחָקוּ עַל שְׂבָרֶיהָ. וְעַל עֲנוּי
 בְּנֵי חוּרִין נְדִיבֶיהָ טְהוּרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי פֶשַׁע אֲשֶׁר עֹוֹתָה סְלוּל
 דֶּרֶךְ אֲשׁוּרֶיהָ. וְעַל צְבָאוֹת קְהֵלֶיהָ שְׁזוּפִיָּה שְׁחוּרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי
 קוֹלוֹת מְחַרְפֵּיהָ. בְּעַת רְבוּ פְגָרֶיהָ. וְעַל רִגְשַׁת מְגִדְפֵיהָ. בְּתוֹךְ
 מִשְׁפַּן חֲצָרֶיהָ: אֵלֵי עָלִי שְׂמֵךְ אֲשֶׁר חָלַל בְּפִי קָמִי מְצִירֶיהָ.
 וְעַל תַּחַן יִצְחָחוּ לָךְ. קָשׁוּב וּשְׂמַע אֲמָרֶיהָ: אֵלֵי

חיברה רבי שלמה אבן גבירול וחתם שמו בראשי החרוזים

שׁוֹמְרוֹן קוֹל תַּחַן מְצִאוּנֵי עֲוֹנֵי. לְאָרֶץ אַחֲרַת יִצְאוּנֵי בְנֵי. וְאֶהְלִיכָה
 תִּזְעַק נִשְׁרָפוּ אַרְמוֹנֵי. וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי: לֹא לָךְ אֶהְלִיכָה
 חָשׁוּב עֲנִיף כְּעֲנִי. הִתְמַשִּׁילִי חֲלִיף לְשִׁבְרִי וּלְחַלִּי. אֲנִי אֶהְלֶה סוּרָה
 בְּגִדְתִי בְּקִשְׁיִי. וְקָם עָלִי כַחֲשֵׁי וְעֵנָה בִּי מְרִי. וְלִמְקַצַּת הַיָּמִים שְׁלֵמַתִּי
 נִשְׁיִי. וְתִגְלַת פְּלֹאֶסֶר אָכַל אֶת פְּרִיִי. חֲמַדְתִּי פֶשֶׁט וְהִצִּיל אֶת עַדְיִי.
 וְלַחֲלַח וְחִבּוֹר נִשָּׂא אֶת שְׂבִיִי. דָּמִי אֶהְלִיכָה וְאֵל תִּבְכֵּי כְּבִכְיִי. שְׁנוֹתֶיךָ
 אָרְכוּ וְלֹא אָרְכוּ שְׁנֵי. וְאֶהְלִיכָה: מְשִׁיבָה אֶהְלִיכָה אֲנִי כֵן נֶעְקַשְׁתִּי וּבְאֵלוֹף
 נַעֲוִירִי כְּאֶהְלֶה בְּגִדְתִּי. דָּמִי אֶהְלֶה כִּי יִגּוּנֵי זְכָרְתִּי. נִדְרָתְךָ אֶת אַחַת וְרִבּוֹת
 נִדְרָתִי. הִנֵּה בֵּינִי הַפְּשָׁדִים פְּעָמִים גִּלְפָדְתִּי. וְשִׁבְיָה עֲנִיָּה לְבָבְךָ יִרְדְּתִי.
 וְנִשְׂרָף הֵהִיכַל אֲשֶׁר בּוֹ נִכְבְּדְתִי. וְלִשְׁבָעִים שָׁנָה בְּבָבֶל נִפְקַדְתִּי. וְשִׁבְתִּי
 לְצִיּוֹן עוֹד וְהִיכַל יִסְדְּתִי. גַּם זֹאת הַפַּעַם מַעֲט לֹא עֲמַדְתִּי. עַד לְקַחְנִי
 אָדוּם וְכַמְעַט אֲבַדְתִּי. וְעַל כָּל הָאֲרָצוֹת נִפְצוּ הַמּוֹנֵי. וְאֶהְלִיכָה: הַחֹמֶל
 עַל דֶּל חֲמוּל עַל דִּלוּתָם וְרָאָה שְׂמֻמוֹתָם וְאָרְךָ גְּלוּתָם. אֵל תִּקְצוּף עַד
 מֵאֵד וְרָאָה שְׁפִלוּתָם. וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹנָם וְסִכְלוּתָם. רַפָּא נָא אֶת

קינות ליום תשעה באב

שְׁכַרְם וְנַחֵם אֲבֵלוֹתֵם. כִּי אַתֶּם סִבְרֵם וְאַתֶּם אֵילוּתֵם. חֲדָשׁ יִמְיָנוּ כִּימֵי
קְדָמוֹנִי. כְּנֹאמְךָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי:

עַד אָנֹכִי בִכְיָה בְצִיּוֹן וּמְסַפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם.

תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִכְנֶנָּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

תִּרְחַם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְתִכְוֶנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְהַר
יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים
רַבִּים: כִּפְתּוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ לְכֵן כֹּה אָמַר יי שְׁבִתִּי לִירוּשָׁלַיִם
בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נָאִם יי צְבָאוֹת וְקוּ יִנְטָה עַל
יְרוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר עוֹד קְרָא לְאִמֹר. כֹּה אָמַר יי צְבָאוֹת עוֹד
תִּפּוּצְנָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יי עוֹד אֶת צִיּוֹן וּבַחֲר עוֹד
בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר כִּי נַחֵם יי צִיּוֹן נַחֵם כָּל חַרְבוֹתֶיהָ וַיִּשֶׁם
מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגֵן יי. שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ
תּוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה:

